TOLGA ÖRNEK

KAYBEDENLER KULÜBÜ

– FİLMİN ÖYKÜSÜ –

TOLGA ÖRNEK MEHMET ADA ÖZTEKİN
NEJAT İŞLER YİĞİT ÖZŞENER AHU TÜRKPENÇE
RIZA KOCAOĞLU ŞENOL ERDOĞAN İDİL FIRAT SERRA YILMAZ
BURAK KANI BURHAN TÜRK
CAN GOX CAVİT ERGÜN ERDEM TARABUŞ EROL EGEMEN
BRİT DEVRİM
KAAN ÇAYDAMLI METE AVUNDUK

6LTI KI4KBE5 YAYIN

ALTIKIRKBEŞ YAYIN

ALTIKIRKBEŞ YAYIN
LULL/Sinema Kitapları - 11
KAYBEDENLER KULÜBÜ – Filmin Hikayesi
Mart - 2011
Yayın Yönetmenleri
Kaan Çaydamlı, Şenol Erdoğan
Editör
Kaan Çaydamlı
Kitap Tasarımı
Erol Egemen

ALTIKIRKBEŞ YAYIN
bir Kaybedenler Kulübü tribidir.
Barbaros blv Marmara apt no 68/1 beşiktaş
Tel-Fax: (0–212) 272 97 25 – 21 68
www. Altikirkbes.wordpress.com
altikirkbespublishing@gmail.com

KAYBEDENLER KULÜBÜ

Filmin Öyküsü

ALTIKIRKBEŞ YAYIN

çArşı

2011

ÖNSÖZ

15 yıl kadar önce, Kaan Çaydamlı ve Mete Avunduk, Kaybedenler Kulübü'nü yapmaya başladıklarında, herhalde olayın bu raddeye geleceğini düşünmemişlerdi. Düşünselerdi olay bu raddeye gelmezdi zaten. Böyle şeyler düşünmeden yaptığınızda olur. Düşünmeden yapılan şeyler her zaman eğlenceli olmuştur.

Hikayeye şöyle bir göz attığınızda, fragmanı izlediğinizde ya da filmi izlediğinizde sadece anlatılanların değil, belki de tüm bunların gerçekleşme süreçlerinin de ne kadar eğlenceli, ne kadar sert, ne kadar da rock n' roll baby tadında ilerlediğini düşüneceksiniz. Bu çok normal. Ancak bir senaryo yazmak, bir filmi çekmek ve sonra onu montajlamak aslında hiç de eğlenceli bir iş değildir. Bunun eğlenceli olduğu yönündeki genel anlayış ülkemiz sinemasında sıkça uygulanmakta ve hepimizin sürekli şahit olduğu malum sonuçları doğurmaktadır.

Kaybedenler Kulübü, bu anlamda oldukça profesyonel bir yaklaşımla hazırlanmıştır. Bu kitap, tüm bu süreci takip etmenizi sağlamak amacıyla yayımlandı. Senaryo sürecindeki röportajlar ve ilk notlarımızdan, yönetmenin hazırlığına, oyuncuların hazırlığına, ekibin hazırlığına, çekim sürecine ve hepsinin birlikte doğuma doğru nasıl keyifli ve sağlam adımlarla ilerlediğini göreceksiniz.

Bugüne kadar çok az film bünyesinde, bu kadar profesyonelliği ve bu kadar ruhsallığı bir arada barındırabilmiştir. Ayrıca çok az sayıda bebek, filmin çekim sürecinde değil hazırlığında ve montajında doğacak kadar düşünceli olabilmiştir.

Önemli olan yolun sonunda ne olduğu değil, yolun üzerinde neler olduğudur.

Mehmet Ada Öztekin

Harita, cep içkisi, tütün

RÖPORTAJLAR / TANIKLIKLAR

NEJAT İŞLER

Bu kaçıncı uzun metrajındı?

-İrili, ufaklı 15 oldu galiba.

Senin için bir fark var mıydı, diğer filmler ile kıyas yaptığında bir empati farkı söz konusumuydu mesela?

-Kaybedenler kulübü dinleyicisiydim 90'larda. Rock'n roll yaşam tarzının içindeydik bir şekilde. Saçlar uzun, küpeler takılmış, işimi keyfe keder yapıyorum, gece hayatı her gün, kadınlar keza. 20'li yaşlar işte... Empatinin kralı vardı kaybedenlere...

Kaan'ı oynama teklifi nasıl geldi, senin cevaplama sürecin nasıl oldu bi anlatır mısın?

-Tolga aradıktan sonra, mevzunun Kaybedenler Kulübü olduğunu öğrenince, tek düşündüğüm: "başkası oynarsa Tolga ile kavga ederiz" olmuştu.

Bildiğimiz kadarıyla programı zaten biliyordunuz? O zamanlara dair bişeyler söylesen, Nejat İşler 90'larda o vakitler ne yapmaktaydı mesela?

-Memleketin en sosyetik caddesinde sokak tezgahım vardı, her gün önümden şahane kadınlar geçiyordu, en kıyak sanat okulunda oyunculuk okuyordum, çok seyredilen bir dizide rock'çı oynuyordum, devlet tiyatrosunda roller almıştım, habire bir müzik grubu kuralım, bir fanzin çıkartalım, hatta manifestolu bir sokak sanatı hareketi yayalım çabasındaydım. İyiydi yani.

Bir zaman kıyaslaması yapsan; kişisel olarak o vakitler ve şimdiki zaman arasında olumlu olumsuz gördüğün farklar neler?

-Kapitalizmin palazlanması anlamında, bu heriflerin düşman ve müşteri yaratması oyununa kaptırdık kendimizi gibi geliyor bana. Zamanla, toleransın azaldığı, birbirimizi öteki yaptığımız bir sürece kapıldık. Olumsuz olan bu. Olumlu olan tek şey, Dünya'nın daha ufalmış ve kültürel kaynakların daha erişilebilir olması.

…

-Gayet keyifli bir setti. Şahane bir ekiple çalıştık. Bütün süreç unutamayacağım anlarla dolu. Hatta Tolga'ya "bunu dizi yapalım, ölene kadar çalışırım" dediğim oldu. Tolga dikkatli ve hassas bir herif, bu benim için yeterli bir birliktelik nedeni. Kendimi hep güvende hissettim. Her türlü konforu sağladı bana. Rollere genelde o karakterin sevdiğini düşündüğüm şarkıyı devamlı dinleyerek hazırlanırım, sette benim de sevdiğim Kaybedenler Kulübü play-list'i çalınıyordu genelde. Ama favorim, Lou Reed'in Wild Side'ıydı...

Karakterle -Kaan- bir empati hissi var mıydı çekimler esnasında?

-Elbette. Oğlum, neredeyse 93'ten beri bu rolü bekliyordum ben.

Jack Daniels'ın yeni zamlar sonrası fiyatını yüksek buluyor musunuz?

-Free-shop fiyatlarıyla, tekel fiyatları arasındaki fark, bu memleketin, istediklerini yapabilen, yaşayabilen, istediklerine ulaşabilen insanlarının,"bir şeylere rağmen" yaşadıklarının kanıtıdır... Bu korkunç işte... Ayrıca, yerli malı rakıyla, İsveç'ten gelen votkanın neredeyse aynı fahiş fiyatla satılması da "ucube"...

YİĞİT ÖZŞENER

Yiğit Özşener'in diğer uzun metrajlarıyla Kaybedenler Kulübü arasında bir ayrım yapma noktası var mı yoksa bu hangi çocuğunu daha çok seversin gibi bir soru mu?

-"Hangi çocuğunu daha çok seversin" tarzında bir soru olduğunu düşünmüyorum. Böyle bir soru doğal olarak tüm kariyerimiz boyunca muhatap olacağımız bir soru. Çocuk benzetmesi yerine deneyim veya karşılaşma kelimelerini kullanabiliriz. Biz aktörler için sinemada yaşadığı her deneyim, karşılaştığı her yönetmen bambaşka bir yaşamı temsil eder. Bu yaşamlar arasında doğal olarak favorileriniz ya da hatırlamak istemedikleriniz vardır. Tüm açık yürekliliğimle "Kaybedenler Kulübü"nün bugüne dek yaptığım işlerden farklı bir yer edindiğini söyleyebilirim. "Farklı" derken de bunu tanımlamakta zorlanıyorum aslında. Belki daha uzun bir zaman diliminde, bundan beş-on yıl sonra daha net açıklayabileceğimi düşünüyorum bu farklılığı.

-Yaptığım işleri karşılaştırmayı tercih etmedim hiç. Hepsini, kendi içeriğinde, kendi şartlarında değerlendirmeyi doğru buluyorum. Ancak burada beni en çok etkileyen şeyin Tolga Örnek'in böyle bir hikayeyi, sinemaya aktarmaktaki cesareti -ya da gözü karalığı mı demeliyim- oldu. Öncelikle, böyle hikayeleri çıkarıp film yapma alışkanlığına sahip bir piyasa değil bizimkisi. Yani günlük, sıradan insanların, ya da makyaj yapmadan bu kadar olağan karakterlerin hikayelerinden bahsediyorum. Makyaj yapmama konusunu özellikle vurgulamak istiyorum, çünkü KK, hikayesinin ele alınışı ve sunumu itibariyle hiç ehlileştirilmeyen, stilize edilmeyen bir iş oldu. Özgürlük adına özel birşey yapılmadı, işin kendisi öyleydi. Mesaj kaygısıyla başka birşeye dönüştürülmedi. Konusuna uygun, dinamik bir anlatımı ve görüntü kalitesi oldu. Herkes ama herkes, filmin varolma sürecinde çalışan herkes kendisine hikayeyi çok yakın buldu ve yaptığımız şeye inandı. Bu film zaten bir parçamız gibiydi.

Daha açarsak bir empati süreci oldu mu?

-Bu süreci iki açıdan değerlendirebiliriz; hikaye ve birlikte çalıştığım insanlar. Hikaye açısından bakarsak, bir oyuncu için önemli olan empati kurmaktan çok sana verilen senaryonun sana dayattığı karakter ve seni

diğer karakterlerle kurmak zorunda bıraktığı ilişkiler. Bu süreç benim için çok da zor olmadı. Daha önce belirttiğim gibi, o kadar günlük bir hikaye ki insanın kendisini yakın hissetmemesi imkansız. Bizim sokaklar, bizim mevzular, bizim aşklar, bizim kabalıklarımız, bizim müzikler, bizim sevinmemiz, bizim üzülmemiz, bizim terbiyesizliğimiz, bizim hoşgörümüz, bizim özgürlüğümüz, bizim hüznümüz, bizim sevincimiz, bizim eğlencemiz. Ama hiç önyargılı olmadan. Hiçbir şey empoze etme kaygısı duymadan. “İçerisi dolu artık kimseyi alamıyoruz” diyemiyorsun. İçerde herkese yer var... Dışardan daha fazla...

-Birlikte çalıştığım insanlara gelince, ne diyebilirim? Zaten filmi seyrettiğinizde herkesin birbiriyle nasıl anlaştığını siz de göreceksiniz.

Nejatla birlikte ana karakterleri oynadınız ve sanırım ilk defa Tolga Örnek’le birlikte çalıştınz, en genel anlamda “nasıldı”?

-Nejat gibi karizmatik bir oyuncuyla çalışmak bana inanılmaz bir keyif verdi. O da hikayelerin evirilip çevirilip seyircinin hoşuna gidecek şekilde verilmesinden ve meselelerde suya sabuna dokunmamaktan hazetmiyor. Çok keyifli, çünkü Nejat da olan biteni içselleştiriyor. Çok keyifli çünkü o da eğlenerek çalışmayı seviyor. Benim için oyunculuk diğer mesleklerden çok ayrı bir yere konulacak, öyle ulvi bir meslek değil. Nejat da öyle algılıyor kanımca. Dolayısı ile bu insana bir esneklik, bir kendisiyle dalga geçebilme becerisi veriyor. Bu da özgürleştirici birşey. Tabii arkadaş olarak da inanılmaz keyif aldım onunla muhabbetlerimizden. Bu film bana harika dostlar kazandırdı.

-Tolga Örnek, benim için harika bir insan, harika bir dost ve harika bir yönetmen. İlk defa KK için birlikte çalıştık. Bana “Mete” rolünü teklif ettiğinde senaryoyu okumadan onunla çalışacağım için çok mutlu oldum. Zira geçtiğimiz yıl Devrim Arabaları’nın kamera arkasını izlerken oyuncularla olan ilişkisi çok hoşuma gitmişti ve onunla çalışmayı çok istemiştim. Zaten ilk görüşmemizde de bunu ona açıkça söyledim.

-Tolga istediğini çok iyi bilen bir yönetmen. Dolayısıyla da bu durum, oyuncunun birçok alanda işini kolaylaştırıyor. Tabii setin de düzenli gitmesini sağlıyor. Her konuya eğilebilecek, öğrenebilecek, sadece teoride kalmayıp uygulamaya geçecek kadar da cesur. Bence en önemli özelliklerinden biri de, benim bir yönetmende olmasına gerçekten çok

inandığım, liderlik özelliği. Bunu zaten ekibinden de anlamak mümkün. Belki ekibiyle yıllardır çalıştığını düşünüp “bundan daha doğal ne olabilir” diyebilirsiniz, ama Kaybedenler Kulübü için insanları biraraya getirmesi, projeye herkesi en az kendisi kadar inandırması, her birim ve kişi üzerindeki kişisel yönlendirmeleri ve bundan bir an bile yılmaması, liderlik özelliğinin sadece merkez ekibinden kaynaklanmadığını, onu gölge gibi takip ettiğini gösteriyor benim için. Ayrıca çok çalışkan ve gece-gündüz mesaisi boyunca edindiği herşeyi herkesle paylaşmaya da hazır. Bir de, tüm disiplinli duruşuna rağmen çok komik ve eğlenceli bir adam. Set sırasında onunla da inanılmaz eğlendik.

Radyo programı ve oynadığınız “Mete” karakteriyle ilgili teklif size gelmezden önce bir bilginiz söz konusu muydu?

-Programı biliyordum. Yayınlandığı dönemde çok dinledim. Ama KK’ne üye olmak için stüdyoya hiç gitmedim :) Bu film projesi ortaya çıktığında arkadaşlarıma filmden söz ettiğimde bana o günlere dair birçok anıyı hatırlattılar. O yıllarda yüksek lisans öğrencisiydim, arkadaşlarla benim evde biraraya gelip hep birlikte KK’nü dinleyip şamata yapardık. Çok eğlendiğimizi hatırlıyorum, oldukça matrak zamanlardı. Bunun yanı sıra bir kaç kez programa da telefonlar ettiğimizi hatırlıyorum. Ne ilginç değil mi? Bir gün gelip o radyoda dinlediğim adamlardan birini sinemada canlandıracağımı bilebilir miydim o yıllarda?

Çekimler esnasında “ya şu çok iyiydi” veya tersi şekilde sizi etkileyen bişeyler oldu mu, ya da size anı olarak kalan bir durum?

-Hayatımın en eğlenceli ve en yoğun setiydi. Aynı dönem “Ezel” dizisinde çalışıyordum. Setten sete hiç uyumadan gittim defalarca. Uykusuz görüntümün KK çekimlerinde işime yaradığını söyleyebilirim. Hem de çok. Ama zor bir dönemdi. Tüm zorluğuna rağmen tekrar yaşamaya değecek bir dönemdi. Aslında insanı çıldırtacak kadar yoğun ve stresli bu dönemde işimi ne kadar sevdiğimi bir kez daha gördüm. Bir de ne kadar şanslı olduğumu, hep iyi ve işini bilen insanlarla çalıştığımı, ekip ruhundan hiç uzaklaşmadığımızı.

-Tolga bir gün: “film çekmek savaşa gitmek gibi bir şey, kısa da sürse orada yaşadığın dostluğu, yoğunluğu unutamıyorsun, yaşamının sonuna dek yanında taşıyorsun,” demişti. O kadar çok haklı ki, bu deneyimi hep birlikte

yaşıyorsun ve yaşanan şey aranızda anlatılamaz bir dostluk, dayanışma geliştiriyor.

-Filmin diğerleri kadar benim için de en iyi yanlarından biri de Kadıköy'de çok çalışmamız oldu. Avrupa yakasında oturmama rağmen Kadıköy benim çok keyif aldığım, sıklıkla olmasa da dostlarımla keyifle zaman geçirdiğim özel bir yer. Gitmekten her zaman keyif aldığım Kadıköy Çarşısı, Kadife Sokak, Moda... Kendimi rahat hissettiğim, eğlendiğim, kafayi dinlediğim yerler. Kadıköy başka benim için.

Hani derler ya bu benim künyemde önemli bi iş, böyle bir hissiyat var mı filme karşı?

-Sadece benim künyemde değil herkesin künyesinde farklı bir yer tutacak bu film. Ben, iddialı konuşmayı seven bir adam değilim ancak Kaybedenler Kulübü, bu coğrayfanın sineması için de çok yeni ve cesur bir deneyim. Gerek anlattığı hikaye gerek çekim tekniğiyle. Tolga'nın böyle bir hikayeyi ele alması baştan fark yaratıyor ve bu fark tüm ekibe ve işin kendisine sirayet ediyor.

-Benim açımdansa bugüne kadar oynadığım rollerden çok değişik. KK'ne dek daha hareketli, daha keskin karakterler oynamaktayken, Kaybedenler Kulübü'nde daha durağan bir karakteri oynamam gerekti. Bu nedenle de çekimler boyunca kendimi çok fazla kontrol altında tutma ihtiyacını hissettim ve bunun sürekli hale gelmesi için de elimden geleni yaptım. Bunu yaparken Tolga Örnek'in bana çok katkısı oldu.

-Burada canlandırdığım Mete karakterinin kariyerimde bir farklılık yaratacağını düşünüyorum. Oyunculuk yelpazemi biraz daha genişlettiğimi, çeşitlediğimi düşünüyorum.

Senaryoyu okumak dışında farklı bir çalışma disiplininiz oldu mu karaktere yönelik olarak ve de karakteri benimseme durumu söz konumsuydu?

-Senaryoyu okumak dışında programın eski kayıtlarını da dinledim. Kayıtları dinleyince atmosferi algılamak daha kolay oldu. Eskiden dinlediğim programları ve o dönemi de hatırladım. Mete ve Kaan ile tanıştık. Onlarla sohbet ettik. Kafa çektik. Sorular sorduk. Bütün bunlar birleştiğinde, Tolga'nın da okuma provalarındaki yönlendirmeleri sonucu

ortaya bir tavır çıktı. En önemlisi iki ana karakter arasındaki –ki herşey onların etrafında olup bitiyor- ilişki ve üslup ortaya çıktı. Sonuçta, işin atmosferini ve ritmini yakalayabildik.

Film de olmasını istediğiniz ya da şu olmasaydı dediğiniz bir durum var mıydı hiç?

-Evet var. Film çekimlerinin daha uzun sürmesini, hatta 2., 3., 4. ve çeşitli devam filmlerinin çekilmesini isterdim. Televizyon dizisi de olabilir. Yayınlayabilir miydik bilmiyorum...Keşke bitmeseydi yahu!!! En azından ara sıra bir araya gelip çekiyormuş gibi yapabiliriz...

-Kaybedenlerin filmini yapmış olabiliriz ama ben özel bir deneyim ve harika insanlar kazandım.

AHU TÜRKPENÇE

Yanılmıyorsam Kaybedenler Kulübü, yer aldığınız altıncı uzun metraj, dizi hayatınızla kıyasladığınız da sinema oyunculuğu ile fark noktasında içsel olarak hangisini tercih ediyorsunuz?

-"Dizi mi, sinema mı", diyorsan, tabi ki sinema.

Elbette ki temelde her ikisi de emek verilmiş ve üzerine çok düşünülmüş işler, ama kabul edelim ki diziler ilk bir iki bölümden sonra otomatiğe bağlıyor ve önceliği elde ettiği reytingi kaybetmemek oluyor. Hal böyle olunca da, yeni bölümlerin senaryosu reytinge göre şekillenmeye başlıyor.

-Oysa sinema risk almak demek. Garantici bir yaklaşım asla söz konusu değil. Yazarın ve yönetmenin ortak bir derdi, anlatmak istedikleri bir duygu, bir düşünce var ve film üzerinden seyirciyle bunu paylaşmaya çalışıyorlar. Üstelik derdini anlatmak için sadece doksan dakikası, hadi bilemedin yüz yirmi dakikası var. İşte bu yüzden her sahne özenle seçilmiş, günlerce düşünülmüş ve içi dolu oluyor. Tabi bu tür sahneleri oynamak da benim için daha keyifli oluyor.

Ve bu noktada K.K sizin için diyebilir misiniz ki "diğerlerinden farklı bir yerde"? Şayet "evet öyle" ise 'neden'ini alalım.

-Diğer işlerde de iyi bir oyuncu kadrosu ve iyi yönetmenlerle çalıştım, ama kimi zaman yapımcıdan kaynaklanan, kimi zaman son anda değişen senaryodan kaynaklanan, kimi zamansa farklı oyunculuk teknikleri yüzünden elimin kolumun bağlandığını hissettiğim dönemler olmuştur. Galiba bu anlamda evet, K.K farklı bir yerde. Belki de ilk defa kendimi bu kadar özgür ve yaratıcı hissettiğim bir sette bulundum. Zaten filmin anlatmaya çalıştığı şeylerden biri de bu değil mi. Şablonlara bağlı kalmadan, kalıpların dışında da yaşanabilir ve bu tercihin kimileri için seni kaybeden yaparken kimileri için de kazanan yapabilir. Yine de finalde önemli olan kazanıp kaybetmen değil yaşadıkların sayesinde geldiğin noktadır.

Teklif size geldiğinde Radyo Programı hakkında bilginiz var mıydı, dinleyicisi olmuş muydunuz hiç?

-Programın adına aşinaydım, arkadaşlarımdan duyduğumu hatırlıyorum ama hiç dinlememiştim. Senaryoyu okuduktan sonra hemen internetten araştırdım. Hala bazı programlarını çok net hatırlayan sıkı takipçileri var. Özellikle de bu takipçilerin film hakkındaki fikirlerini şimdiden merak ediyorum.

Film de olumsuz anlamda sizi rahatsız eden yer ya da yerler oldu mu, yani “şu olmasaydı” ya da “şu olsaydı” vb gibi?

-Hayır olmadı. Bu yaşanmış gerçek bir hikaye olduğu için zaten o olmasın bu olsun demek gibi bir şey pek de söz konusu değil.

Genel anlamıyla projede yer almak bu kadro ve ekiple çalışmak noktasında neler söylersiniz?

-Bazen kelimeler yetmez ya…özel kelimesi yeterince dolu gelmez, seviyorum derken o kadar da kuvvetli duyulmaz…işte bu sorunun cevabı da benim için öyle. Ne desem yetmez.

-Her koşulda her yerde tekrar tekrar çalışmak isteyeceğim, çok sevdiğim, çok özel, sağlam insanlardan oluşuyor bu ekip. Bana kendimi güvende ve mutlu hissettirdikleri için, tüm oyuncu kadrosuna ve teknik ekibe teşekkür ederim.

Tolga Örnek –filmin yönetmeni- söylendiği kadar berbat bir adam mı?

- Ahahaha. Hem de nasıl!

-Karşınızda tüm ekibe değerli olduklarını hissettiren ve oyuncusunu el üstünde tutup, onu her şeyden sakınan bir yönetmen görünce; siz de projeye gönülden bağlanıp, özeniyorsunuz.

-Tolga oyuncusuna güvenip, ona alan açan bir yönetmen ve ben onunla böyle özel bir hikayede çalışma fırsatı yakaladığım için kendimi şanslı hissediyorum.

- Her zaman, bir şekilde; kamera önü ya da arkası fark etmez, filmlerine dahil olmak isteyeceğim harika bir insan. Umarım tüm oyuncu arkadaşlarım onunla çalışma imkanı bulurlar.

Rol anlamında kabullenmekte zorlandığınız bir durum oldu mu?

-Hayır olmadı. Tam tersi Zeynep karakterini çok da severek oynadım. Filmin içinde Zeynep; Kaan ve Mete’ye kıyasla daha sıradan insanları temsil ediyor. Sabah 8 akşam 5 çalışan, kimi zaman sınırları zorlamak isteyen, ama kalıplara sıkışan, uçlarda yaşamayı belki tehlikeli, belki yanlış bulan, ama aşk için denemeye varım diyen kişileri temsil ediyor.

-Ben Zeynep’i elimden geldiğince samimi ve gerçek canlandırdım. Bu filmde olmaktan gurur duyuyorum.

Teklif size geldiğinde ilk ne düşündünüz?

-Vahide Gördüm’den (Devrim Arabaları filminde beraber çalışmışlardı) Tolga Örneğin methini duymuştum, o yüzden zaten Tolga ile çalışmayı çok istiyordum. Senaryoyu okuduktan sonra, Zeynep karakterini mutlulukla kabul ettim, galiba projeye ilk dâhil olanlardan biriyim.

-İlk okuduğumda da Kaybedenler Kulübü’nün sadece eğlenceli değil, aynı zamanda anlatmak istediği birçok derdi olan bir film olduğunu düşünmüştüm, hala da öyle düşünüyorum.

-Bence film anti-karamanlarının hikayesi üzerinden hiç de anti olmayan, insani duyguları ve gerçek açmazları seyirciye sunuyor.

RIZA KOCAOĞLU

Av Mevsimi'nde rol, Kaybedenler Kulübü, Dot Tiyatro vd… şöyle bir genele baktığımda kendi kendime seni "alternatif" bir karakter olarak değerlendiriyorum sahne ve ekranda, böyle bir düşünceyi doğrular mısın yoksa bu sadece bir denk gelim mi?

-Alternatif olmak gibi bir kaygıyla yapmıyorum işimi. Evet, bu mesleği çok önemsiyorum ama önemsiyiş sebebim beni insanlardan farklı bir konuma koyması değil aksine beni insanlarla bir araya getirmesi. Senin gördüğün alternatif olma hali bir sonuç sanırım; ben kararlarımı, seçimlerimi yaparken beni oluşturan etkenlerle hareket ediyorum, bu da bu sonucu doğuruyor olabilir. Bu etkenleri özetlemem gerekirse şunu söyleyebilirim: egemen olan, ezen haksızlık edenin karşısında bir vicdan oluşturmaya çalıştım çocukluğumdan beri, bunun mesleğe izdüşümü buysa da mutlu olurum.

Kaybedenler Kulübü'nde ki karakteri oynama teklifi nasıl gelişti. Ve buna bağlı olarak oynadığın karakterle ilgili düşüncen nedir? Açıkçası, sadece bi karakter miydi yoksa projede iyi bir yerde durduğunu düşünüyor muydun?

-Menejerlerim Ayşe ve Ebru senaryoyu okumuş ve çok beğenmişlerdi sonra bana uygun bi rol olduğunu filmin cast sorumlusu Luiza ile kararlaştırmışlar ve Tolga Örnek ile bir görüşme ayarladılar. Luiza da ordaydı. Ben bu görüşmeye senaryodan anladığım kadarıyla biraz Murat karakterini düşünüp gittim film görüşmesine. "Dur fiyakalı gideyim" demedim. 1979 model bir hırkam, saç baş dağınık gittim. 5-10 dakika sohbet ettik, sonra Tolga ağabey: "tamamdır ya" dedi. Filmde de kendi hırkamı kullandık. Sorunun ikinci kısmına gelince karakterin kendisinden ziyade bu işin bir yerinden tutma hissi yoğundu çalışma sürecinde. Bu bütünün bir boşluğunu doldurabilme sorumluluğu hissetim çalışırken.

Karakterle bir yakınlık hissi var mı? Yoksa doğal olarak bu bir "iş" durumum mu?

-Her karakteri çıkartırken kendi yelpazenden kendi karakterinden yararlanırsın, kimisinin sende daha çok karşılığı olur; Murat dünyaya bakış olarak kendime çok yakın bulduğum ama ritim olarak bana çok uzak bir karakterdi.

Kaybedenler Kulübü çalışmasının genel yapısı ile ilgili düşüncelerini alabilir miyiz?

-Kaybedenler Kulübü sadece bi film değil bir nefes oldu benim için. Kariyerimde bu rol ne getirir bilmiyorum ama kişiliğimde bu çalışmada bulunmuş olmanın katkıları çok büyük. Edebiyatı, müziği, aşkı, mizahı, başkaldırıyı başka bi yerden gören çok özel insanlar tanıdım. Tolga Örnek, Mehmet Ada Öztekin -ki onunla beraber Richard Brautigan'ı da tanımış oldum-, Luiza, Sen ve tabiî ki de 'Kadıköy'ün yağmurlu ve puslu sokaklarında' bu şarkıyı hala söyleyen Kaan ve Mete ağabeylerimiz.

Radyo programı hakkında projeden evvel bir bilginiz var mıydı?

-Programı filmden önce bilmiyordum. Ben o yıllarda İzmir'de yaşıyordum. Kayıtları dinledim, hala ara ara dinliyorum evde.

İDİL FIRAT

Projenin size teklifi, kabul etmeniz, çekim süreci ve film ile ilgili genel görüşlerinizi alabilir miyiz?

-"İyi ki teklif edilmiş, iyi ki kabul etmişim" dediğim bir proje benim için Kaybedenler Kulübü. Senaryosu, gerçekliği, oynadığım karakter, kadrosu ve yönetmeni Sevgili Tolga Örnek... Kabul etmemem için bir neden yoktu doğrusu. Son derece keyifli, neşeli, pozitif ve sıcacık bir set ortamında dört güzel gün geçirdim. İşini severek, saygıyla yapan güzel bir ekiple birlikte geçen dört gün... Şimdi heyecanla filmi perdede izleyeceğimiz günü bekliyorum. Ve inanıyorum ki seyircisi de izlediği için "iyi ki" duygusuyla ayrılacak salondan…

SERRA YILMAZ

Projenin size teklifi, kabul etmeniz, çekim süreci ve film ile ilgili genel görüşlerinizi alalım lütfen.

-Proje bana ajansım ID tarafından iletildi. Senaryoyu okudum, beğendim ancak ajansa hemen bildirmemişim hatta bu konuda Ebru Toparlı'ya bir yorum yaptığımda, filmi yapmak istemediğimi zannettiklerini söylemişti. Oysa ben filmi yapmak istiyordum, rolü de sevmiştim.

-Çekim günü bir Fransız televizyon ekibi de peşimdeydi, böylece yönetmenimizle de konuştular, yani film daha çekimi bitmeden Fransız televizyonuna çıktı. Çok keyifli bir çekimdi, hani insana "keşke rolüm daha uzun olsaydı da bu sette daha uzun kalsaydım" dedirten cinsten.

-Oynadığım anne karakteri Türk Sinemasında alışık olmadığımız kadar olumlu bir anne; oğlunu anlamak için çaba sarfeden ve ona saygı duyan, hayatına, işlerine müdahale etmeyen bir anne, yani bizim toplumumuzda az bulunan cinsten bir anne.

ŞENOL ERDOĞAN

"Kaybedenler Kulübü" ya da bir kültür yaratmak..

"Tüm bunlar neden doksanlarda olmuştu" diye sorar Aleks Sierz, ve sonra kendisini şöyle cevaplar: "…çünkü doksanların en belirleyici özelliği "yeni ihtimaller hissi"ydi: Berlin Duvarı'nın çöküşü, Margaret Thatcher'ın siyaset sahnesinden çekilmesi…" tüm bunlar '70 başlarında bir filmin ortadan kesilmesi gibi sona eren, sanki bir halüsinasyondu da trip sona erdi duygusunu yaratan sözde özgürlükçü ortam sonrasında bu insanların çocuklarında bir takım bilinçaltı çatlaklar yaratmıştı. Herkes artık "devrim"den bahsedilemeyeceğinin gayet bilincinde ama kültürel olarak ise yeni mümkünlüklerin farkında ve peşindeydi. İster Rusya, ister Avrupa ya da her hangi bir 3. dünya ülkesi olsun, bu durum bir şekilde alttan alta yaşanan bir gerçeklikti ve büyük patlamalar –ve sonrasında yaşanacak olan travmatik hüsranlar- yerine gündelik hayatın içine yedirilmiş yeniliklerin yaşandığı bir dönemin sessiz sedasız varlığıydı söz konusu olan. Her şeyden önemlisi modernizmin getirisi "donukluk" yerini çok tartışılacak olsa da post-modernist bir "her şey mubah" anlayışına bırakıyordu."

İşte bu anlayış 90'lar ilk çeyreğinden itibaren ülkemizde de bir şekilde varlığını göstermeye başlamıştı alt-kültürü izleye/yaşaya bilenler için. Bodrum katında hafta sonları dörder beşer grubun sahne aldığı, biranın ucuz olduğu leş barlarda: bir punk gurubu sahnede Sex Pistols'ın şarkı sözlerini değiştirip "UK" yerine "T.C" diyebiliyor ve dönemin tüm ekonomik ve politik iğrençliğini simgesi haline gelmiş olan Tansu Çiller'i Thatcher'in yerine koyabiliyordu.

Evet, Barry Miles'a göre de "doksanlar", 55'lerde başlayan ve '60 son çeyreğinde sessizliğe bürünen bir jenerasyonun güç bulmaya başlayan izdüşümüydü. Ve bu dönem gençliği ancak 2000'li yılların ilk çeyreğinde o dönem yaşanan şeylerin gerçekten Türkiye için kendi içinde ve yukarıda yazılanlar doğrultusunda bir özgürlük hareketi olduğunu kavrayabileceklerdi.

Bize yeni bir şey lazımdı, mekanlara kapanma heveslisi bir kuşağın ardından kendisini sokaklara atan bir neslin varlığı söz konusuyken; ülkede, özgür ses olarak özel ve kaçak yayın yapan radyoların varlığı tüm bu olup

bitenlerin destekçisiydi aslında. Ki, aynı döneme rastlar: MTV ilk defa Türkiye'ye Magic Box ailesinin bir yayın organı olan TeleOn kanalıyla o vakitler girmişti. Aynı döneme rastlar ki dünya ile birlikte grunge akımı punkın paslanmaya yüz tutmuş sesini farklı açılardan ayağa kaldırmıştı.

Yaratıcıları her ne derse desin ve her ne kadar mütevazı olursa olsun (belki olayın içindeyken umursamayıp farkında değillerse de) bu "hareketin" ne kadar büyük bir temsilcisi olduklarının farkına yıllar sonra varmış olmalılar, ya da varmalılar. Zira bir radyo programı birileri için sadece bir radyo programı olabilir, ama başka bir takım insan yapıları için bir radyo programı asla bir radyo programı değil aksine gelecek zamana yayılacak olan bir misyonun yapı taşları olarak algılandı.

"Kaybedenler Kulübü Radyo Programı bu ülkenin karşı ve alt kültür hayatının mihenk taşlarından biridir" demek eksik olur, dahası "kendi sahasında bu taşın ta kendisidir" demek en doğrusudur. Ki programın bugünün yeni gençliğini hala etkilemesi ve bu insanların on-air radyo dinlermişçesine internet üzerinden programa fan oluşları gereği olmayan bir ispattır da.

Nitekim programın nihayete ermesinden bunca yıl sonra Mehmet Ada Öztekin tarafından senaryolaştırılıp Tolga Örnek tarafından uzun metraj sinema filmine çevrilen bu "yapı" insanlar ne kadar farkındadır tartışılır lakin hala ne denli güçlü ve ortada olduğunu ve dahası zaman denilen şeyin geçmişliğinin gücü tarafından yok edilmediğini, edilemediğini göstermektedir.

Şu önemlidir: mevzu radyo programıyla teğet bir süreçte yürüyen ve yoluna devam eden Altıkırkbeş Yayınları bu sürecin en büyük destekçisi, üreticisi ve kültür oluşturucusudur. Bundan kaynaklı olarak yukarıda "oluşum" kelimesi babında "yapı" kelimesini kullandım, zira bu olup bitenler Kaan Çaydamlı'nın yarattığı bir kültür habitatı olmakla beraber bu ülkede sadece avangart bir radyoculuğun başlaması ve nasıl olabilirliği noktasını değil ülkede ilk defa gerçekten underground kimliği hak eden avangart bir yayıncılığın da başlama noktası olması bakımından ele alınmalıdır.

Film kuramında "filmik evren"i anlatırken şöyle bir örnekleme yapılır: "herkes bir sinema salonundan içeri girer ve diğer kapıdan çıkıp normal

yaşama geri döner, ama öyle filmler vardır ki kişiyi kendi yapısına hapseder ve kişi hayatı bu yapının bir organı olarak sürdürmeye devam eder.” Ben kendi adıma bu filmin çok insanın hayatında buna sebep olacağına inanıyorum.

BRİT

Aşağıdaki metin Brit'in senaryo yazımı sırasında Yönetmen Tolga Örnek'e ve senaryo yazarı Mehmet Ada Öztekin'e verdiği interview'un deşifrelerinin yine Brit tarafından derlenmiş halidir. Kendisi yazar olduğu için yapmıştır bunu yoksa bir ukalalık söz konusu değildir.

00.00 Brit: Açık Radyo'dayken tanıdım ben bu herifleri ilk. Yani onlar program yapıyor ben geceleri orada telefonlara bakıyorum saat 18.00-24.00 arası. Yani tanışmadık da ama enteresan, garip tipler. Böyle adamlar görmüyorsun ya hayatta, sen de tanışmamışşın zaten, ortamın dışındasın; duyuyorsun, bu herifler enteresan. Orada, Açık Radyo'da yani ya bir program dinledim ya da dinlemedim öyle bir şey. Sonra ben reklam yazarlığı yapmaya başladım, onlar da radyoyu mu bıraktılar öyle bi şey. Sene kaç? 1996. 00.22 --- 01.21. Yani ilk tanıdığımda öyle adamlardı, gözünün ucunda kalır ya hani hayatta bir yerde kesişirsin sonra herkes yoluna gider. Tam öyle!

...

25-26 yaşındayım daha. Sene '97-'98 filan. Moda'ya taşındım. Yalnız yaşıyorum. 25 milyon kazanıyorum ayda, 20 milyon kiraya veriyorum öyle bir dönem.

Ev... Ev bomboş. Şöyle anlatayım sana, salon var salonda hiçbir şey yok, yerler parke, birkaç tane minder var, üstünde oturuyorum. Karşı duvarda bir tane aplik var, aydınlatma yok, onun ışığı var, Philips bir radyo var, o da televizyon almışım anneme, televizyonu bozulduğu için bir tane radyo promosyon vermişler, o radyo. O radyoyu koyuyordum. Bir tane yuvarlak masa, vardır ya açarsın filan, dört tane sandalyesi filan. Onlar sonradan geldi. Yoktu. Kadıköy'de o ikinci el satan yerler var ya onları sonradan aldım. Ev öyle çok sonradan ev oldu. Çok uzun süre yer yatağında yattım. Programı dinleyeceğim geceler, o kadar az para kazanıyordum ki o kadar zor yaşıyordum ki, gidip güzel Marmara alırdım kırmızı ya da beyaz (sonradan hep beyaz içmeye başladım). Biraz peynir alırdım, elma alırdım. Bir de gece yatarken rahat olsun diye, çünkü çok içmiş olursun leğen kova neyse artık onu koyardım yanıma. Yavaş yavaş oradan bir ev haline geldi ev. Değişikti ya gerçekten. Ben mesela çocukluğuma ve ilk gençlik

yıllarıma dönersem zengin bir ailenin çocuğuydum. Durumlar sonradan biraz şey oldu. Ama beni nereye koyarsan yaşayabileceğim için, böyle şeylerim olmadığı için, yalnız olmanın verdiği bir keyif vardı.

BNRP'yle tanışma...

Bir gece karıştırıyorum. (radyoyu kastediyor) Manuel zaten. Benim için zaten Kaan'ın sesi çok karakteristik filan. Ana! "Bunlar onlar lan" dedim; bir dinleyeyim, dinlemeye başladım. Aradan iki sene geçmiş. Aslında çok enteresan ya o dönem benim için, çok acayip bir yalnızlık. Birkaç gün dinledim adamları. Sonra dedim ki ben bunları arayayım ama evde telefon yok ne yapacağım, takıyordum walkman'i kulağıma, programı dinleyerek gidiyorum Kadıköy'e, PTT'ye, ağabeyler orada pişti oynuyorlar, iki tane gece çalışan abi var, onlardan jeton alıyorum 10 tane, heriflerle konuşuyorum. Jetonlar bitene kadar. Bazen onlar kapatıyor uyuz oluyorum filan. İlk başta senin adın ne filan, benim adım ne Brit ne Haluk yani, o zaman Haluk Britanica diye bir şey var fanzin yazıyorum ve bir arkadaşım "fanzin yazıyorsun Haluk diye imza atıyorsun bunun bir soyadı olsun" dedi, döndüm baktım arkamda Ana Britannica vardı, Britannica oldu. Programda söylüyorum mesela, Haluk Britannica filan nedir, "oğlum bu çok uzun ya, Brit" diye kestiler, sonra Brit kaldı zaten.

O program benim için inanılmaz bir şeydi. Çünkü evde yalnızdım. Aslında öyle güzel eğliyorlardı ki beni hayata bakışım değişti. Pompa filan onları saymıyorum. Onlara gireceğim biraz sonra. Benim hayatımı çok değiştirdiler. Ben gerçekten evde gecenin bir yarısı tek başıma Moda'da bir bahçe katında bunları dinleyip, bunları arayıp evinde şişeleri filan parçalayan bir adam haline geldim. Hayatı da sorgular oldum. 04.22---04.48 Aslına bakarsan ben o dönem benim için bir hiç dönemi gibi bir şeydi, Haluk Britannica diye bir adam ortaya çıktı. Onlar benim adımı bilmezler mesela. Hiçbir zaman adımı sormadılar zaten. "Naber Brit", "iyidir senden ne haber". Ya da yeşil bir deri ceketim vardı mesela, o zaman işte daha Karga zamanları. İçeride bana yeşil derler. O zaman da yeşil çok meşhur biliyorsun. Sonra bu programı sürekli dinleyen adamlarla tanıştım. Bir tanesi Samsa, Gregor Samsa. Biri Dilemma. Samsa kendisiyle savaşan manyak bir insan. Benim gibi. Bir de Hüseyin usta var o en manyağı (hastasıyım manasında sen anlarsın Hüseyin usta). Kitap filan yazdı. Kitabı ben redakte ettim. Kaan kitabı basmadı diye ona çok sinirlendi. Dolmuş

şoförü. Samsa'yı ben iyi bilirim. Samsa bir gece telefon etti radyoya kendini çok kötü hissetmiş sevgilisinden mi ayrılmış ne, radyoyu aradı.

Bir şeyler söyledi. "Öleceğim toprağa gideceğm başka yerden tekrar geleceğiz" filan gibi bir şeyler söyledi kapattı. Ben aradım ondan sonra radyoyu (radyo aranmaz program aranır ve bu arada eve telefon almışım demek). Sevdim herifi de çünkü. Bunlar da -Kaan ve Mete- aracılar filan. Bir sonraki gün: "Brit, Samsa seni Kadıköy'de bekliyor olacak. Kadıköy'de şu saatte" filan dediler radyodan. Kadıköy'de, iskelede, gecenin bir vakti hiç tanımadığım bir adamla karşılaşıyorsun ve sarılıp ayrılamıyorsun. "Samsa" dedim, "Brit" dedi, sarıldık neredeyse ağlama moduna geldik. Tanımıyorum. Öyle bir hissiyat var. Bana onun getirdiği bir kitap var, kendileriyle savaşanlar (Stefan Zweig). Sonra onu okuyup daha çok bunalıma girmiştim. Samsa da babasıyla çalışıyor, mutsuz, 08.05 Bir kardeşi, bir de ablası var ama hiçbir zaman yaşadığı hayattan mutlu değil. Ermeni. Değişik bir adam. O da benim gibi ikinci evliliğini yaptı filan. Hala görüşüyoruz.

(Bu interview'da olmayan bir enstantane geldi aklıma, hemen nakledeyim): Samsa ilk görüsmelerimizden birinde ya da radyo programının artık rafa kaldırılmak üzere olduğu tarihlerden birinde, tam hatırlamıyorum bana çok esaslı bir cümle etti. Aslında uzun zamandır izah etmeyi beceremediği sıkıntılarının özünü birden bir ilhamla kusuverdi adeta: "benim geçmişe dair umutlarım var usta" dedi ve fonda U2 / Stuck In A Moment and You Can't Get Out Of It inliyordu o esnada.

Dilemma mesela o da enteresan bir adam. Bu tipler, Samsa'yla tanıştım, diğerleriyle tanışmam şöyle oldu, bir gece "bu radyoyu bu kadar arıyorsunuz gelin bari" gibi bir durum oldu.

O gece gittiğimde benim fanzin (bahtsız deve) için bir yazı yazmıştım "iki mikro ve 12 fon" diye. Bu herifler konuşuyordu, biz de 12 kişi toplanmıştık. Orada Hüseyin ustayla konuştum. Dilemma'yla tanıştım. Hayatta görsen bu adam (Dilemma'yı kastediyor) benim ağzımı burnumu kırar dersin. Bu herif çok sakin, cüssesinden beklenmeyecek kadar mükemmel bir adam. Onunla tanıştım. Böyle adamlar varmış dedim. Birçok insanla tanıştım, a'dan z'ye. İyi insan da gördüm kötü insan da gördüm…

Hikaye bu, ama baktığında da kızlar mevzusuna geldiğinde 11.30—11.55 kız mevzuları girdi işin içine. Şey vardı bir dönem. Kaan'la Mete programda konuştu sanırım bir zone card olmalı diye. Dilemma bir kart hazırladı o dönem. Oturdu çizdi, herkese verdi (herkes dediysem sen, ben, bizim oğlan). Kırmızı bölge, sarı bölge, yeşil bölge vardı biliyorsun.(Memhet'e söylüyorum) Hatunlar var (ve hatunların bölgeleri var, önem sırasına göre). Bir kart var kırmızı bölge ona dokunamazsın. Sarı, olabilir yeşil tamam hadi, geç. O kartı hayata geçirmişti. Oyun kartı gibi. Çizdi, boyadı ve herkese verdi onu herif. İnanılmaz. Bununla uğraştı, ciddi mesai harcadı. Kızlara dağıtmıyordu tabii bizde duruyordu sembolik. Bıraksan herkes herkesi sikecekti. Öyle bir dönem. Ben sana şöyle söyleyeyim, ben herhalde cinsel deneyimimin %90ını falan o yıllar arasında yaşadım (o zamana kadarki). Kızlar benim adımla geliyorlardı. "Biz ilk Britle yapacağız" falan diye. Bir tanesi geldi: "ben sana bekaretimi vermek istiyorum" falan dedi. Kıza da "bi siktir git, sen kimsin ya" dediğimi hatırlıyorum. Bu Yalnızlar Partisi var ya -her ayın son perşembesi-, gidiyoruz, Brit'in kuralları var partiye yalnız girer yalnız çıkar. Bir sürü numara alınır verilir ama biriyle çıksa, gerek yok. Bir de Brit numara almaz numara verir. Arayan arar. Tek başına çıkar yalnızlar partisinden. Hepsiyle birlikte olmak varken diye. Bir gün Kaan geldi yanında bir kız. "Brit" dedi, (değişik bir ismi vardı kızın da Neptün olabilir.) "Seni tanıştırayım" dedi. "Merhaba" dedim "Ben Brit". Ben herhalde 28-29 falanım, kız da herhalde 21 falan. Okuyormuş İstanbul Üniversitesi'nde. "Selam" dedim. Ben "selam" dedim, sonra öpüşmeye başladık biz hemen. Bir süre sonra baktım elim kızın pantolonunun içinde yani. Arkada bir herif bana bakıyor. Benden biraz küçük ama bakıyor ters ters. "Ya" dedim: "şu herif bana bakıp duruyor sen tanıyor musun bunu" dedim, "aa evet kuzenim" dedi kız. (işte öyle bir dönem artık anla gerisini)

…

Ben programda kapatırken, ya ben şeyde oynuyordum, Mahsun Kırmızıgül'ün bir dizisinde oynuyordum, "Hemşehrim" diye bir diziydi. O dönemde sokakta hakikaten yürüyemediğim bir dönemdi. Dizinin bitiminde de "yıkılmadım, ayaktayım" diye bir parça vardı en son. Ben sürekli programı kapatırken bunu söylüyordum. Benim imzam gibi olmuştu. Bazen Kaan da söylüyordu hatta Mete de. 16.17—16.21

17.11 --- (BNRP dönemini kastederek konuşuyor.)

O dönemi yaşarken ne düşündüm biliyor musun, “bir gün bu bitecek” dedim ya, bir sürü güzel şey yaşarsın biter. Benim 68’im oydu mesela. Sadece cinsel olarak değil bir sürü şey. Kendimle ilgili bir sürü şey buldum. Üniversitede okurken yaşadığım beş yılda değil sonrasında bir şeyler öğrendim hayatta. İnsanlar da kattı bana bir şeyler.

Biraz da soru cevap. Tolga Örnek soruyor Brit yanıtlıyor... Belki de sıkılmıştır Tolga, “bu herif hep kendinden mi bahsedecek lan” diye düşünmüştür, olabilir...

TÖ: Sen baktın mı? Sence bu kadar sevilmesinin bu kadar farklı insanlar tarafından sevilmesinin tutulmasının sırrı, sihri neydi?

Brit: Bence bir benzeri yoktu. Bir daha da olmadı zaten. “Siktir” dedikleri için mi kapanmıştı radyo? Bir programda küfür mü olmuştu. Ben dinlememiştim onu. Ben ne bulduğumu bilmiyorum. Ben reklamcıyım, hayatta hep farklı farklı… (bu cümle öyle havada asılı kalmış). Benim hayatta da sevdiğim şey şu, ben bir gün gittiğim yoldan diğer gün gitmeyi sevmiyorum. Dolayısıyla o saçma sapan özel radyolarda o programları dinliyorken insanlar, gecenin bir yarısı iki tane adamın konuşması, bak sonra tutturamadılar. Başka radyolara da gittiler, ben dinlemeye çalıştım oralarda olmadı. Çok ayrı bir şeydi o zaman yapılan, sıradan bir şey değildi. Programı arıyorsun iki tane konuşan adam. Ekşisözlük’e giriyorsun inanılmaz. Okumuşsundur mutlaka. Bilmiyorum istediğin cevabı verebiliyor muyum ama bence böyleydi. Ben kendimi eğledim yani o 3-4 sene boyunca. Zaten 2001’de filan ben Moda’dan taşındım o da bitti zaten. 24.05 ---24.28

TÖ: En başta anlatıyordun ya, “ben bunları dinliyordum eve gelip şişeleri kırıyordum” filan, onu bir anlatsana? Önce ruh halini anlat sonra programın senin üzerindeki etkisini anlat.

B: Ben babamı kaybettim tam o zamanlardı. Evin erkeği olduğum yıllardı. Ben 25 yaşında babamı kaybettim ve ben 1.5 sene boyunca “nedir” falan diye sorgulayama başladım kendi kendime. Benim o programı arayıp ağladığım da olmuştur. Ben her şeyden önce bir yazarım. Yazıyordum zaten. Hatta o dönemlerde “…” diye bir şey kaleme alıyordum. Serbest

akışla yazıyordum. 25 tane falan hikaye kaleme almıştım. Kendimi aradığım bir dönemdi. Aslına bakarsan hayatın bütün zorluğunun üstüme geldiği bir dönemdi. Doğru düzgün para kazanamıyorum. Radyodan daha fazla para kazanıyordum, gittim reklam yazarı oldum. Mesela okumuşum bir okulda, gelmişim buraya tek başıma yalnız kalmışım. Yalnız başıma hayatta tutunmaya çalışıyorum. Öyle bir dönemde adamlarla tanıştım. Tam da içinde olduğum boşluğu tarif edemiyorum. Brit'in, Haluk Britanica'nın ortaya çıktığı bir dönemdeydim. Geceleri, o programla yalnız kaldığımda o adam çıkıyordu ortaya, bazı akşamlar aramak isteyip aramıyordum. Bazı akşamlar programın sonuna doğru onlar beni arıyordu, "Brit'i arayalım" diye. 26.54 Hayata biraz kahrettiğim bir dönemdi, herkesin bir kaybeden olduğunun farkında olmamasının sıkıntısı vardı içimde. Hala daha öyle. Herkes biraz öyledir. O 'loser'lığı kabul etmezler ya, ben çok kolay aldım. Kaç kişi yani, içerde içtiği Efes şişeleri duruyor mutfakta, sinirlenmiş, onlarla konuşurken de "ya ben çok sıkılıyorum" dediğimde, "o zaman bir şeyler yap" dediklerinde tuz buz edene kadar o şişeleri kırıyorsun. Ertesi gün onları toparlıyorsun. Öyle bir dönemdi. O dönemden aslında o 'fucker' olma durumu, aslında hepsi arayışla beraber herhalde bir şeyleri yansıtmak için…

TÖ: O süreçten çıkmanda programın etkisi oldu mu?

Brit: Tabii oldu, yani boşluğun içine daha çok girdim. Dibe vurup sonra çıktım. Programın çok etkisi oldu. "Nasıl yaptın" dersen onu bilemem ama şey çok hoşuma gidiyordu: program biter gece, adamlarla buluşuruz, ya işte Acıbadem 7 Eleven'da buluşulur ya da Kadıköy'de bir adam vardı el arabasında sandviç yapıyordu, 29.10 o sandviççiye giderdik (hiç de üşenmezdim, kalkar giderdim). O yüzden de eve telefon aldım ben. "Ulan sürekli gidip arıyorum bari eve telefon alayım adamları aramak için" dedim. Ya işte çok özel zamanlardı dediğim gibi. Bitmesini istemezsin ama bilirsin ki bitecek. Hayatta her şey sona eriyor. Ölüm doğumla başlıyor. Öyle bir dönemdi.

TÖ: Kızlarla takılmanda, yalnızlığından çıkmanda programın etkisi oldu herhalde orada tanıdıkları için?

B: Tabii tabii programı dinliyorlar ve o Yalnızlar Partisi'ne geliyorlar. Ben mesela bir reklamcı hatun var 'x' olsun adı, bir bakıyorum bana mail atıyor (ama o zaman reklamcı olduğunu bilmiyorum tabii). Ben mail adresimi

söylemişim programda ya da öyle bir şey bir şey olmuş ve mail atıyor bana. “Ben geldim, gördüm seni, gene geleceğim” falan diye yazıyor. “Şöyle olacak, böyle olacak”. Gizem yaratıyor. “Dün gece ben de oradaydım, baktın ama göremedin”. Filan. Sonra o hatunla tanışıyoruz “hmm o sen miydin? hadi yatalım.” Nişantaşında oturuyordu. Evine gittik. Sandalyeler filan kırılıyordu.

TÖ: Anlatırken sen bir taraftan hani zor bir şey, bir taraftan da güzel bir şey.

B: O yokluğun içinde bulduğum bir varlıktı o insanlar. 34.48 – 35.06 Bizim mesela şey vardı, Ben, Samsa Hüseyin usta ve Dilemma, bir viski alınırdı mesela, Johnny Walker alırdık mesela, “Ayşe tatile çıksın Johnny yürüsün” derdik. Ayşe tatile çıksın bizim bir araya gelme söylemimizdi. Ayşe tatile çıktığı zaman, biz bir araya geliriz içeriz falan. İlk fanzinimin partisini yaptım. Bu heriflerin hepsi geldi. Kaan ve Mete de oradaydı. İlk fanzinim dediğim bir tane yaptım zaten “bahtsız deve” diye. Onun gecesini yine… İrlandalı iki herifin açtığı bir yerdi, kaçak içki satılan ruhsatsız bir yerdi.

TÖ: Seninle ilgili bir karakter oluşturmamızın bir sakıncası var mı?

Brit: Yok, hiç yok. Brit hala devam ediyor benim hayatımda. Geldi çöktü adam benim hayatıma. Benim mesela msn, hotmail, sağ sol hep Brit diye geçer. Beni hep Brit diye bilirler. Gerçek adımı bilmezler. Hep Brit der Mete falan. Hatta bir dönem kadınlar çok merak etti adımı. “Eve gidiyoruz yatıyoruz filan nedir bu herifin adı?”

TÖ: Bir şey söyleyeceğim, hafif bunu sinemasallığı uzatmak anlamında söylüyorum. İsmin üstüne de oynayabiliriz. İsmini bilmemeleri filan.

Mehmet A. Öztekin: Burada güzel bir şey var aslında. Karakter, artık programın içinde bir karakter haline gelmiş ve onlar için kimlik bu zaten. Herifin ismini öğrenmeleri bir şeyi kıracaktı zaten. Bozacaktı. Farklı bir şekilde ben şeyi biliyorum. Sana Kaan farklı bir şekilde hitap edemezdi.

Brit: Hala da etmiyor (gülüşmeler). Başkaları adımı çok merak ettiler yani, bir keresinde kızın biri evin içinde kimliğimi aramış bulmuş; adımı öğrendiği için çok mutlu olmuştu. E ne oldu bitti yani.

Yaşasın Kadıköy'ün onuru jetonlu telefon kulübeleri. (Bir tek Kadıköy'de kalmıştı jetonlu telefon kulübeleri ve ben onlardan birine girip arardım onları kulağımda radyolu walkman her program akşamında)

Hey sevgili okur! Adet olduğu üzere kapatırken hadi seninle birlikte söyleyelim...

Yıkılmadım, ayaktayım... Dertlerimle başşşbaşaaayım.

DEVRİM

Atölye soğuk oluyordu. Çok soğuk. Bildiğin buz. Kadıköy'e yakışmayan.

Adsız kadınlarla, kansız ilişkiler yaşıyordum. Tuhaftı, bir şekilde kan akmaması.

Henüz deprem olmamıştı.

Saat yirmiiki gibi heykel ile ilişkim bitmiş, atölyeyi süpürüyordum bir akşam (bildigin süpürge, uzun tahta saplı, elektrikli olmayan) ve radyoyu kulağımı en az rahatsız edebilecek bir kanala getirmiştim. (Burası önemli, çünkü atölyeden genelde doğru dürüst bir radyo kanalı yakalayamazdım...parazit, razit, zit...)

Biri konuşuyordu radyoda ve rakı çalışma masamın üstündeydi... Biri konuşuyordu radyoda bir kedi gibi, mır mır mır. Mırıldanmıyordu. Anlatıyordu. Süpürgeyi bıraktım, rakı kadehine uzandım. Sandalyemde dinlemeye başladım. Tanıyordum, tanışmadan.

İyi hatırlıyorum, ilk karşılaşmam böyle idi BNRP ile.

Biz farkındaydık ve onlar anlatıyordu. Aslında harbiden köpek gibi yalnızdık, köpek gibi çalışıyor, içiyor, batırıyor ve uyanmak istemediğimiz sabahlardaki kadınlara katlanıyorduk. Uykusuzluktan geberiyorduk. 24 saatin 24'ünü de hallediyor, geriye buçukları bırakıyorduk. Kadıköy sokakları dar geliyor ama yine de giriyorduk o sokaklara. Onlar bunları anlatabiliyordu kendi sözcükleri ve müzikleriyle. Belki bir yazar arkadaşımızın dediği gibi "underground edebiyat akımı"ydı. (bkz: HTA)

Akşamları heykeller vardı, kimi akşamlar BNRP. Ve bu ikisinden herhangi biri var ise skarpela sapı ile oyalanmalarını istediğim kadınlar. Oyalanıyorlardı da... Oyun olsun diye yapmıyordum. Ciddiydim. (Cidddiyim.)

Ve o akşamlarda bir "gelenek" olmuştu BNRP dinlemek bende -tıpkı atölyeye her akşam dönmek gibi (prensip olarak deplasmanda kalmıyordum). Ya da deftere çizerken gülümseyebilmek gibi. Biliyorum, tahminden çok daha iyi, aslında o BNRP saatlerinde hepimizin gülümsediğini.

Bunu yazarken ben eski notlarıma bakmadım. Emin olun daha net metinlere ulaşabilirdim o yıllara ait, o yıllarda yazılmış tarafımızdan.

Edepsiz gözüken bizler aslında çok efendi idik sisteme kıyasla, asla yalan söylemedik, aldatmadık ve dahi sevmedik. (Bunlar, ne kadar mümkünse...)

Teşekkürler Kaan ve Mete.

Bira mı içsek ya da...?

Devrim Altıkulaç

Heykeltraş

EROL EGEMEN

Erol Egemen miti nasıl doğdu, yani insanlar Erol Egemen ismini ilk defa ne zaman duymaya başladı aslında?

-Yanılmıyorsam 2000 yılının ilk aylarıydı... Bir akşam Kaan, Mete ve bir kaç arkadaşı Beyoğlu'ndaki eve yemeğe davet ettik... O zamanlar Funda'yla evliydim ve acaip bir sofra hazırlamıştık... Sabırsızlıkla gelmelerini bekliyordum... Hele hele bir barbunya pilaki vardı ki sormayın gitsin... müthiş... tam benim ağız tadıma göre yapılmıştı... Benim baba tarafım Giritli olduğu için zeytinyağlı yemeklerin yeri bizde çok özeldir. Annem de İstanbullu olduğundan halalarımdan öğrendiğini İstanbullu yorumuyla inanılmaz bir harmanlama yapar içine normalden biraz fazla şeker koyardı, zeytinyağlılarını yerken aldığınız keyif, hayattaki bir çok keyif ve hazzı geride bırakır cinstendi... Yani bir tarafta Monica Bellucci diğer tarafta annemin zeytinyağlıları olsa aradaki karar verme gerilimini yaşamak istemezsiniz... Neyse, bu kadar birikimin üstüne Funda'nın da ustalığı eklenince deymeyin keyfime... derken arkadaşlar teşrif etti... Kısa bir kakara kikiri geyik faslından sonra hepimiz kendimizi masada bulduk... Herkes tabağına bir şeyler aldı... Kaan tabağını neredeyse barbunya pilaki ile doldurdu, sonra büyük bir keyifle çatalını doldurup ağzına götürdü ve çiğnemeye başladığı andaki surat ifadesini anlatmam tabii ki mümkün değil... İşte o andan sonraki ilk Kaybedenler Kulübü programında ilk olarak adımı duydum:

Ben hangi eve gitsem, sırf Erol Egemen öyle seviyor diye barbunyanın içine yarım kilo şeker mi koyulacak kardeşim! Kim bu Erol Egemen, delikanlıysa çıksın ortaya!

Kaan Çaydamlı'yla tanışmanız aynı zamanda Mete Avunduk'la da tanışmanız anlamına mı geliyordu. Şu hikayeyi bi anlatırmısınız ilk defa dinleyecekler için ilk nasıl karşı karşıa geldiniz Kaan'la ve Mete'yle?

-Hayır... Önce Kaan'la tanıştık... Sanırım yıl 1989'du... Ortak arkadaşımız Mehmet Ulusel bir gün bana bir arkadaşının fotoğraf sergisi olduğunu, birlikte gelmek isteyip istemediğimi sordu... Nerde? dedim, Kalamış'ta dedi. Olur dedim, o zamanlar Suadiye'de oturuyordum. Teşvikiye ya da karşıda herhangi bir yer söyleseydi gitmeyecektim. Lanet olsun...

Mehmet’le buluşup sergiye gittik... İşte orada tanıdım Kaan’ı ilk olarak. Sonraları Mehmet ara ara O’nunla buluşurken beni de çağırırdı... Yapacak daha iyi bir şeyler olmadığı zaman ben de takılırdım... 6:45 Yayın o yıllarda yeni kurulmuştu ve kitap kapaklarını Mehmet yapardı... Kitaplardan, yaklaşan fuarlardan, yapılacak işlerden konuşulur sonlara doğru mavraya dönen bir sohbet olurdu... Çok eğlenip keyifli işler yapılırdı... Sonra 1996’da Mehmet’le 2 Tasarım’ı kurduk... 6:45 ilk müşterilerimizden biri oldu... Daha sık görüşür olduk...

-Mete’yle tanışmamız benim için çok enteresan oldu; Yıl 1992 gbiydi... Bir gün Güneş Gazetesinden arkadaşım Emrah Sekendiz aradı ve dedi ki “Ya bizim radyoya logo yapar mısın?” Neden olmasın dedim atladım gittim, beni Memet Duru ile tanıştırdı... Yeni kurulan Kent FM için logo istiyorlardı... Benim için çok heyecanlıydı... Oturdum yaptım, içlerinden biri kabul edildi ve uygulandı... git gel git gel orada çalışanlarla tanıştım Tolga’da gazeteden arkadaşımdı, Boran, Özer Sarısakal falan vardı... Hatta bir ara ben de bir program yaptım... Blues parçaları çalardım... Çok eğlenceliydi... Sonraları benim iş yoğunluğum dolayısıyla ilgilenemediğim için Memet Duru’yu küstürdüm... Koptuk... Seneler sonra Kaan birgün dedi ki; “Ya ben bir arkadaşımla radyo programı yapıyorum, bizim radyonun kötü bir logosu var, onu düzeltmek lazım”... Hangi radyo dedim, “Kent FM” dedi... Çok şaşırmıştım...:) Ya dedim onların ilk logolarını ben yapmıştım zaten... “Hadi ya” dedi... gülüştük... Tamam dedim de Memet Duru bana küs... Nasıl karşılar dedim... “Boş ver gel” dedi... Gittim, Memet Duru beni görünce çok güldü... Kaan’a “Getire getire bunu mu getirdiniz” dedi... gülüştük, tekrar kaynaştık... İşte Mete’yi de o gün tanıdım... Ve Kent FM’in kullandığı son logoyu yaptım... Güzeldi...:)

Programa hiç telefonla katıldınız mı(evetse de hayırsa da neden)?

-Elimde değildi... Tabii ki katıldım... Zaman zaman stüdyodan katıldım... Araba kullanırken Mete’nin Kaan’ sorduğu soru ve aldığı cevap yüzünden sağa çekip katıldım (Mete: Sen cumaya gider misin? Kaan: Tabii ki... ama salıları giderim, daha sakin oluyor...). Bana sataştıkları için katıldım...:))) Gerçekten çok eğlenceliydi...

Pek iyi real yaşamda Erol Egemen kimdir ne yapar ne eder, yayınevine kapak çalışmalarınız ne zaman nasıl başladı bir de?

-Grafik sanatlarla uğraşan, gerçekte de göründüğüm gibi olduğumu sandığım, kendi halinde biriyim... Umarım...

-Yayınevine kapak çalışmalarım asıl olarak, Mehmet Ulusel 6:45'le çalışmayı bıraktıktan 2 sene sonra başladı... Biz de bu arada Mehmet'le ortaklığımızı ayırmıştık... Sanırım 2003'ün sonlarıydı bi gün Kaan'la oturuyoruz... ya kapakları sen yapar mısın dedi... olur dedim... o gün bu gün devam ediyoruz... Sonra bi de seni sardı başıma... çok lazımmış gibi...

Peki o vakitler ne anlamı vardı programın nasıl bi renk ve tat idi?

-Benzeri olmayan ve olamayacak bir programdı... Bir çok insanı bir birine bağlardı, bilirsiniz ki o gece o saatlerde bir sürü insan, bir birini hiç görmemiş ama tanıdık insan ki bunların içinden benim bildiğim Dilemma, Kadıköy betlik amiri Brit, Devrim, Samsa, Kuş Beyin ve isimlerini hatırlayamadığım diğerleri televizyonlarına, müzik setlerine, işlerine güçlerine rağmen aynı şeyi yapıyor; Radyo dinliyorduk! Eski günlerdeki gibi... hani televizyonun olmadığı, radyolarda arkası yarınların, radyo tiyatrolarının dinlendiği yıllardaki gibi...

-Amacı sadece karşılıklı oturup birbirileriyle geyik yapan, alışa gelmedik yöntemlerle ona buna (ben dahil) sataşan ve bundan da keyif alıp veren bir yapısı vardı... Ayrıca Kaan'la Mete'yi tanıyor olmanın, onların kafasından aslında neler geçtiğini az çok tahmin ediyor olmanın getirdiği bir keyif de vardı... Arada çaktıkları parçalar da ayrı bir tat verirdi... Koparırdı kısaca... bir kaç saatliğine başka dünyalara alırlardı insanı... bırakıp gidemezdiniz... her an kendinizden, yaşadıklarınızdan, kafanıza takılanlardan, dalga geçtiklerinizden birşeyler bulurdunuz... sonuna kadar dinlerdiniz... Bir de Kaan ve Mete'ye inanilmaz tahammül gösteren header vardı... Bence hiç bir program uzağına dahi yaklaşamadı... Yaklaşması da mümkün değil...

90 larla şimdiki zaman arasında bi genel kıyas yapsanız ne dersiniz?

-90'lar benim için çok önemli yıllardı... Bir çok yenilik ve ilkler vardı... Apple devrim niteliğinde yeni bir bilgisayar çıkarmıştı... Mesleğimizin hala bir saygınlığı olduğu yıllar... Metallica ve Guns'n Roses, İstanbul'da konser verdiği... Hayal Kahvesi, Touchdown, Karga gibi mekanların açıldığı yıllar... Yıldırım Akbulut'un başbakanlık yaptığı... Askerlik... Yolsuzluğun, kap kaçın tavan yaptığı... bir gecede Doların 15.000 TL'den 40.000 TLye

çıktığı... Tikiliğin moda olduğu yıllar... İlk defa bir kadın başbakanımızın olduğu... 2 Tasarımı kurduğumuz... Yine de onca enfasyona rağmen paranın bereketli olduğu yıllar... Galatasaray'ın 4 sene üst üste şampiyon olduğu, UEFA Kupasını ve Süper Kupayı kazandığı yıllar... 99'daki depremle sarsıldığımız yıllar...

-Şimdiler mi... Kimsenin kimseye sevgi, saygı ve tahammülünün olmadığı... Bu inanilmaz iletişim ve bilgi çağında bile cahilliğin, kültürsüzlüğün, zevksizliğin tavan yaptığı... Yalan yanlış herkesin her işten anladığı... Takip edilemez bir hızda tüketilen, bütün güzellikleri yutan... Doğruluk ve dürüstlük kavramlarının "iş bitiricilik"le yer değiştirdiği... Artık çok az şeyden keyif aldığımız, tuhaf, enteresan, hayretle izlediğimiz bir zaman...

Erol Egemen meselesinin mitleşip bu noktalara geleceğini tahnin eder miydiniz ve de programın?

Bence Erol Egemen bir mit değil... olsa olsa sadece bir geyik... Mit olan, senin "Ne kulübü lann" dediğinde de görüldüğü gibi Kaybedenler Kulübü...

Sanırım insan çok içinde olduğu ve yaşadığı bazı şeyleri o sırada göremiyor... iyi birşeyler var, oluyor, gayet de güzel gidiyor, keyif veriyor... Tabii ki bütün güzel şeyler gibi o da bitti... işte o zaman değeri anlaşılıyor, içimizdeki yerine oturuyor... Özellikle Kaan'ın "binaenaleyh", Mete'nin de "sanmıyorum" demesini çok özlüyorum...

-Hiç unutmam... ben doğduğumda yaşlı bir kızılderili kulağıma fısıldamıştı; Herşeyin bir ömrü vardır!

Bir de bnrp nin filme dönüşmesi noktasında ki düşüncelerinizi alalım?

-İlk duyduğumda acaba dedim... olabilir mi? Yani benim bildiğim, tanık olduğum... bir şekilde içinde yaşadığım, çoğunlukla evde ya da arabada dinlerken kulağımda ve gözümde canlandırdığım şeyler perdede de canlanacak mı? Sanmıyorum. Bunun senaryoyla, kurguyla, yönetmenle, oyuncularla, sesle, ışıkla hiç alakası yok. Bunun yaşanılan zaman diliminde Kaan, Mete, Dilemma, Brit, Samsa, Devrim, Kuş Beyin ve benim de içinde olduğum, isimlerini bilemediğim binlerce dinleyicinin programdan alıp verdikleriyle alakası var... Bunu beklemek, bu işte emeği geçen herkese büyük haksızlık olur. Yine de kendimi tutamıyorum... O zaman diliminde

yaşadıklarımızı, sıkıntılarımızı, keyiflerimizi hatırlamaktan, o ruhu bu vesileyle yeniden yaşamaktan çok büyük keyif alacağımı biliyorum... Ayrıca şu ana kadar montajda gördüklerim inanılmaz...:) Tolga'nın titizliği.. oyuncular... ekip... daha ne olsun... büyük bir heyecan ve merakla filmin bağlanmasını bekliyorum.

Peki film de yer aldınız, nasıl bi duygu oluşturdu siz de?

-Açıkçası her ne kadar çok görünmesem de ister istemez heyecanlandım... O günler geldi gözümün önüne... tekrarlanamayacak yaşanmışlıklar... Ama seni oynarken görünce moralim yerine geldi... Bu kadar kötü oynamam imkansız dedim...:p

Son olarak gerçekten şekerli mi seviyorsunuz?

-Absolutely!

-Zaten şekersiz zeytinyağlı pişirmek, sebze ya da bakliyatı zeytinyağında haşlamak olur... Ziyan yani...

MEHMET ADA ÖZTEKİN

99 yılının Mart ayında, bir salı gecesi, Kent Fm'in Gümüşsuyu'ndaki yerine, Kızılkayalar'da ezdiğim burgerler sonrası sık sık yaptığım gibi uğramış, eve Kaan'la dönerim diye düşünmüştüm. Uzun metraj bir filmi yeni bitirmiştik ve ben bir süre hiçbir şey yapmamayı, sadece evdeki berjerde oturup film seyretmeyi planlıyordum. Bu planı uygulamaya koymuştum da. O akşam, oldukça eğlendiğimiz, kafalarımızın güzel olduğu bir akşamdı. Programın sonlarına doğru, Kaan, iki tren ve bu trenlerden birinin üzerine konmuş arıyla ilgili bir hikaye anlatmaya başladı. Dümdüz bir hikayeydi aslında. Bir takım fizik kurallarından bahsediyordu. Ama ses tonu ortamı çok ağırlaştırmıştı. Anlattığı şeyin bir önemi yoktu. Önemli olan onu nasıl anlattığıydı. Sakin ve sanki her saniyesi kaçırılmaması gereken yüzlerce detayla doluymuş gibi bir anlatımdı bu. Öyleydi de. Ben stüdyoda oturmuş onu dinliyordum. Öyküyü kaçırmış fakat bir sürü görüntüyü yakalamıştım. O an hepimiz henüz konuşamayan, dile hâkim olmayan birer bebeğe dönüşmüştük. Ve O da bize hikaye anlatıp güzel bir uykuya dalmamıza yardımcı olan bir hikayeciye.

Olay böyle başladı...

Kaybedenler Kulübü'nün ilk notlarını ertesi sabah, o zamanlar Kızıltoprak'ta olan Altıkırkbeş'in ofisinde yazmaya başladım. Kaan, bunun saçma sapan bir girişim olduğunu iddia etmekte gecikmedi. Ben, berjerin üzerinde geçirdiğim uzun aylar sonucunda ilk draftı çıkardığımda, küçük bir heyecan belirtisi gösterdiyse de, kendisini ve Mete'yi geri planda tutan bir versiyon yazmam konusunda beni ikna etti. 2006 yılında yayınlanan Kaybedenler Kulübü adlı kitabın öyküsü aslında bu kadar. Gerisi teferruat.

2008 yılına gelindiğinde, ben artık asistanlık kariyerimde iyi bir yere gelmiştim ve Tolga Örnek'in yeni filmi Devrim Arabaları'ndan yardımcı yönetmenlik teklifi almıştım. Müthiş bir projeydi. Müthiş bir çalışma oldu. Ortaya nefis bir film çıktı ve Türk halkı, bizim nefis bulduğumuz tüm şeylere verdiği kadarlık değeri bu filme de vererek bizi hiç şaşırtmadı. Tolga'yla ilişkimiz yönetmen ve yardımcı yönetmen ilişkisinden arkadaşlığa dönmeye başlarken, filmin kaba montajı henüz bitmemişti. Filmin kaba haline baktığımız bir öğleden sonra Tolga filmin hazırlık ve çekim süreci boyunca bana devrettiği masasına hala geri yerleşmeye

çalışırken, ben de karşısında yayılmış vaziyette kahvemi içerken o heyecan verici soruyu sordu:

“Yazdığın bir senaryon ya da senaryoların var mı?”

Ertesi gün Kaybedenler Kulübü’nü ona gönderdim. Okudu ve beni ofisine çağırdı. Bir sürü lanet olası not almıştı. Ben de ona bunu yazalı yıllar olduğunu ve her durumda değişiklik yapmamız gerektiğini söyledim. Bunlar tamamdı ve üzerine çok fazla konuşmamız gereken o an konuşmanın pek de anlamı olmayan şeylerdi ama orada, o gün bir konuda el sıkışmamızı istedi. Bu filmi ben çekmek istiyorum, dedi. Yarın öbür gün karşısına çıkıp vazgeçtim ben kendim çekeceğim demeyecektim ve bunu şimdi el sıkışarak karara bağlayacaktık.

2009 yılında Tolga yeni bir film projesi oluşturmaya başlamıştı. Bu filmin adı konmamıştı ama istihbarat ve islami terör konulu bir film olacaktı. Şablonuna aşağı yukarı karar vermişti. Bu filmden sonra da Kaybedenler Kulübü’nü çekmek istiyordu. Daha sonra adı Labirent olarak konan bu filmin senaryo aşamasında da sıkça görüştük. Her zamanki hassasiyetiyle yürütüyordu hazırlık çalışmasını. Filmin mekanları belli olmaya başlamıştı. Storyboardlar çizilmiş, karakter analizleri yapılmış, konuyla ilgili onlarca kitap okunmuş, filme birkaç büyük fondan destek alınmıştı bile. Fakat bazı aksilikler nedeniyle filmin çekimi ertelenmek durumunda kaldı ve Tolga beni arayıp, bu süreyi boş geçirmemek niyetindeyim, gel konuşalım, belki bu arada Kaybedenleri çekeriz, dedi.

Bu sırada Kaan her zaman yaptığı şeyi yapmaya devam ediyordu.

Üzerine düşünecektik. Fakat hangi arada karar verdiğimizi şu an hatırlamıyorum. Çektiğim dizinin sezon finalini yaptıktan iki gün sonra, ofiste oturmuş çalışmaya başlamıştık. Önce notlar alarak ilerledik. Bu arada Tolga, o zamanın ruh halini ve programı anlamaya çalışıyordu. Kaan ve Mete’yle zaman geçiriyordu. Programın fanları ve önemli karakterleriyle bir yandan röportajlar da yapılıyordu. O yıllarda Tolga Türkiye’de değildi ve kendi ifadesiyle, yaşadığı o yıllar böyle bir tarzla karşılaştırıldığında inanılmaz steril bir dönemdi. Tüm bu kültürü de algılayabilmesi için hızlandırılmış bir Kadıköy ve Rock n’ roll dersleri de almaya başladı. Karga’da içti, shaft’ta müzik dinledi, sahafları gezdi, Benusen’de rakı masasına oturdu, moda burnu’nda ağladı vs.

Tarih 21 Temmuz'u gösterdiğinde Atahan Kubilay Çaydamlı doğdu.

Sonrasında outline çıkardık ve bunun üzerinden bir tretman yazmaya başladık. Sonra sahne sıralamasını oluşturduk ve ofiste hazırladığımız iki tahtaya, küçük kartlara yazdığımız sahneleri tek tek dizdik. Böylece akışın son haline karar verdik. Bu sırada Tolga'nın iki haftalığına Amerika'ya gitmesi gerekiyordu. Senaryonun son halini final draftta orada yazacaktı. Bu süreçte de mail yoluyla ve telefonla sürekli haberleştik ve sahneler üzerine konuşmaya, yazışmaya devam ettik. Yazma sürecimiz hızlı ilerliyordu. Bazı sahneler ve bazı sekanslar üzerine kavga ediyorduk, bazılarında ise gülmekten koltuklarımızdan düşüyorduk. Senaryoyu yazarken sürekli müzik üzerine de konuşuyorduk. Ben de aslında bizim Kadıköy'deki çocukların bu işin üstesinden rahatlıkla geleceklerini ve bunu bir düşünmesini istemiştim. Tolga, benim de desteklediğim şekilde film işini filmcilerin yapmasından yanadır ve benden böyle bir teklif gelince irkildiğini, her ne kadar hissettirmemeye çalıştıysa da, hissettim. "Tamam bir dinlerim ama beğenmezsem söylerim ona göre," dedi. Ben de tamam diyip, Can Gox'dan Wrong Side of the Road'ı dinlettim ona. Ertesi gün mailleşmeye başladılar. Fakat skorları yapacak birine daha ihtiyaç vardı. O da Cavit Ergün'dü. Üçünü bir araya getirip oradan kaçtım.

Bu esnada Kaan, her zaman yaptığı şeyi yapmaya devam ediyordu.

Senaryonun ilk draftı bile gerçekten içime sinmişti. Genel hali, atmosferi tamamdı. Sahnelerin yerleri, dakika hesapları, dramatik yapıyla ilgili detaylar ve sahnelerin detaylarıyla ilgili çalışmaya devam ettik. 6 ağustos gecesi saat 23:00 sularında hala telefonda Tolga'yla konuşuyordum ve ertesi sabah çektiğim dizinin yeni sezonunun çekimleri başlıyordu. Allahın belası herif bütün yaz bana nefes aldırmamıştı.

Tabii ki dizinin başlaması onu durdurmadı. Olabildiğince bir araya gelmeye ve senaryoda bazı çözülmesi gereken detaylar üzerine çalışmaya devam ettik. Bu, okuma provalarına kadar devam etti. Okuma provalarında da oyuncularla çalışırken gördüğü bazı problemler üzerine senaryoda değişiklikler yaptı.

O günlerde Kaan, her zaman yaptığı şeyi yapmaya devam ediyordu.

14 Ekim 2010 da çekim başladı. Kadıköy servislerinin hareket saati 06:45’ti.

Film henüz çekilirken nasıl bir şey çıkacağını aşağı yukarı görebiliyorduk. Bu zaten her zaman kendini gösteren bir durumdur. Çekerken neye benzediğini ya da benzeyeceğini az çok hissedersiniz. Sahneler çekilirken herkes biraz daha yükseliyordu. Çekimlerle ilgili detayları diğerlerinin sayfalarından okuyun. Bu projede bu konu benim alanımda değil.

7 Kasım 2010’da çekim bitti.

O anda Kaan, her zaman yaptığı şeyi yapmaya devam ediyordu.

Kaba kurgu hemen başladı. Montajda gördüğümüz sahneler beklentileri haklı çıkarıyordu. Tarzını farklı bir düzleme oturttuğumuz filmin montaj süreci, bu sebeple uzun sürecekti. Kaba montaj başlayalı bir ay olmamışken Tolga bu Cuma günü birlikte filme bakalım dedi. Ben cuma sabahı montaj stüdyosuna gitmek üzere kalkmışken beni arayıp buluşmayı iptal etti.

3 Aralık 2010 günüydü ve Derin Örnek, artık film de bittiğine göre, doğmaya karar vermişti.

Filmi ilk izlediğimiz gece, tarih neydi hatırlamıyorum. Önemi de yok. Önemli olan, içime sinen, sevdiğim, gurur duyduğum bir iş izlemiş olmamdı, o kadar.

Daha fazla detayı diğer sayfalarda bulabilirsiniz. Ben daha fazlasını anlatmak istemiyorum. Bir senaryo nasıl yazılır? Bu filmin senaryosu nasıl yazıldı gibi teknik ayrıntıları satır aralarından çıkarmak sizin işiniz. Proje, sinopsis, outline, tretman ve senaryo. Özetlemek gerekirse bu kadar işte.

Tolga Örnek, bu filmi çekebilecek en doğru isimdi. Aksine inansaydım o gün elini sıkmazdım.

Bu süreçte her zaman çok nazik, çok düşünceliydi. Çok çalışkandı ve bu size gösterebileceği en büyük saygıydı.

Sadece programın ne olduğu, nasıl olduğu değil; Kaan’la geçirdiğim uzun yılların da bu projenin oluşmasına, bugünkü derinliğe ulaşmasına katkısı büyüktür. Ben ondan aldığım büyük ilhamla, güzel bir şey yarattığımı düşünüyorum. Umarım siz de seversiniz.

Sevmezseniz de canınız cehenneme...

Bazıları gerçekten gülümsetebilir ve bir trenin üzerine konan bir arı sizi hiç beklemediğiniz bir yolculuğa çıkarabilir... Gerçekten öyledir, inanın...

M.

Kaan’ın tüm bunlar olurken hep yaptığı şeyse...

neyse, boşverin onu.

TOLGA ÖRNEK

Ne değişti?

Tolga Örnek: Hayatım daha zengin…

Ne açıdan?

Birincisi dostluklar, bir de sürecin kendisi…yani parayla satın alınamayacak bir süreçten geçtim ve geçiyorum. Ve şunu da biliyorum ki bu işi yaptığım sürece hiçbir süreç bu süreç kadar keyifli olmayacak. Bundan eminim. Eminim çünkü bu kadar olumlu faktörün bir araya gelmesi mümkün değil. Konu, bu konuya el attığımız zaman(lama), birlikte olduğumuz insanlar da..

Yani bu daha farklı bir disiplin (miy)di senin için?

Daha farklı bir disiplindi, daha farklı bir süreçti ve ben hiçbir projemde insanların birbirine bu kadar yaklaştığını, birbirlerine özelini bu kadar açtığını ve işi bu kadar sevdiğini hiç görmedim. Bir proje aile kavramına ne kadar benzeyebilir dersen ancak bu kadar benzeyebilir derim.

Sence bu süreç ileriki projelerine yansıyabilir mi?

Hem projelere hem projeleri işleyiş biçimime de yansır. İsterim ki bu projede tanıştığım ve çalıştım her insanla ilerde de çalışmaya devam edebileyim. Hatta bu insanlarla çalışmamı mümkün kılacak projeler bile arayabilirim. Sürecin kendisinin sonuç kadar güzel olabileceğini anladığım bir dönemdi bu.

Kaygıların olup da bunardan boş çıkanlar oldu mu?

Birincisi, “bu film bu sürede çekilmez” durumu vardı. Biz istediğimiz filmi istediğimiz süre de çekebildiğimiz gibi daha fazlasını da çektik. Her şey çok düzenli ve çok güzel gidiyordu. Bundan kaygılanmıştım. Ve diyordum ki bir yerde bir hata yapıyorum, bir şey gözümden kaçıyor. Ve bir şey patlayacak. Ki bu kaygıyla Nejat’ı ve Yiğit’i sette baya hasta etmiştim. ve post-pro da böyle gidiyor. Aynı arzu ve istekle. Bu işte insanlar genelde fark etmeden kırıcı olabiliyor. Çekim süresince toplasan sesim 3 kere yükselmiştir. O da kişilere değil geneledir.

Ekiple ilgili ne diyeceksin?

Şöyle bir şey: ekibi seçerim ama o insanlar olmak istemeyebilirler. Demek ki doğru insanlar projede yer almak istemiş..bu enerji gerçekten zor bir daha. Bu hayattaki ilklere benziyor. Onun hiçbir hissini başka bir şeyden alamazsın.

Oyuncularla gerçek karakterler üzerine ne diyorsun?

Ben hangilerinin gerçek hangilerinin kurmaca olduğunu artık ayırt edemiyorum. Ama şunu söyleyebilirim: Nejat ve Yiğit'ten başkasıyla olmazmış zaten. Bunu 1. Haftada anladım. Her açıdan..yaklaşımları olsun enerjileri olsun. Filmi çekerken anladım karakterlerin ne kadar cesur oyuncular gerektirdiğini. Kendi imajı ve kendileriyle ilgili ne düşünüldüğüyle ilgilenmeyen… Ahu aslında filmin "tek" kadını. Ahu inanılmaz oldu gerçekten. Elbetteki filmin tüm kadınları güçlüydü ama malum 2 erkek başrolle yan yana geldiğinde asıl kadınımız. Filmin duygusal omurgası Ahu'ydu. Ahunun bu işin altından çok iyi kalkacağını biliyordum ama bu kadarını beklemiyordum. Ben ana oyuncularımın da bu projeyi kendi hayatlarında ayrı bir yere koyduklarını gördüm. Mesela Nejat "sen bunu çek ben de ölene kadar oynarım" cümlesini kurdu. Ya bu arada gerçekten ikisinden başkasıyla (Nejat-Yiğit)olmazmış. Ben sana diyorum ki bu kadroyla bu filmi annem bile yönetirdi.

Senin için önemli olan sahne neydi?

Beni dağıtan Kaan'la Zeynep'in ayrılık sahnesiydi. Harbiden bana çok koydu diyebilirim. Sette de ağladım zaten. Gücü sadeliğinden geliyor, repliklerden değil..ortada replik yok zaten. Bizim milletimiz erotizmle pornoyu öpüşmekle sevişmeyi bile ayıramıyor. Bir 150 seneye ihtiyaç var her halde. Ve seksin neden her şeyin önünde konumlandırıldığını anlayamıyorum bu ülkede. Aksi gibi davranmaya çalışanları da. Benim filmle ilgili en büyük korkum bu. 110 dk'lık filmin 10 dakikasına erotizm tekabül etmezken böyle adlandırılmasını istemem. Türkiye'de ilk defa bir filmde karakterler sürekli olarak kitap okuyor ve kitaplardan bahsediyorlar..böyle ansınlar. Yalnızlık ve gelecekle ilgili inanılmaz aforizmalar var..bunlara takılmalılar bence. Cinsellik filmin önemli boyutlarından biri ama en önemlisi değil, bu bir özgürlük hikayesi ve asıl

mesele bu özgürlük için ödenen bedeller. Ve ciddi bir oto-sansüre başkaldırı var. Ben isterim ki bunlar konuşulabilsin.

Bir de şu var Şenol, beni yönetmen olarak en çok tatmin eden film buydu: kurgusu, görsel olarak, oyuncu yönetimi, anlatım dili, özgürlük…

Senin hayatında dokunduğu yer…

Biliyorsun çekimlerde karım hamileydi, bir bebek sahibi olmak üzereyken gerçekten çok tuhaftı, çok yoğundu, ben; beni duygusal olarak bu denli tatmin eden ve tüketen bir süreç yaşamadım. Ana karakterlerle çok özdeştim, öyle denk geldi, bir de ayrılık noktasında benim kişisel bir denk gelimim var: Kaan ile Zeynep’in yaptığı sohbeti vakti zamanında ben eşimle yapma noktasına geldiğimde eşimin bu sahneyi yaşamımıza sokmamasıyla biz bunu yaşamadık ve ben eşimin bu sahneyi engellemek için yaptığı fedakarlığı çektiğimi gördüğümde eşimin yaptığı şeyi gördüm ve sana şunu diyebilirim: yerlerdeydim. Bu denli denk düşümler olacağını sanmamıştım gerçekten.

Korktun mu…

Evet korktum ama böyle bir lüks olmadığını düşünüyorum. Kazancım çalıştığım insanlardı.

Müzikler…

“Bu adamlar dünya çapında… siktir lan” ı görebiliyorsun, amma şanslıyım ki adamların ilk film müziği bize denk geldi, en başta “zenginlik” dedim ya, bu filmle birlikte gerçekten çok güzel insanlarla çalıştım’dan önce tanıştım. Gerçekten bir topluluk gibi oldu bütün ekip. Filmin tüm insanlar tarafından manevi bir kalkanla koruma altında olduğunu düşünüyorum tüm ekibin gücü bu…

Genelden devam edelim filmle ilgili…

Eşi benzeri olmayan bir iş olduğunu düşünüyorum, uzun vadede kalacak, adı unutulmayacak bir iş olduğunu düşünüyorum. Bu filmi insanlar görmezden gel-e-meyecek bunu biliyorum…alışılagelmiş bir yapının dışında olduğuna inanıyorum, alışılmışlık ve beklenen bir şeyin ortada olmadığına eminim, anlatım dili gerçekten çok farklı Şenol. Film de çok ağır sözler var, o denli yerinde ki, ve replikle verilmesi şart olan o kadar yer

var ki hiç konuşma yok, ama o denli güçlü ki, şu kesin: bu filmde anlar var, hayatlar var, bu film hayatlara herkese her kesime ifade ediyor, ben bunun filmin gücü olduğuna inanıyorum.

Elbette hepimizin ölmek isteyip de ölemediği anlar oldu…

Ve elbette herkesin yalnız kalmak isteyip olamadığı anlar oldu…

İnsan bazen ölmeyi unutabiliyormuş bunu görecek insanlar…

Benim aklımdaki film, Kaan'ın "toplum içinde erimiş bireyler" dediği şey, ben filmin bu kısmıyla ilgileniyorum Şenol. Önemsediğim şey ve önemsenmesini, görülmesini istediğim şey bu.

Sence oldu yani

Bence oldu evet

Kitapla ilgili olarak…

Diyeceğim şu ki: ilk defa bir film kapılarını bu denli açıyor ve ben şunu istedim; insanlar bu işin ne denli çetin olduğunu, öyle ha demeyle film çekilmediğini, çekilemeyeceğini görsünler, bunu anlamalarını istedim.

Bu ayrıca film okuyan öğrenciler için de çok önemli bir nokta..

Evet, kesinlikle, bir ders!

İşin estetik tarafının metodik olarak nasıl desteklenmesi gerektiğini bu işin salt parayla olmadığını görsünler, anlasınlar isterim elbette. Film sürecini anlatmak adına kitabın bunu başarabileceğini düşünüp kitabı önemsiyorum.

METE AVUNDUK

Tolga Örnek noktasında neler düşündünüz yönetmeni olması açısından

Tolga Örnek bizim duruşumuza dışarıdan bakabildiği için bizim kendimizde göremediğimiz bazı tarafları daha başka bir tonla algıladı sanırım, kişisel olarak bu bana olan bitenin anlatım dilinin oluşması anlamında çok uygun ve samimi geldi. Hoş bir insan.

Programın film olması düşüncesi kişisel olarak sizde nasıl bir duygu yarattı

Tuhaf bir duygu.

Keşke yapmasaydım dediğiniz oldu mu bnrp için

Hayır, doğru zamanda doğru bir iş çıkarttığımızı düşünüyorum.

İyi ki yaptım dediğiniz oldu mu bnrp için

Bakınız yukarıdaki cevap.

Filmin oluşturulması noktasında ne gibi dokunmalarınız yönlendirmeleriniz oldu

Açıkçası dialoglar üzerinde yoğunlaştım biraz o kadar. “Bunu böyle söylemezdim de şöyle söylerdim” gibi.. Ya da “Kaan bunu hiç bu şekilde söylemezdi, şu şekilde.. “ vs.

Filmin yeni bir dinleyici kitlesi yaratma ihtimali var mı olmayan bi programa web üzerinden

Bilemiyorum.

Programı yapma noktasına sizi ne itti nasıl başladı her şey

Sanırım bu Kaan’la aramızda gelişen arkadaşlığın bir sonucu olarak ortaya çıktı. Sanki kendiliğinden gibi.. Birlikte program yapmaya başladığımızda kafamızda “Kaybedenler Kulübü” gibi kocaman bir şey yoktu. Var mıydı??

Hayranlarııza son bir şey demek isterseniz bu ne olur

Hiç son bir şey söylemedim.

Sizi oynayan oyuncu noktasında neler dersiniz

Bir ara benim gibi yürüyüp benim gibi bakışlar atmasından rahatsız oldum. Güzel iş çıkardı.

Bu sene lig ne olur

Biter.

KAAN ÇAYDAMLI

Kadın rahatsız edecek kadar çekici ve sadece bir kurbağa ile karşılaştırılabilecek kadar çirkindi. Bir süre hiç birimiz bu durumu itiraf edemedi. Mehmet konuyu senaryonun bitirmek üzere olduğu ilk draft'ına getirdi, ben Hasan Ağa'da yenilebilecek en acayip şey olan kuzu sırt içine sarılmış iç yağ katmanıyla kömür ateşinde dans eden ara sıcağa…

İkimiz de huzursuzduk. Hava bir bahar gecesinden beklenebilecek her türlü konforu sunacak kadar anlayışlıydı. Sanırım tek sorun kurbağa kadının yan masadaki tanımlayamadığımız varlığıydı. Sırf bu yüzden, "tamam, ama senaryoda bizi mümkün olduğunca görme, hatta hiç görme," dedim. Mehmet ise çatalındaki kuzu sırt yatağındaki yağ parçasını yutarken, "bunda yanlış bir şey var," dedi ve ortaya bir tabak daha söyledi. "Et ızgarada fazla tutulmuş olmalı" dediğimi hatırlıyorum. Rakı o yıllarda bu yıllarda olduğu gibiydi. Kadının yarattığı huzursuzluğu hâlâ daha içimizde taşıdığımızı rahatlıkla söyleyebilirim.

Mehmet'le çok uzun yıllar önce Antalya'da, bir kitapevi'nde tanıştık. Bir sonraki görüşmemiz bundan birkaç yıl sonra oldu, ertesi gün yola çıkmak üzere Turgutreis'deki Fantom isimli denizci bir sarman ile paylaştığı taş evde kaldığımı ve bir buçuk ay sonra yola çıkabildiğimi çok iyi hatırlıyorum, o yıllardan aynı netlikte hatırladığım diğer şeyi ise şu anda hatırlayamıyorum.

Birkaç kısa telefon görüşmesi dışında iki yıl kadar daha görüşmedik. Radyoda Mete ve bir dinleyici ile Antalya usulü piyazdaki sirke, tahin oranı üzerine konuşurken, telefonumun çaldı. Mehmet şehre indiğini ve birkaç gün bende kalacağını söyledi. Kendisini acil olarak stüdyoya çağırıp, piyaz konusunda hakemlik yapmasını istediğimi hatırlıyorum. Bu sanırım programla tanıştığı ilk andı Mehmet'in. Sonra bir buçuk-iki yıl kadar bende, daha doğrusu salondaki berjerde kaldı. Bu kısımları zaten filmde ya izlediniz, ya da izleyeceksiniz.

Altıkırkbeş'ten yayınlanan ilk senaryo bize çok mantıklı gelen sebeplerden dolayı program bittikten sonra geçen bir hikaye olarak tasarlanmıştı, Mehmet senaryoyu yazarken program devam etmekteydi. Böyle bir hikayeyi film yapmak isteyecek bir deli çıkması konusunda

hiçbirimizin umudu olmadığı için kitap olarak yayınlamak ve beklemek mantıklı göründü o yıllarda.

Bunu film yapmak isteyebilecek bir deliyle tanıştığımızda ise aradan yine uzun yıllar geçmişti. Tolga Örnek'le Eskişehir'de 645 isimli bir barda tanıştık ilk kez. Mehmet'in yönetmen yardımcılığını yapacağı Devrim Arabaları isimli filmi için mekan bakmaya gelmişlerdi ve çok kısa bir görüşmeden sonra hızla geri döndüler. Tolga'nın filmdeki küçük rollerden birini oynamamı istediğini o akşam öğrendim Mehmet'ten. Rol gerçekten çok kısaydı. O günlerde gizli bir anlaşma yaptıklarını çok sonra öğrendim.

Tolga'nın bu filmi yapmak isteyen deli olduğunu öğrenene kadar geçen sürede, doymuş yağ oranı yüksek gıda tüketirken içilen sigara dumanındaki CO ile normalden fazla salgılanan insülin'in bir araya gelmesinin ne kadar tehlikeli olabileceğini öğrendim. Mehmet filmi Tolga'nın çekmek istediğini, bu konuda ne düşündüğümü sorduğunda Tolga'nın iyi bir adam olduğunu söylediğimi hatırlıyorum. Hâlâ daha aynı fikirdeyim. -Bu yazıyı yazarken filmi seyretmemiş olduğumu hatırlatmak isterim.-

Tolga'nın tek bir isteği vardı, bizi ve radyoyu merkeze koyacak şekilde senaryoyu Mehmet'le birlikte yeniden yazmak. Terapistimle yaptığım bir seans sırasında çocukluğumla ilgili bir hikayenin şaşırtıcı şekilde açığa çıkması ve Tolga'nın bu isteğinin o günlerde dile getirilmiş olmasını hep ilginç bulacağım. Ne haliniz varsa görün demiş olabilirim. Mehmet'e sanırım o yıllarda yaptığım baskıdan dolayı özür borçluyum, ama kadın gerçekten kurbağa gibiydi, terapistimle yaptığım hiçbir seans bu düşüncemi değiştirmeme neden olamadı, hâlâ üzerinde çalışıyoruz.

Sonrası film hazırlığı için yapılan uzun görüşmelerle geçti.

Cavit, Gox, Şenol, Brit, Devrim ve Erol'a “hadi abi” dedik, “hadi abi” dediler. Hepsine minettarım.

Nejat çıktı geldi, güzel içtik, oynadığı aslında kendisiydi, çok sevdik, daha çok içeriz.

Onlar çekime başladığında ben de Atahan K.ile ilgilenmeye başlamıştım.

Tüm bu çalışmanın sonunda Tolga ve Mehmet umarım bu programın cevap aradığı tek soruya, yıllar sonra da olsa bir yanıt bulabilmiştir, “Kim

ulan bu Erol Egemen?”

K.
bir kez daha
hiçbirşeyolmadığındaolanbinlerceşeyadına

SENARYO

Tolga Örnek

KAYBEDENLER KULÜBÜ

yazanlar:

MEHMET ADA ÖZTEKİN
TOLGA ÖRNEK

9. VERSİYON
02. Ekim 2010
ÇEKİM SENARYOSU
FİNAL

Ekip Film Ltd. Malıdır
Kore Şehitleri Caddesi No:23/1
Zincirlikuyu-İSTANBUL
TEL: 212-288 9706

KAYBEDENLER KULÜBÜ

Yazanlar:

MEHMET ADA ÖZTEKİN

TOLGA ÖRNEK

9. VERSİYON

02. Ekim 2010

ÇEKİM SENARYOSU

FİNAL

Kore Şehitleri Caddesi No: 23/1

Zincirlikuyu-İSTANBUL

TEL: 212-288 9706

Siyah üzerine düşen radyo cızırtıları. İç içe geçmiş rock ve pop müzik şarkıları, haber anonsları, dua okumaları ve değişik DJlerin konuşmaları duyuluyor. Sanki birisi değişik radyo istasyonları arasında gidip geliyor, belirli bir programı arıyor. Sesler yavaşça ayrışır.

1 **DIŞ. İSTANBUL MANZARALARI - GECE** 1

Sesler ayrışmaya ve belirginleşmeye başlarken değişik İstanbul görselleri görürüz. Bunlar hikayemizde daha sonra döneceğimiz ve yakından tanıyacağımız mekanlar.

Taksim meydanının çılgın gece kalabalığı...

Ayasofya ve Sultanahmet'in aydınlatılmış minareleri...

Süleymaniye'nin kubbesi...

Boğaz Köprüsü'nde usulca ilerleyen arabalar...

Kadıköy rıhtımı ve barlar sokağı...

Fatih'te iki-üç katlı evlerden oluşan sessiz ve loş bir mahalle...

Çamlıca'da yan yana duran irili ufaklı radyo antenleri. En büyüğü TRT anteni. Sesler biraz daha belirginleşir. Haberleri anons eden sinyalden sonra TRT spikerinin sesini duyarız: "TRT. Saat 12:00. Haberleri veriyoruz. Terör olayları ile ilgili başbakan yaptığı açıklamada..." Biraz daha küçük başka bir anten girer kadraja: "Number One FM'de Mesut'tan sonra ben Cenk'le beraberisiniz..." Başka bir antene döner ve Süper FM jingle'ını duyarız: "Süpeeer FM...İstanbul'dan sesleniyoruz size." Kamera, anten kalabalığı içindeki en küçük antene doğru iner.

METE (V.O.)

Evet. Geçenlerde faksla bize ulaşan bir dinleyicimiz <u>genelev</u> girişlerinin jetonlu turnike sistemi olmasını; içeride pazarlık olmamasını; herkesin bulduğunu götürmesini dileyen bir kampanya peşindeydi. Kampanya sonuçlanmış anladığım kadarıyla. Kabul edilmemiş. Kendisini de içeri atmışlar ayrıca.

KAAN (V.O.)

Ben tabi bu konuda hassasım. Özellikle İstanbul Zürafa sokaktaki çantayla girememe durumu ve Yedieminlerin uyguladıkları fahiş fiyat politikalarına karşıyım.

Siyah üzerine düşen radyo cızırtıları. İç içe geçmiş rock ve pop müzik şarkıları, haber anonsları, dua okumaları ve değişik DJlerin konuşmaları duyuluyor. Sanki birisi değişik radyo istasyonları arasında gidip geliyor, belirli bir programı arıyor. Sesler yavaşça ayrışır.

1 DIŞ. İSTANBUL MANZARALARI - GECE

Sesler ayrışmaya ve belirginleşmeye başlarken değişik İstanbul görselleri görürüz. Bunlar hikayemizde daha sonra döneceğimiz ve yakından tanıyacağımız mekanlar.

Taksim meydanının çılgın gece kalabalığı...

Ayasofya ve Sultanahmet'in aydınlatılmış minareleri...

Süleymaniye'nin kubbesi...

Boğaz Köprüsü'nde usulca ilerleyen arabalar...

Kadıköy rıhtımı ve barlar sokağı...

Fatih'te iki-üç katlı evlerden oluşan sessiz ve loş bir mahalle...

Çamlıca'da yan yana duran irili ufaklı radyo antenleri. En büyüğü TRT anteni. Sesler biraz daha belirginleşir. Haberleri anons eden sinyalden sonra TRT spikerinin sesini duyarız: "TRT. Saat 12:00. Haberleri veriyoruz. Terör olayları ile ilgili başbakan yaptığı açıklamada..." Biraz daha küçük başka bir anten girer kadraja: "Number One FM'de Mesut'tan sonra ben Cenk'le berabersiniz..." Başka bir antene döner ve Süper FM jingle'ını duyarız: "Süpeeer FM... İstanbul'dan sesleniyoruz size." Kamera, anten kalabalığı içindeki en küçük antene doğru iner.

METE (V.O.)

Evet. Geçenlerde faksla bize ulaşan bir dinleyicimiz genelev girişlerinin jetonlu turnike sistemi olmasını; içeride pazarlık olmamasını; herkesin bulduğunu götürmesini dileyen bir kampanya peşindeydi. Kampanya

sonuçlanmış anladığım kadarıyla. Kabul edilmemiş. Kendisini de içeri atmışlar ayrıca.

KAAN (V.O.)

Ben tabi bu konuda hassasım. Özellikle İstanbul Zürafa sokaktaki çantayla girememe durumu ve Yedieminlerin uyguladıkları fahiş fiyat politikalarına karşıyım.

METE (V.O.)

Ona ben de karşıyım. Bir de lütfen girişte ilk sol bloktaki 15-16 numarayı bir süre kullanmayalım. Çünkü yengeniz olur.

KAAN (V.O.)

Ne anlatıyordum ben?

METE (V.O.)

Fark etmez. Devam et.

2 İÇ. RADYO STÜDYO - GECE

Biri mikrofona yaklaşmış konuşur. Sadece ağzını ve mikrofonu görürüz. Kadraja sigara dumanı girer. Daha sonra adamın gözlerini ve üzerindeki gömleğin göğüs kısmına işlenmiş “Loser” yazısını görürüz. Masada viski, sigara ve kül tablası var. Adamın karşısında oturduğunu anladığımız diğer kişinin de gözlerini ve ağzındaki sigarasını görürüz.

KAAN

Evet değerli Kent dinleyenleri, Kaybedenler Kulübü burası. Değerli dostum Mete Avunduk ve ben Kaan Çaydamlı son iki saattir her Pazartesi, Salı ve Perşembe olduğu gibi Kent FM Gümüşsuyu Tesisleri, Yenice Stüdyolarında sizlerle beraberiz. Bu akşam bir erkeğin kişisel tercih olarak yalnız bir adam olarak yürüyüşü üzerine konuşuyorduk.

Şimdi stüdyoyu daha genel bir kadrajda görüyoruz. Kare şeklindeki mekânda parçalı ışığın aydınlattığı loş bir ortam var. Stüdyonun ortasında, 35 yaşındaki KAAN ve 30-35 yaşlarındaki METE’nin oturduğu iki

mikrofonlu bir masa var. Masanın üstünde içki şişeleriyle beraber iki telefon duruyor. METE hem programa eşlik ediyor hem de kendi tarafındaki bilgisayara ve değişik elektronik aletlere kumanda ediyor. Stüdyonun bir duvarında radyonun ofis kısmına açılan kalın bir cam, karşısında da Gümüşsuyu’na dönük panjurlu başka bir cam var. Ofis kısmındaki camın hemen önünde genç bir kadın asistan oturuyor ve programı izliyor.

METE de KAAN da son derece rahat, hatta hafif çakır keyif bir biçimde, sanki evlerindeymiş gibi konuşuyorlar.

KAAN

Bu Salı gecesi programımızda biz de aşağı yukarı, nerdeyse sizler gibi “şu son bi saat geçse de gitsek” halindeyiz.

METE

56 dakka.

KAAN

56 dakka mı? 4 dakkası geçmiş bile. Son 29 dakkayı da biz yeriz. Bi parça çalacaz.

METE

(sıkılmış gibi)

N’apacaz parça çalıp ya? Çalmayalım. Mecbur muyum Kaan ya?

KAAN tepki vermez. Mikrofonun hemen önünde çakmağını yakar. Viskisinden bir yudum alır. Radyo için çok uzun sayılabilecek bir sessizlik olur. METE de içkisinden bir yudum alır. Bakışırlar.

METE

Ben çok yalnızım ya....Allah Belamı versin...Çok yalnızım.

KAAN

Sen ne diyosun ya ben geçen gün ölüyorum sandım yalnızlıktan.

Sessizlik. Bu konu da buraya kadarmış...

KAAN

En son ne zaman seks yaptın sen?

METE

Bugün ayın kaçı?

KAAN

17.

METE

Hmmm. Yaklaşık dört saat 25 dakika olmuş.

KAAN bir süre konuşmadan bakar.

KAAN

Şu hayatta sence beni biri daha sevebilir mi? Ben çok mu çirkinim Mete?

METE

Diilsin de seni niye sevsinler?

KAAN

Doğru.

Sessizlik. Sanki radyoda değiller. Konuşmaktansa içkilerinden birer yudum alırlar.

METE

52 dakka. Hadi gidelim ya. Köfteye gidelim. Pompaya koşalım. Zamanımızı çarçur ediyoruz burda.

KAAN

Bu akşamki program da her zaman olduğu gibi Montana Çetesi'ne, hayatı ve kadınları öğrendiğimiz ve hala daha öğrenmekte olduğumuz Kadıköy sokaklarına ve şehrin kötü çocuklarına adandı. Burada sabaha kadar sizlerle

kalmak isterdik, ancak takdir edersiniz ki, bizim de bir seks hayatımız var sayın dinleyenler. İyi geceler sayın dinleyenler, tabi eğer böyle bir şey mümkünse.

3 DIŞ. JENERİK MONTAJ - GÜNDÜZ

Ani bir kesmeyle ekrana grafiti ile yazılmış “Kaybedenler Kulübü” başlığı gelir. Kamera kitap ve plak kapakları, şiirler ve “beat” yazarlarının isimlerinden oluşan grafiti üzerinde gezinirken, jenerik isimleriyle beraber Kaybedenler Kulübü felsefesine ait sözler değişik grafikler halinde ekrana gelir.

4 DIŞ.KADIKÖY RIHTIMI/HAKKI USTA BÜFE - GECE

METE ve KAAN Kadıköy rıhtımında HAKKI USTA’nın tahta arabasının yanında köfte ekmek yerler. Etraf sakin, çok fazla insan yok. Fonda Haydarpaşa’nın ışıkları yanıyor.

METE

56 dakka.

KAAN

56 dakka mı? 4 dakkası geçmiş bile. Son 29 dakkayı da biz yeriz. Bi parça çalacaz.

METE

(sıkılmış gibi)

N'apacaz parça çalıp ya? Çalmayalım. Mecbur muyum Kaan ya?

KAAN tepki vermez. Mikrofonun hemen önünde çakmağını yakar. Viskisinden bir yudum alır. Radyo için çok uzun sayılabilecek bir sessizlik olur. METE de içkisinden bir yudum alır. Bakışırlar.

METE

Ben çok yalnızım ya....Allah Belamı versin...Çok yalnızım.

KAAN

Sen ne diyosun ya ben geçen gün ölüyorum sandım yalnızlıktan.

Sessizlik. Bu konu da buraya kadarmış...

KAAN

En son ne zaman seks yaptın sen?

METE

Bugün ayın kaçı?

KAAN

17.

METE

Hmmm. Yaklaşık dört saat 25 dakika olmuş.

KAAN bir süre konuşmadan bakar.

KAAN

Şu hayatta sence beni biri daha sevebilir mi? Ben çok mu çirkinim Mete?

METE

Diilsin de seni niye sevsinler?

KAAN

Doğru.

Sessizlik. Sanki radyoda değiller. Konuşmaktansa içkilerinden birer yudum alırlar.

HAKKI USTA

Radyodan mı?

METE

Evet.

HAKKI USTA

Nasıl gidiyor?

KAAN

İyi, takılıyoruz işte.

HAKKI USTA

Var mı çok dinleyen?

METE

Çooook. Yıkılıyor.

Hakkı Usta cevaba çok takılmaz dikkatini önünde pişen köftelere verir.

HAKKI USTA

İyi, iyi, maşallah.

METE ve KAAN kendi aralarında konuşurlar.

METE

Akşam sana geliyorum. Bizim kızları da çağırdım.

KAAN

Tamam. Tamam. Sabah onda yayınevinde olmam lazım. Erol Egemen'i sıkıştırmam gerek. Yoksa göndermez kapak tasarımını.

METE

Ne basıyorsun?

KAAN

William Blake. Masumiyet Şarkıları.

METE

Çok iyi.

(alıntı yapar)

“Kaplan. Kaplan.”

KAAN

Evet, çok iyi. 125 tane falan satar. Gerisini de depoda sigara içip, ne güzel iş yaptık diye seyrederiz.

METE

125 satabilir misin sahiden?

İkisi de gülümser.

KAAN

Satmayan kitaplar basıp, dinlenmeyen bir radyo programı yapıyorum.

METE

Bu çok iyi.

5 İÇ. KAAN EV - SALON - GECE

Basitçe döşenmiş salonda MURAT (25) berjerde oturmuş televizyonda belgesel izliyor. Saatlerdir yerinden kalkmamış, bezgin bir hali var. Yanındaki kanepede yan yana oturmuş kendi hallerinde iki güzel, genç kadın var. MURAT’la aralarında en ufak bir diyalog yok.

KAAN ve METE gelirler.

KADINLAR onlara doğru ayaklanırlar.

METE ve KAAN kadınları süzerler. METE soldakine selam verir.

METE

Selam. Ayşe?

Soruyu yöneltmediği sağdaki cevap verir.

AYŞE

Selam.

METE ona döner. Diğeri düzeltir.

SINEM

Ben Sinem.

KAAN ve METE gülümseyerek kadınlarla beraber salondan çıkmaya başlarlar.

KAAN

N'aber Murat?

MURAT çıktıklarını farketmez. Kendi kendine, ağır ağır konuşur.

MURAT

İyi...İyi...Senden...Çeviriyi bitirmek üzereyim...

MURAT televizyon izlemeye devam eder. Ekranda hayvanların çiftleşme belgeseli var.

Kısa bir süre sonra salonun dışından yatak gıcırtısı ve kadınların inleme sesleri gelmeye başlar. Sesler TV'deki belgesel görselleriyle örtüşür. MURAT tepkisiz bir biçimde televizyonun sesini açarak diğer sesleri bastırır.

Belgesel devam eder. Kamera televizyondan salon kapısına döner. KAAN elinde İngilizce bir kitapla salona gelir ve kanepeye oturur. Üzerinde tişört ve boxer var. Biraz belgesele bakar. Elindeki kitabı işaret eder.

KAAN

Çeviri nasıl gidiyor?

MURAT

Elimde başka bir şey var, onunla uğraştım bütün gün.

KAAN

Neyle uğraştın?

FLASHBACK.

MURAT, TV’nin önünde aynı pozisyonda belgesel izler. Uyuklar. Uyanır. Belgesel izler. Uyuklar. Çay içer.

FLASHBACK SON.

MURAT

Başka işim vardı. Germe beni.

METE’nin odasından tekrar sesler gelmeye başlar. KAAN kalkar odasına gider.

MURAT televizyon izlemeye devam eder.

6 İÇ. KAAN EV - YATAK ODASI - GECE

KAAN odasında uyanır. Yatağın yanındaki sehpada kül tablası, kitaplar ve prezervatifler var. Kız hala uyuyor.

Kalkar, dolabından bir gömlek alır. Gömleklerin hepsi aynı model ama farklı renkteler. Çantasını alır ve odadan çıkar.

KORIDOR.

KAAN METE’nin yattığı odanın önünden geçer. Odanın kapısı açık. METE ve SINEM hala uyuyorlar.

7 İÇ. KAAN EV - SALON - GECE

KAAN salona elinde kahveyle girer ve berjerde TV’nin önünde uyuyakalmış MURAT’ı uyandırır.

KAAN

Murat kalk, yerine yat.

MURAT gözlerini ovuşturur. KAAN’ı seçmeye çalışır.

MURAT

Tamam tamam birazdan giderim.

MURAT belgesel izlemeye devam eder. KAAN da kanepeye oturur ve kahvesini yudumlar.

KAAN

Ben çıkıyorum. Çeviriyi unutma.

MURAT

Tamam. Merak etme.

KAAN kahvesini sehpaya bırakıp odadan çıkar. MURAT berjerden kalkmadan, gözünü belgeselden ayırmadan, sehpaya uzanır ve KAAN’ın kahvesini alır. Kahveyi yudumlayarak televizyon izlemeye devam eder.

8 DIŞ. KADIKÖY SOKAK - GÜNDÜZ

KAAN motoruna biner. Kaskını takar. Hareket eder.

9 İÇ. 6.45 YAYINEVİ - GÜNDÜZ

Sade bir yayınevi. SELİN (25) ve onun karşısında başka bir masada oturan ŞENOL (25) var. Bitişikte başka bir oda var. Etraftaki raflar ve dolaplar değişik kitaplarla dolu. Duvarlarda posterler ve “beat” yazarlarının fotoğrafları var. Selin’in arkasında 6.45 Yayınevi logosu asılı.

Telefon çalar. SELİN telefonu açar.

SELIN

6.45 yayınevi. Hayır daha gelmedi. Ama Şenol burada... Şenol, Erol Egemen telefonda. Kaan'a tasarımla ilgili bir şey soracakmış.

ŞENOL

Bağla.

SELİN telefonu bağlar.

ŞENOL

Selam ağbi. N'aber ağbi?

(dinler)

O da zaten gelince seninle kapağı konuşacaktı. Son halini daha görmedi.

KAAN girer. ŞENOL'un önünden geçer.

KAAN

N'aber?

ŞENOL

Şimdi geldi ağbi. Aktarıyorum.

(Kaan'a)

Erol Egemen.

KAAN odasına yürür.

KAAN

Bağla.

KAAN masasındaki kitap tasarımına bakarken telefonu açar. Odası kitap dolu. Duvarlarda çok güzel, siyah beyaz fotoğraflar ve kızılderili resimleri var. Raflarda fotoğrafçılık ödülleri var.

KAAN

N’aber Erol?

(tasarımı inceler)

Ellerine sağlık... Fotoğrafı biraz daha küçültüp sağa alalım. Haftaya yetişirse sorun olmaz.

Kapatır. ŞENOL elinde ufak bir listeyle odaya girer. KAAN masasına oturur ve önündeki kağıtlarla ilgilenir.

ŞENOL

Nick Cave geldi çeviriden. Matbaa çeki sordu. Cortazar’a iki koli iade var...bu ay da ödeme zor çıkar. Bir de kirayı hatırlat demiştin.

KAAN sıkılır.

KAAN

Tamam.

ŞENOL çıkar. KAAN baskıdan gelen kitabı inceler. Sayfaları çevirir; kapağa dokunur; ilk satırları okur. Gülümser.

10 İÇ. METE BAR - GÜNDÜZ

METE elinde torbalarla bara girer. Kasayı kontrol eder. Yanındaki barmen çocuğa döner.

METE

Viskiler geldi mi?

BARMEN

Geldi ağbi.

BARMEN METE’ye kahvesini uzatır, METE kahveyi alarak köşedeki bir masaya geçer.

Masaya oturunca, torbanın içindeki plakları ve kitapları çıkarır ve incelemeye başlar. Bir süre sonra bara bir kız girer ve METE’nin yanına

oturur. Kamera kıza döner.

KESİNTİSİZ TEK PLAN:

KİZ 1

Var mı enteresan bir şey?

Kamera METE’ye döner. METE plakların içinden bir tanesini (Ajda Pekkan 45’liği) alır ve kıza fazla da yaklaştırmamaya özen göstererek görebileceği şekilde elinde tutar.

Kamera kıza döner.

Kamera kıza tekrar döndüğünde, artık METE'nin karşısında başka bir kız oturduğunu görürüz.

KIZ 2
Bakabilir miyim?

METE'nin önündeki kahve bardağının yerini bira şişesi almış. Işık da değişmiş.

METE
Hayır. Bakamazsın.

Karşısında başka bir kız oturuyor.

KIZ 3
Neden bakamam. Baksam n'olur?
Benden kıymetli mi?

METE
Adın neydi senin?

HANDE
Hande. Unuttun mu? Ne var akşam?

METE birayı da bitirmiş, viski içiyor.

METE
Yayından sonra bana gel.

KAMERA son kez kızların tarafına döndüğünde kızların yerinin boş olduğunu görürüz. KAAN gelir. Omzunda çantası var.

KAAN
Hadi abi.

METE içkisinden son bir yudum alır.

METE
Hadi.

11 **DIŞ. İSTANBUL MANZARALARI - GÜNDÜZ/GECE** 11

Time-lapse ile şehirdeki hareketlilik tırmanır, kent gündüzden geceye geçer. Işıklar, araba farları gecenin karanlığını aydınlatır. Farklı köşelerini gördüğümüz İstanbul'un gizemli bir güzelliği var.

12 **İÇ. RADYO STÜDYO - GECE** 12

Bardağa viski koyulur.

Zippo çakmak yakılır.

Mikrofona sigara dumanı üflenir.

KIZ 1

Yani?

METE

Çoğu koleksiyoncunun haberi bile yok böyle bir şeyin varlığından, plak tamam ama böyle bir kapak kimsede yok.

Kamera kıza tekrar döndüğünde, artık METE'nin karşısında başka bir kız oturduğunu görürüz.

KİZ 2

Bakabilir miyim?

METE'nin önündeki kahve bardağının yerini bira şişesi almış. Işık da değişmiş.

METE

Hayır. Bakamazsın.

Karşısında başka bir kız oturuyor.

KİZ 3

Neden bakamam. Baksam n'olur? Benden kıymetli mi?

METE

Adın neydi senin?

HANDE

Hande. Unuttun mu? Ne var akşam?

METE birayı da bitirmiş, viski içiyor.

METE

Yayından sonra bana gel.

KAMERA son kez kızların tarafına döndüğünde kızların yerinin boş olduğunu görürüz. KAAN gelir. Omzunda çantası var.

KAAN

Hadi abi.

METE içkisinden son bir yudum alır.

METE

Hadi.

11 DİŞ. İSTANBUL MANZARALARİ - GÜNDÜZ/GECE

Time-lapse ile şehirdeki hareketlilik tırmanır, kent gündüzden geceye geçer. Işıklar, araba farları gecenin karanlığını aydınlatır. Farklı köşelerini gördüğümüz İstanbul’un gizemli bir güzelliği var.

12 İÇ. RADYO STÜDYO - GECE

Bardağa viski koyulur.

Zippo çakmak yakılır.

Mikrofona sigara dumanı üflenir.

Program başlar. Fonda bir kızılderili türküsü çalıyor.

METE mikrofona yaklaşır. Bezgin, sıkıntılı gibi...

METE

Üff. Eski sevgilimi hatırladım ya.

KAAN

Hangisini?

METE

Ya,işte onu hatırlayamadım.

KAAN viskisinden bir yudum alır ve esner.

METE tepki vermez, KAAN'a bakar.

METE

Hiç birisinin sana sahip olduğunu düşündüğün oluyor mu? Ya da bir şeyin?

KAAN da mikrofona yaklaşır.

KAAN

Evet fark ettim bunu. Her fark ettiğimde de gitmek istedim.

(düşünür)

Bazı insanlar aile kurmaya önem verir. Buna değer verirler. Bazıları başka bir takım şeylere değer verir. Bunlara değer verirken niye değer verdiğini düşünmez birey.

Kamera radyonun penceresinden İstanbul'a döner. KAAN'ın sözleri İstanbul manzaraları üzerine de düşer.

13 İÇ. BRİT EV - GECE

Sade, neredeyse boş, küçük bir ev. Salondaki minder ve aplik dışında evde hiçbir bir eşya yok. Minderin üzerinde oturan, sırtını duvara yaslamış, 20-25 yaşlarındaki adam-BRİT-programı dinler. Bunalım bir hali var. Sözler ona dokunur.

KAAN (V.O.)

Toplumun içinde erimiş olan birey. Toplum koleje girmeyi bir değer olarak sunduğu için artık kişiliğini yok sayma halidir bu. Koleje girmek için yarışır. Üniversiteye girmek için yarışır.

14 İÇ. DEVRİM ATÖLYE - GECE

35-40 yaşlarındaki heykeltıraş DEVRİM atölyesinde bir yandan heykel yapar, bir yandan da programı dinler.

KAAN'ın anlattıklarını duyunca hafifçe gülümser ve işine daha bir şevkle sarılır.

KAAN (V.O.)

....iyi bir işe girmek için yarışır. Güzel bir kadınla evlenmek için yarışır. Sürekli bir yarış ve kazanma zorunluluğu...

15 DIŞ. İSTANBUL MANZARALARI - GECE

Gece evlerine dönen değişik kurumsal tipler görürüz. Hepsi yorgun. İş yemeğinde olan iş adamları ve kadınları; lüks bir arabaya binen bir adam; ışıkları yanan iş kuleleri.

METE (V.O.)

Aslında kazanmak nedir ki? En büyük zaferi kazandığın anda bir Antonius olduğunu düşün. Paris'e geldiğini ve o takın altında durduğunu ve bütün insanların senin altında olduğunu düşün... Ya da savaş meydanında bir tepenin üzerinde binlerce ölünün üzerinde ayakta durduğunu ve kazandığını ve gücün en üstünde olduğunu... Yalnız kaldığın o anda "ne oldu be? Şimdi n'olacak?" diyorsan kaybedensin sen, kaybetmişsin yani. Yani o anda en büyük zaferin içinde kaybetmişsin. Bu nesnel bir kaybetme değil bahsettiğimiz.

16 İÇ. KUŞBEYİN EV - GECE

Mütevazı ve sade bir ev. Yerde otantik minderler ve kızılderili desenine benzer halılar var. Duvarda bir sedir, onun üstünde çerçevelenmiş bir İslami kaligrafi var. Elektronik eşyanın olmadığı, kitapla dolu mekanı sadece mum ışığı aydınlatıyor.

40-45 yaşlarındaki KUŞBEYİN radyonun yanına oturmuş, tespihini çekerek sakin sakin dinliyor.

KUŞBEYİN
Müthiş bir metin. Gerçekten.

KAAN
Öyle ama satmıyor. Onu da depoya gömeceğiz.

METE
Zaten Kaan'dan başkası da basmazdı o kitabı.

KUŞBEYİN
Eh, o halde bu bizim şansımız diyelim. Çünkü aksi takdirde ben de okuyamayacaktım.

KAAN
İki şey hiç değişmiyor. Kitapları hazırlarken ki heyecanım. Ve sonrasındaki hayal kırıklığım.

Gülümserler.

KUŞBEYİN
Süleymaniye Camii'nin bir bakıcısı vardır. Yıllardır orada o. Ben ilk ne zaman gördüm hatırlamıyorum. Vanlı'dır. Babası, o küçükken bir iş için İstanbul'a gelmiş. Dönerken hatıra olarak bir şey götüreyim demiş ve Eminönü'nden bir Süleymaniye Camii fotoğrafı almış. Bu bakıcı o zaman çok genç daha. Küçük. Babası, fotoğrafı Van'da evinin duvarına asmış. Çocuk, hergün saatlerce bu resme bakmış. Babasının getirdiği bu fotoğraftan o kadar etkilenmiş ki, tek hayali bu camiyi görmek olmuş artık. 20'li yaşlara geldiğinde kalkıp İstanbul'a gelmiş ve doğruca Süleymaniye Camii'ne gitmiş.

SÜLEYMANİYE'yi görürüz. Büyüleyici.

KUŞBEYİN
Oturmuş bahçesinde. İçeri girmiş, namaz kılmış. Bir türlü ayrılamamış oradan. Yerdeki yaprakları temizlemeye, çiçeklere bakmaya başlamış kendi kendine. Hiçbir şey talep etmemiş. Süleymaniye'de banklarda uyuyup, her gün böylece camiye bakmaya başlamış. Cami'nin imamı bir süre onu izledikten sonra, işe almaya karar vermiş ve caminin bakıcısı yapmış.

KAAN (V.O.)

Peki bunun farkında olmak yaşlı bir Kızılderili'nin dediği gibi hayatın bize sunamadıklarını mı sunar? Yoksa bir radyo dinleyicisinin dediği gibi sanat, tıpkı diğer tüm şeyler gibi yalnızca seks için midir? Yaşlı bir Kızılderili, ne kadar yanılabilir?

KAAN'ın ofisindeki kızılderili fotoğraflarını görürüz.

17 İÇ. RADYO STÜDYO - GECE

METE tüm dikkatini KAAN'a vermiş onun söylediklerini dinliyor.

METE

Bazen yanılabilir.

Ufak bir sessizlik. KAAN bekler.

Müzik başlar. KAAN METE'nin bıraktığı yerden devam eder.

KAAN

Bazen susar.

METE

Bazen konuşmak ister.

KAAN

Bazen dinlemek ister.

18 İÇ. KIZ YURDU - GECE

Bir yurt odasında 6-7 üniversite kız öğrencisi bir köşede kümelenmiş programı dinliyorlar.

METE (V.O.)

Bazen yalnız kalmak ister.

KAAN (V.O.)

Bazen arkadaş ister.

19 DIŞ. FATİH’TE BİR EV - GECE

Evin arka odasında, başı örtülü 15-16 yaşlarında bir kız camın önünde sakladığı radyodan programı dinliyor. Dikkati hem radyoda hem de durmadan dönüp baktığı odasının kapısında.

METE (V.O.)

Bazen gitmek ister insan.

KAAN (V.O.)

Bazen gider.

METE (V.O.)

Bazen gidemez.

KAAN (V.O.)

Bazen hiç gidememekten korkar.

20 İÇ. BRİT EV - GECE

KAAN (V.O.)

Bazıları sonsuz neşeye doğar.

METE (V.O.)

Bazıları sonsuz geceye.

Kamera BRİT’e doğru yaklaşır.

KAAN (V.O.)

Bazen ölürsün.

METE (V.O.)

Bazen ölemezsin. Bazen bütün koşullar uygunken bile ölemezsin.

Kamera BRİT'de kalır. Gözleri nemli. Sözler sanki onun için söylenmiş. Müzik güçlenerek devam eder.

21 DIŞ. İSTANBUL MANZARALARI - GECE

KAAN ve METE artık sanki İstanbul'un farklı ruh hallerini seslendiriyorlar.

Boğaz Köprüsü'ndeki trafik...

KAAN (V.O.)

Bazen kendinden uzaklaşmak ister insan.

METE (V.O.)

Bazen gidersin sırf dönebilmek için.

KAAN (V.O.)

Bazen ağlarsın bayağı.

Bir taksi durağı. Şoförler dinliyorlar. ÇAKAL YILMAZ da aralarında.

KADIN anlamaz, METE'yi döndürür ve gömleğini sıyırırken, arzulu bir biçimde...

KADIN
Erol Egemen mi?

Bir taraftan çılgınca öper, sanki Erol'un adından tahrik oluyor gibi..

KADIN
Kim bu Erol Egemen?... Kim Bu Erol Egemen?

93 **İÇ. BAR-TUVALETİN ÖNÜ - GECE** 93

Tuvalet kilitli olduğu için önünde kuyruk oluşmuş. Tuvaletin kapısına içerden bir şey çarpıp duruyor ve yükselerek çıkan bir kadın inlemesi duyuluyor:

KADIN (V.O.)
Kim bu Erol Egemen? Aaah. Kim bu Erol Egemen?

KAMERA tuvaletten uzaklaşırken sıranın sonundaki biri arkadaşına döner:

GENÇ ADAM
Duydun mu Erol Egemen burdaymış?

ARKADAŞI
Hayatta gelmez.

GENÇ ADAM
Hayır oğlum burdaymış. Tuvalette bir hatun götürüyor.

KAMERA tuvaletten iyice uzaklaşır ve kalabalığın içine girer. Bir masada bir kadının karşısında oturan adamın sırtında durur. ADAMIN yüzünü görmeyiz ama birasına uzandığında parmağındaki yüzükten EROL EGEMEN olduğunu anlarız.

94 **İÇ. BAR - GECE** 94

Herkes eğleniyor. İngilizce bir rock parçasına dans ederek eşlik ediyor herkes. KAAN DJ kabininde Türkçe bir plak çıkarır. Çalan şarkıyı kapatıp plağı titizlikle pikaba koyar. Neşeli, eski bir parça çalmaya başlar.

İkinci dizede elektrikler gider. Bar karanlığa gömülür.

Barda bir çakmak yanar. Bir tane daha. Bir tane daha. Bir iki kişi şarkıyı müziksiz söylemeye devam eder. Artık pek çok çakmak yanıyor ve barı aydınlatıyor.

Hep bir ağızdan şarkıyı söylemeye devam ederler...

METE (V.O.)

Bazen ağlayamıyorsun bayağı, bayağı. Bazen içiyorsun. Bazen Acıbadem’den bir taksiye biniyorsun. Kadıköy diyorsun.

“Taksiyi çekip içsem mi diyor taksi şoförü sana, engel olamıyorum kendime, o kadar kötü ki.” Bazen yüzüne bile bakmıyor. Bazen sen zaten içmeye gidiyorsun. Bazen çok ama çok fazla içmek istiyorsun da içemiyorsun.

Bir taksi içinde giden yalnız bir adam.

Fatih’te bir mahalle...

Sadece üç dairesinin ışıkları yanan altı katlı bir bina...

Bir evin camından dışarı bakan hüzünlü genç bir kadın.

KAAN (V.O.)

Bazen bir kadın geliyor, oturuyor karşına ve ağlıyor.

METE (V.O.)

Kadınlar hep ağlıyor.

Kadıköy’de bir barda oturan bir çift...

KAAN (V.O.)

Bazen bir kadın sana en çok korktuğum şey bir kadının gözyaşıdır diyor kendi adına. Sen dönüp bakıyorsun geriye doğru, vay canına diyorsun. Bazen birisi geliyor karşına oturuyor, “eğer çok sevdiysen diyor”, oysaki bilmiyor çok sevmek de bir ana ait.

Bir işyerinde ayrı masalarda çalışan bir kadın ve erkek. Onlardan başka kimse yok.

METE (V.O.)

Her şeyin başı su.

KUŞBEYIN evinde programı dinliyor.

KAAN (V.O.)

Felsefenin de. Bazen bir kadın oturuyor tam karşına, artık birşeyler yapmam lazım diyor, sen de kalkmam lazım diyorsun. Yaşlı bir kızılderili dışında herhangi birine nasıl anlatabilirsin ki suyun suyun içinde olduğunu.

22 İÇ. RADYO STÜDYO - GECE

Programda müzik arası. Parça devam ederken KAAN yerinden kalkar. Cama yaklaşır ve dışarı doğru bakar.

Onun gördüğü binaları ve daireleri görürüz. Çoğunda ışık yanmıyor.

KAAN (V.O.)

Işığı yanan pencerelere bak. Kime konuşuyoruz ki?

Onlar söylerken plaktaki seste yükselerek onlara eşlik eder.

95 **İÇ/DIŞ. MONTAJ – GECE/GÜNDÜZ** 95

Müzik devam ederken:

FATİH'teki kız evinde şarkıya dans eder....

TAKSİCİLER durakta içki içip tokuştururlar...

KAANLAR programda dans ederler...

KAAN ve ZEYNEP motorla yolda giderler...

ASLI programı dinler...

ÇAKAL YILMAZ Boğaz'a karşı park ettiği taksisinin paneline kurduğu çilingir sofrasındaki rakısını yudumlar.

KAYBEDENLER KULÜBÜ'yle ilgili gazete haberleri gençlerce grafitili duvarlara asılır. Bir başlık: ""edebiyat radyoda tekrar yazılıyor."

KAAN ve ZEYNEP bir sahil meyhanesinde içki içerler...

BAZILARI telefon kulübelerine gider ve jeton atarak numara çevirirler.

Program telefonlarının ışıkları artar, header durmadan telefonları cevaplar.

BRİT evine telefon bağlatır. Evde biraz daha eşya var. Eski boş ve depresif hali yok.

Programa gelen fakslar çoğalır...

Evde KAAN kanepede kitap okurken ZEYNEP kucağına uzanmış çalışır....

~~ALPAY (20) evinin çatısında devasa bir anten kurmaya çalışır. Annesine sinyali alıp almadığını bağırarak sorar.~~

KAYBEDENLER KULÜBÜ kasetleri etiketlenir, elden ele dolaşır. Bir haritada Türkiye'nin değişik yerlerine gönderildiğini görürüz.

Bir sınıfta gençler KAAN ve METE'nin isimlerini sıralarına kazırlar.

KAAN, METE ve ZEYNEP gruplarıyla barda sohbet ederler.

~~ALPAY anteni monte ederken antene yıldırım düşer....~~

ASLI elindeki RTÜK ceza bildirimini okur....

KAAN ve METE programı sunarlarken ZEYNEP ofisinde dinler....

METE (V.O.)

Yanlış pencerelere bakıyorsun. Karanlık olanlara bakman lazım.

Müzik devam eder.

23 İÇ/DIŞ DİNLEYENLER MONTAJ - GECE

Taksi durağı...Arabasının paneline çilingir sofrası kurmuş olan ÇAKAL YILMAZ radyoda duyduğumuz parçayı dinliyor...

Yatağının üstüne uzanmış bir genç adam da...

Evinde şarabını yudumlayan BRIT de...

İşyerinde yalnız çalışan kadın ve erkek de....

Camından bakan hüzünlü genç kadın da....

Atölyesindeki Devrim...

Aslında KAAN ve METE dinleniyorlar ama farkında değiller...

24 İÇ. RADYO STÜDYO - GECE

Stüdyonun bitişindeki masada ASISTAN KIZ dergi okuyor. Ilgisiz ve bezgin bir hali var. Önündeki telefon çalar. Kız şaşırır ve telefonu açar.

ASİSTAN

Mete, hatta bir dinleyici yayına bağlanmak istiyor.

METE

Bağla.

Genç, seksi bir kadın sesi.

DINLEYEN (V.O.)

Alo. İyi geceler.

METE

(sakin, düz)

İyi geceler sayın dinleyen. Sizinle yatmış mıydık?

Sessizlik.

DINLEYEN (V.O.)

(güler)

Hayır.

KAAN

Bu gece ne yapıyorsunuz?

DINLEYEN (V.O.)

Sizi dinliyorum. Nasılsınız?

METE

Standart.

Kısa bir sessizlik.

NEY SESİ DUYULUR. Duygulu, hüzünlü ve insanı sarsan bir melodi bu.

110 **İÇ/DIŞ. DİNLEYENLER MONTAJ. GECE** 110

Müzik çalanı da dinleyenleri de beklemedikleri manevi bir yolculuğa çıkarır:

KUŞBEYİN kendinden geçmiş bir biçimde neyini çalıyor.

Stüdyoda KAAN ve METE dikkatlice dinliyorlar. Melodi etkilemiş onları.

BRİT evindeki minderde oturmuş, içkisini yudumlayarak dinliyor. Gülümsüyor.

FATİH'teki KIZ odasında camdan dışarı bakar. Müzik sanki almış uzaklara götürmüş onu.

KUŞBEYİN'in evinde daha önceden gördüğümüz Neyzen Tevfik ve Jan Garbarek fotoğraflarını görürüz.

DEVRİM çizdiği illüstrasyona ara verir. Gözlerini kapayarak dalar gider.

YURTTAKİ kız öğrenciler çıt çıkarmadan, dikkatlice dinlerler.

ALPAY ve annesi bu sefer beraber dinliyorlar.

MÜZİK sanki tüm İSTANBUL'u birleştirir. Kadıköy, Sultanahmet, rockçılar (bir konser), zenginler, köfteciler, taksiciler.

KUŞBEYİN üflemesini bitiriyor.

111 **İÇ. RADYO STÜDYO - GECE** 111

Son notaları duyarız. KAAN ve METE hala müziğin etkisi altındalar.

KUŞBEYİN (V.O.)
İyi geceler bayım.

METE kendini toparlar ve mikrofona yaklaşır.

METE
Çok değerli bir dostumuzun dediği gibi: "dünyanın iki farklı noktasında aynı nefesi üfleyebiliyorlar".

112 **İÇ. KAAN EV - SALON** 112

ZEYNEP kanepede dondurma yiyip kitap okuyor.

DINLEYEN

Ben de standart.

KAAN

Allah standarttan ayırmasın. Evet bu gece napıyosunuz?

25 İÇ. KIZ YURDU - GECE

Kızlar kıkırdayarak dinliyorlar.

DINLEYEN (V.O.)

Birazdan çıkıp bara gidecem.

KAAN (V.O.)

Hangi bara?

DINLEYEN (V.O.)

Bilmem.

KAAN (V.O.)

Sonra ne yapacaksınız?

DINLEYEN (V.O.)

Eve dönecem. Yarın çalışıyorum.

METE (V.O.)

Hepimiz çalışıyoruz.

26 İÇ. RADYO STÜDYO - GECE

KAAN ve METE sanki ciddiye almış gibiler...

KAAN

Hepimiz çalışıyoruz, hepimiz yatacağız. Bakın ben bunu anlamıyorum niye ayrı yatıyoruz? Niye?

METE

Madem hepimiz yatıcaz niye ayrı yatıyoruz?

KAAN

(tonu yükselir)

Niye ayrı yatıyoruz? Ya bu akşam niye birlikte yatmayalım ya? Bu akşam benimle yatar mısınız sayın dinleyen ya?

Sessizlik.

DINLEYEN (V.O.)

Tabi ki.

Yurttaki kızların hepsi gülmeye başlar.

27 DIŞ. FATİH'TE BİR EV - GECE

Başı örtülü kız camının önünde programı dinlerken sinirlenir ve programı kapatır. Bir süre öylece durur ama dayanamaz ve radyoyu tekrar açar.

KAAN (V.O.)

E hadi o zaman.

DINLEYEN (V.O.)

Olur dedim ya.

KAAN (V.O.)

Lütfen ya...

DINLEYEN (V.O.)

Tamam dedim işte.

28 İÇ. DEVRİM ATÖLYE - GECE

DEVRİM sohbetten keyif alır. Yanına gelen sevgilisi de dinlemeye başlar ve DEVRİM'e yaklaşır. DEVRİM gülümser ve çalışmaya devam eder.

KAAN (V.O.)

Bir de bende şöyle oluyor yani mesela ben akşam sizinle yatacağımı biliyorum ya şimdi, mesela ben-

METE (V.O.)

Baya bir sakinlik oluyor ya-

KAAN (V.O.)

Sakinlik olmuyor ya Mete. Şey oluyor baya taş gibi oluyor yani.

29 İÇ. RADYO STÜDYO - GECE

METE

Bir atasözü var tahmin ediyorum Sibirya kökenli. Akşam ne yapacağımı bildikten sonra yani-

Kadını hatta unutmuşlar.

DINLEYEN (V.O.)

Alo. Alo.

KAAN

İşte problem orda.Akşam ne yapacağımı bilmesem şimdi mesela bu akşam yatacağız sizinle sayın dinleyen. Ben şey oluyorum Mete ya.

DINLEYEN (V.O.)

Alo. Alo. Alo.

Stüdyoda METE’nin ve ASISTANIN önündeki telefonun ışıkları yanıp sönmeye başlar. METE telefonu açar.

KAAN

Merhaba Sayın dinleyen sizinle yatmış mıydık?

Daha genç bir kadın sesi.

DINLEYEN 2 (V.O.)

Anlamadım.

KAAN

Teknik olarak kadın mısınız sayın dinleyen?

DINLEYEN 2 (V.O.)

Evet, biyolojik olarak da tabi.

METE

İlk açılışınız ne zaman yapıldı?

DINLEYEN 2 (V.O.)

Ne açılışı?

KAAN

Açılış. Açılış. İlk pompa. La pompa. Il pompino. Lö pompiyer.

DINLEYEN 2 (V.O.)

Daha yapılmadı?

KAAN

O zaman sizinle bir kaç sene sonra

konuşalım.

DINLEYEN 2 (V.O.)

Neden?

KAAN

Çünkü bu akşam 20. Yüzyılın en popüler pozisyonlarını oylayacağız. Aramak isteyenler için numaramız 212-249 50 76. Kent FM Kaybedenler Kulübü Burası.

Telefonların düğmeleri yanmaya başlar.

30 İÇ. METE ANNE EV - GÜNDÜZ

Bir kahvaltı sofrası. İngiliz kurabiyelerden omlete kadar yok yok. Görüntü genişlediğinde METE ve karşısında oturan 50'li yaşlardaki, alımlı ve zarif ANNE'sini görürüz.

METE

Amma çok şey yapmışsın anne.

METE ANNE

N'apim ne zamandır gelmiyorsun.

METE

Yoğunum o yüzden.

METE ANNE

Çocukluğundan beri yoğunsun zaten. Börek de var ona göre.

METE

Sabahları çok fazla yemiyorum.

METE ANNE

Yersin yersin.

ANNE METE'ye çay koyar. Ev mütevazı, eski bir İstanbul evi. Sade ama şık mobilyalar ve büyük bir kitaplığın olduğu salonda kahvaltı ediyorlar.

METE ANNE

Verdiğim kitapları okudun mu?

METE

Okudum. Sen benimkileri okudun mu?

METE ANNE

Okudum tabi. Hemen okudum. En çok hangisini beğendin?

METE

Ölüler.

ANNE kitaptan bir alıntı yapar.

METE ANNE

“Neden bu kelimeler bana hep sıkıcı ve soğuk geliyor. Acaba senin ismin olabilecek kadar zarif bir kelime olmadığı için mi?”

METE

Sen hangisini beğendin?

METE ANNE

Esirgeyen Gökyüzü.

METE de annesi gibi alıntı yapar.

METE

“İnsanın ruhu vücudunun en bitkin parçası... Ne zaman öleceğimizi bilmediğimiz için hayat sanki sonu olmayan bir yolmuş gibi gelir bize...”

ANNE masadaki İngiliz kurabiyelerini METE’ye uzatır.

METE ANNE

Barda işler nasıl?

METE

Fena değil.

METE ANNE

Program nasıl?

METE

O da idare eder.

METE ANNE

Para alıyor musunuz radyodan?

METE

Hayır.

METE ANNE

N'apcaksın?

METE

Var aklımda bir şeyler.

METE ANNE

Takviye ister misin biraz?

METE

Gerek yok anne. Merak etme.

ANNE kurabiyeleri işaret eder.

METE ANNE

Fındıklı yaptım bu sefer.

METE

Sağol.

ANNE biraz daha çay koyar METE'ye.

METE ANNE

Geçen akşam dinledim biraz.

METE

Programı mı? Neden böyle bir şey yaptın kendine?

METE ANNE

Bilmem. Hoşuma gitti. Kızlar alınmıyor mu siz öyle konuşunca?

METE

Bilmem.

31 İÇ. ASLI OFİS - GÜNDÜZ

Şık, kurumsal bir ofis. Duvarda KENT FM logosu var. ASLI (30-35) şık, güzel ve paralı olduğu belli olan bir yönetici. Masasında çalışırken asistanı BUKET girer ve ASLI'nın önüne bir dosya bırakır.

BUKET

Kraft grubu reklam teklifi Aslı Hanım.

ASLI

Sağol.

BUKET

Bu haftanın yayın akışı.

ASLI dosyayı inceler.

BUKET

Dün gece Kaybedenler Kulübü'nü dinlediniz mi?

ASLI

Hayır... Neden?

BUKET

Şikayet telefonları gelmiş.

ASLI

O 8-10 manyak her programı şikayet ediyor.

BUKET

(çekinerek)

Bu sefer biraz daha fazla şikayet gelmiş. 385 tane.

ASLI şaşırır. Dikkatini BUKET’e verir.

ASLI

Kaç dedin?

BUKET

385. Hatlar kilitlenmiş.

ASLI

N’olmuş?

BUKET

Yayında bir bayan dinleyene yatma teklif etmişler. Sonra da 20. Yüzyılın en popüler seks pozisyonlarını oylamışlar.

BUKET şikayet kağıdını uzatır. ASLI kağıttaki yorumlara bakar: “Terbiyesizler.” “Utanmazlar.” “Kendilerini ne sanıyorlar?” “Vurun.” “Yayından kaldırın.” yazıyor.

ASLI düşünür.

ASLI

Tamam ben hallederim.

BUKET dosyalarını toparlar. Tam odadan çıkarken...

ASLI

Hangi pozisyon birinci olmuş?

32 İÇ. METE BAR - GECE

KAAN, METE, ŞENOL, SELİN, DEVRİM ve METE'nin kız arkadaşı HANDE yemek yiyorlar. Aile yemeği gibi bir ortam var. Herkesin elinde aynı kitaptan var ve hepsi farklı bir yerini inceliyorlar. Kimi arka kapağı, kimi ön kapağı, kimi de içindeki bir bölümü.

DEVRİM

Kapak yine yıkılmış.

SELİN

Evet. Mükemmel. Erol Egemen'in bu olayına hastayım.

Sadelik.

KAAN

Di mi? Müthiş.

HANDE

Kim bu Erol Egemen?

KAAN HANDE'ye bakış atar. METE kıza tersçe bir bakar. Yemeklerine devam ederler.

ŞENOL

Lütfü'ye uğradım gelirken Mete.

Enteresan bir iki Osmanlıca belge vardı elinde.

METE

Bir şey dedi mi?

ŞENOL

Mete bir uğrayıp baksın dedi.

METE

Hmm. O zaman sağlam bir şeyler var demektir.

SELİN iştahla makarnasını yer.

SELİN

Altı üstü makarna be. Ne kadar lezzetli yahu?

DEVRİM

Sosunda mantar mı var bunun?

KAAN bir anda durur. Makarnaya bakar.

KAAN

Nasıl ya?

HANDE

N’oldu?

METE

Kaan’ın alerjisi var.

SELİN

Mantara? Hiç duymamıştım böylesini?

DEVRİM

Erkek adamın bazı şeylere alerjisi olur.

SELİN

Aman! Her boku oraya bağlayın.

KAAN

Ayrıca altı üstü makarna ne demek ya? Makarna yapmak ustalık ister. Bak mesela buna hiç yağ eklenmemiş. Kendi suyunu tamamen süzmemiş usta.

Bu yüzden yağa ihtiyacı yok. Sosu da yüzdürmemiş. Her şey dozunda. Tam vaktinde servis edilmiş. Mükemmel.

METE karabiberi alıp neredeyse tamamen domatesten oluşan salatanın üzerine boca edecekken durur.

METE

Domatese karabiber atıyorum itirazı olan?

Kimse ses çıkarmaz.

KAAN

En azından burdaki herkes son Brautigan'ı okumuş demek. Güzel.

Kimse aldırmaz. Devam ederler. Bara giren gruplar, yerlerine otururken masayı dikkatle süzerler. KAAN uzaktaki bir masada kız arkadaşlarıyla oturan güzel ve zarif bir kızla kısa bir süre bakışır. Bu kız daha sonra da göreceğimiz ZEYNEP.

METE

Üç saat sonra rakı içmeye başlayacağım.

KAAN

O kadar sürer mi?

METE

Ne?

KAAN

Başlaman?

METE

Sürer. Zaman alıyor.

KAAN

O gün barda içiyoruz ben içmem biliyorsun.

METE

Biliyorum. Yok canım hiç görmedim içtiğini.

KAAN

Sevmiyorum lanet olası şeyi. Neyse, ne anlatacağımı unuttum.

SELİN, bu diyalog esnasında onları izler. DEVRİM bıyık altından güler. HANDE bir şov izler gibi eğlenir.

SELİN

Başlıyacam radyo muhabbeti ağzınıza?

HANDE

Bence çok hoş ya! Değil mi? Standart yani.

METE

Adın neydi senin?

Bu kez hepsi birden kendilerini tutmaya çalışır ama gülerler. HANDE çok bozulur. Masadan hızla kalkar. Ağlamaklı.

HANDE

Göt!

DEVRİM

Kadıköy'ün taşları kaygandır. Düşmeyesin.

HANDE sinirlenerek uzaklaşır.

SELİN

Çok adisiniz.

METE

Hatırlamıyorum kızım n'apiyim?

SELİN

Bu kadar kadını ben de hatırlamam.

ŞENOL

Selin sana noluyo, siktiğimin yerinde ya?

SELİN

Merak ediyorum sadece. Neden bir kadın yetmiyor?

KAAN

Yetmek meselesi değil ki bu? Öyle bir kriter yok. Mesela bazıları tek bir kadınla 60 yıl geçirebiliyor, bazıları geçiremiyor.

SELİN

Sürekli bir stok durumunuz var oğlum. 4, 5 tane değil ki bu? Neden bu kadar çok olmak zorunda?

KAAN

Olabiliyor da ondan. Her şeyin derin bir açıklaması yok.

DEVRİM

Ne demiş Orhan Veli?

KAAN

Ne demiş?

DEVRİM

Ne bileyim? bununla da ilgili bir şey demiştir kesin.

METE, ŞENOL ve KAAN gülerler. SELİN de tutamaz kendini ve gülmeye başlar. Zaman geçer.

DAHA SONRA. AKŞAM OLMUŞ.

SELİN ve ŞENOL gitmişler. Barın başka bir köşesinde KAAN, METE ve DEVRİM masada içki içerler. METE’nin önünde bira var. Yan masadaki üç kadın onları kesiyor. O masaya bakarak konuşurlar.

METE

Çok yalnızım ya!

KAAN

Sen ne diyosun. Ben ölüyorum sandım ya geçen gün yalnızlıktan.

Kızlar, gülerek KAANların masasına hareketlenirler.

33 İÇ. KAAN EV - SALON - GECE

Yakın plan mayonez kasesi ve yanında duran iğrenç bir pizza. Bir kaşık kasenin içine dalar ve sanki bir duvarı boyayacakmış kadar alarak pizzanın üstüne bolca yayar. Bir iki sürüşten sonra pizza mayonezin altında kaybolur.

MURAT pizzayı ağzına götürerek televizyondaki hayvan belgeselini izlemeye devam eder.

KAAN barda bakıştığı kadınla salona girer. İkisi de sarhoşlar.

MURAT yine tepkisiz bir biçimde başını sallar.

MURAT

N'aber?

KAAN MURAT'ın yanına gelince pizzayı görür, iğrenir ve MURAT'a bakar.

KAAN

Biraz pizza koysaydın mayonezine?

MURAT

Pizzanın tadı o kadar iğrenç ki anca öyle yiyebiliyorum.

KAAN

Halıya dökme sakın.

MURAT

Merak etme.

KAAN

Çeviri nasıl gidiyor?

MURAT

İyi iyi. Epey ilerledim.

FLASHBACK.

MURAT belgesel izler. Uyur. Bir tastan yemek yer. Çay içer. Uyur.

FLASHBACK SON.

KAAN mutfağa gider, kız MURAT’la yalnız kalır.

MURAT

Kimsin sen?

ŞEBNEM

Şebnem.

MURAT kıza bakmadan ona biraz pizza uzatır.

MURAT

Yer misin?

ŞEBNEM

(iğrenerek)

Hayır. Sağol.

MURAT

Nasıl gidiyor?

ŞEBNEM

Standart.

MURAT

Allah standarttan ayırmasın.

KAAN elinde iki birayla gelir. Birini sehpaya koyar. ŞEBNEM biraya uzanır, bir yudum alır ve ayağa kalkar. KAAN odadan çıkarken ŞEBNEM da onu takip eder.

MURAT televizyonun sesini açar.

MURAT’ın yanındaki telefon çalar. Gözlerini televizyondan ayırmadan telefona uzanır. Belli belirsiz bir kadın sesi duyuyoruz.

MURAT

Alo... Ben Murat.. Bu gece gelme bence... Kaan toplantıda... Uzun sürer.

34 İÇ. KAAN EV - YATAK ODASİ - GECE

KAAN sendeleyerek odaya girer. Yatağının üstüne oturur. Elinde bira şişesi var. Bedeni orada ama kafası başka yerde. Pencereden dışarı bakar.

ŞEBNEM yanına oturur ve KAAN’ı dudağından öper ve gömleğinin düğmelerini açar. KAAN’ın bakışları sabit bir biçimde pencereye dikilmiş durumda. Kadına karşı tepkisiz.

KADIN KAAN’ın dudağını, boynunu, göğsünü öper. Yavaşça aşağı iner ve kadrajdan çıkar.

Kamera KAAN’a yaklaşır. Yalnız ve mutsuz bir adam gibi duruyor. Elindeki bira şişesine bakar ve ona kadına gösterdiğinden daha fazla ilgi gösterir.

KAAN

(ağır ağır)

Şişe güzel bir zenci kadını andırıyor, ne dersin?

ŞEBNEM cevap vermez. Onu görmüyoruz.

KAAN’ın yüzü ekranı doldurmaya başlar. Birayı yüzüne doğru yaklaştırır. Kendi kendine konuşur.

KAAN

Ve sıvı zamansız öldürülmüş bir ejderin kanı gibi. Köpürüp hızla yükseliyor.

KAAN’ın gözlerini çok yakından görürüz. Uzağa bakıyorlar.

KAAN

Ve yakıcı. Yalnızlık kadar!

Yakın plan biranın köpüğü....

35 DIŞ. YOL - GÜNDÜZ

Bir motor tekeri. Bir motor hızla kadraja girer ve çıkar.

KAAN motorla tek başına şehirler arası bir yolda gidiyor.

Yolda durmuş. Fotoğraf çekiyor. Çektiğini görürüz: mezar taşları. KAAN mezar taşları arasında yürür, bazılarının fotoğraflarını çeker. Bazılarına sadece bakar.

Müzik girer. Türkçe bir rock şarkısı duyuyoruz.

KAAN tekrar yolda...METE’nin sesini duyarız.

METE’nin okuduğu şiiri KAAN yolda küçük bir deftere yazıyor.

METE (V.O.)

Yol zamanın bir fonksiyonu değildir. Hız yolun zamana bölünmüş halidir. Ivme ve sürtünme katsayısı bizi ilgilendirmez. Yolda olmak bir hıza sahip olmayı gerektirir, aksi durum yolda durmaktır. Durmak sıkıcıdır.

36 İÇ. METE EV - GÜNDÜZ

METE kalkar. Kahve koyar. Yüzünü yıkar. Büyük bir plak dolabının önünde durup plaklarına bakar. Birini açar. Pikaba koyar.

Müzik dinlerken, pul koleksiyonunu düzenler. Bir cerrah titizliğiyle yerleştiriyor pulları. Masada beş-altı tane kalın pul defteri var. Masanın hemen yanındaki bir sehpada METE'nin içkisi duruyor.

Şiirin sözleri bu sahnenin üzerine de düşer. Ama bu sefer KAAN'ın sesiyle duyarız.

KAAN (V.O.)

Yolda durmak yolda olmak anlamına gelmez, yolda durmak yolda durmak anlamına gelir. Yolun bittiği yerde durulmaz. Ya önce durulur ya durulmaz. Bazen yolun kenarından renksiz duru sular akar.

37 İÇ. RADYO STÜDYO - GECE

METE ve KAAN şiiri aslında radyoda karşılıklı okuyorlar.

KAAN

O sularda balık da vardır. Yolun yardığı tepelerin biri yeşil toprak diğeri bej olabilir. Su aktığı yerin rengine bürünmez. Ama sana öyle gelebilir. Ayrıca yol bitmez.

METE

O, Labirentin duvarıdır.

38 İÇ. KUŞBEYİN EV - GECE

KUŞBEYİN radyoyu dinler. Etkilenmiş bir hali var.

KAAN

Evet. Yol asla bitmez.

(es verir)

Kaybedenler Kulübü burası. Numaramız 212-.....

KUŞBEYİN telefona uzanır ve numarayı çevirir.

39 İÇ. RADYO STÜDYO - GECE

Telefon çalar.

METE

İyi geceler sayın dinleyen.

KUŞBEYİN

İyi Geceler Bayım.

KAAN

Adınız.

KUŞBEYİN

Kuşbeyin diyelim.

METE

Buyrun.

KUŞBEYİN

Kendinden ne kadar uzaksan aslında kendine o kadar yakınsın. Yer yüzünde sana en uzak nokta aslında sırtındır. Bazen büyük farklılıklar insanları birbirlerine daha da yakınlaştırır.

KAAN gülümser. Sanki ruh ikizini bulmuş gibi...

KAAN

Bir kürenin üstünde başlayan tüm yolculuklar aslında yalnızca başlangıç noktasına yaklaşmaya yarar.

40 İÇ. KIZ YURDU - GECE

Kızlar yine radyonun başında.

KİZ 1

Ne diyorlar ya?

KİZ 2

Bilmem. Ama derin şeyler. Çok hoşuma gidiyor.

41 İÇ. BRİT EV - GECE

BRİT konuşulanlardan etkilenir ve walkmanini alarak evden çıkar.

42 DIŞ. KADIKÖY SOKAK - GECE

BRİT walkmaninde programı dinleyerek üzgün bir biçimde yürür ve bir telefon kulübesine girer.

Jeton atar ve numarayı çevirir.

43 İÇ. RADYO STÜDYO - GECE

BRİT-KUŞBEYİN-STÜDYO-DİNLEYENLER arasında kurgu:

Stüdyoda telefon çalar.

METE

Buyrun sayın dinleyen.

BRİT (V.O.)

Alo.

KAAN

Adınız?

BRİT biraz tereddüt eder. KUŞBEYİN de dinler.

BRİT

Brit.

METE

Nerden arıyorsunuz sayın dinleyen?

BRİT

Kadıköy. (bekler) Çok yalnızım.

KAAN

Yalnızlık adamı kanca yapar be Brit.

BRİT

Yalnızım. Allah Belamı versin. Yalnızlıktan kusacam vallahi.

METE

Ben de Brit ben de...

BRİT

Yine sabah olacak, yine yeni bir gün başlayacak, yine ölecem.

KAAN

Bedsin yani.

BRİT

Evet. Hayat çok boktan.

KAAN

O zaman sana Kadıköy bedlik amirliği verelim. Bizi aralarda ara rapor ver. Ne dersin?

BRİT

Tamamdır.

KUŞBEYİN gülümser. Sanki ufak çaplı terapi yapılıyor.

KAAN

Ya bir Auummm çekelim de şu gerginliği atalım bi ya...

BRİT

Auumm mu?

KAAN

Yoga gibi ya. Auumm. Auumm. Acıbadem Unlu Mamülleri.

METE

Hadi hep beraber Auum çekiyoruz.

Mırıldanarak Budist rahipler gibi “AUUUMMMM” derler.

METE

AUUUUMMMMMMMM.

KAAN

AUUUUMMMMMMMM.

AUUMMMlar git gide uzayıp güçlenirler. KAAN-METE-BRİT-KUŞBEYİN’in AUUMMMlarına...

Yurttaki kızlar....

Fatih’teki kız....

DEVRİM....

Ve başka dinleyenler de eklenir...Sanki büyük bir kalabalık toplu bir ayindeymiş gibi hep beraber “AUUMMMMM” melodisini mırıldanırlar.

Evinde radyonun yanından geçen ASLI programdan gelen sese şaşırır. Anlam veremez.

İSTANBUL genel üzerine de düşer melodi... Sanki şehir de AUUUMM çekiyor....

BRİT

AUUUUMMMMMMMMMM.

Kulübenin önünden geçen insanlar BRİT sanki çıldırmış gibi ona bakarlar.

KAAN

AUUUMMMMMMMMMMMMMMMMMMM.

METE

AUUUUUUUUUMMMMMMMMMMMMM.

BRİT artık herşeyiyle bağırıyor. Sanki bir kurt gibi uluyarak, abartarak AUUMM çeker.

BRİT

AAAAAAAAAUUUUUUUUUUUUUUUUMMMMMMMM.

Radyodakiler, dinleyenler, herkes gülmekten yıkılır.

BRİT gülümser. Sanki eylem, onu rahatlatmış, onun için terapi gibi bir şey olmuş.

METE

Senin için Brit. Özletme Kendini.

METE potları açar. Ferdi Özbeğen'den "Dilek Taşı" çalmaya başlar.

44 İÇ/DIŞ DİNLEYENLER MONTAJ - GECE

"Dilek Taşı" çalarken parçayı dinleyen değişik tipleri görürüz:

Yatağının üstüne uzanmış radyosunu dinleyen genç adam...

BRİT sokakta yürüyor. Yüzündeki mutsuzluk ifadesi gitmiş..

Kızlar yurdundaki öğrenciler şarkıya eşlik ederler...

Radyoda içkilerini yudumlayan KAAN ve METE.

Müzik yükselirken....

Parçayı dinleyen Çakal Yılmaz ve diğer taksiciler...

BRİT eve girer ve şarkıya eşlik eder biçimde evdeki boş şarap şişelerini duvara atarak kırar.

Fatih'teki kız camdan bakıyor. Odaya birisinin geldiğini hissedince uyur gibi yapar.

DEVRİM'in atölyesinde sevgilisi onu öpmeye başlar...

Daha önce gördüğümüz binalarda yanan ışıklar artmış, sanki daha fazla kişi programı dinliyor.

BRİT rahatlamış, içini boşaltmış. Hafifçe gülümser.

45 İÇ. ASLI OFİS - GÜNDÜZ

ASLI ofisinde çalışırken METE gelir.

ASLI

Birde değil miydi randevumuz?

METE

Anca uyandım. Kusura bakma.

ASLI

Kaan nerde?

METE

Yayınevinde. İşi vardı, çıkamadı.

METE ASLI'nın karşısına oturur. Çok rahat; radyo sahibinin önünde oturuyormuş gibi bir havası yok.

ASLI

İşler nasıl? Bir isteğiniz, şikayetiniz var mı?

METE

Yok.

ASLI

Program biraz canlandı galiba.

METE

Bilmem. Öyle mi?

ASLI

Fena değil. Biraz daha uğraşsak daha da iyi olur. Reklam bile alabiliriz. Size para bile ödemeye başlarız.

METE

Ama....

ASLI

Dozunu biraz hafifletin... Son haftada 600 şikayet geldi... İkinci uyarıyı aldık.

Kapattıracaksınız radyoyu.

METE

Biz ne konuşacağımızı, programın nereye gideceğini planlamıyoruz ki... Serbest çağrışım gibi bir şey.

ASLI

Yayında geğirip küfretmeniz, arayan her kadına yatma teklif etmeniz şart mı?

METE

Bilmem. Şart değil mi?

ASLI elindeki notları alır.

ASLI

Geçen akşam 40 dakika pırasa tarifi anlatmışsınız, 45 dakikada erken boşalma. Yok mu başka bir şey?

METE

Bilmem var mı? O akşam öyle denk gelmiş n’apalım? Bundan başka şekilde program yapamayız biz. Tarzımız bu.

ASLI

Onu anladık. Ama Türkiye burası. Kapattıracaksınız radyoyu.

METE sessiz kalır. ASLI düşünür.

ASLI

Kaanla konuş. İyi bir şey yakaladınız. Kaçırmayın derim. Ben desteğe hazırım. İsterseniz.

METE tepki vermeden ASLI’ya bakar.

46 DIŞ. İSTANBUL MANZARALARI - GÜNDÜZ/GECE

Time lapse ile şehir gündüzden geceye dönüşür. Kentin temposu yavaşlar, dinginleşir. Hızlı bir müzik başlar.

47 İÇ. RADYO STÜDYO - GECE

MONTAJ: Hızlı bir rock’n roll parçası eşliğindeki tempolu sekansta değişik programlardan farklı skeçler izleriz.

KAAN

Geçenlerde Cuma’ya gittim.

METE

Ne zaman?

KAAN

Salı. Ben Salıları gidiyorum. Daha sakin oluyor.

Başka bir gün.

METE

Benim boxerlarım eskidi.

KADIN SES 2 (V.O.)

Ben sana bir boxer alayım. Olmazsa benimkini veriim.

KAAN

Sayın dinleyenler Seattle için iftar vakti.

METE

Haydari mi, süzme yoğurt mu?

DİNLEYEN (V.O.)

Sadece yoğurt.

KAAN

Patlıcandan hoşlanıyor musunuz?

DİNLEYEN (V.O.)

Bayılırım.

KAAN

Mastürbasyon yapıyor musunuz?

DİNLEYEN (V.O.)

Hayır.

METE

Hiç mi?

DİNLEYEN (V.O.)

Hayır. Patlıcanla ne ilgisi var?

METE

Patlıcanla bir ilgisi yok.

Telefonda yanan ışıklar artar. Header telefonları cevaplar, stüdyoya aktarır.

KAAN

İyi akşamlar sayın dinleyen sizinle yatmış mıydık?

ERKEK SESİ (V.O.)

Siz nasıl bir program yaptığınızı düşünüyorsunuz?

KAAN

Biz prensip olarak düşünmüyoruz.

Başka bir gün. Tempo hızlanır. Bardağa viski konulur; bira içilir. Hızlı bir tempoda....

KADIN SES 4

Ben dün geceyi hatırlamıyorum.

METE

Ben 1980 sonrasını hatırlamıyorum.

KAAN

New York için iftar vakti.

METE

Vaktimizi çarçur ediyoruz burada. Hadi gel Olimposa gidelim.

KADIN SES 4

Olur.

KAAN

Canım benim. Yalarım.

KADIN SES 4

Bilmukabele. Ben de..

METE

Bana kalırsa hayat yanlış zamanda yanlış yerde olmaktan oluşur.

KAAN

N'aptın hayatta; 500 milyon dolarlık satış mı yoksa Süveyş Kanalını 2 defa geçtin mi?

KADIN SES (V.O.)

Ben Cem Akkaş'ın kitabını istiyorum.

KAAN

Şüphesiz

KADIN SES (V.O.)

Olur mu?

KAAN

Şüphesiz.

KADIN SES (V.O.)

Gelip alabilir miyim?

METE

Şüphesiz.

Başka bir gün. Kamera stüdyo içinde dönmeye başlar.

METE

Anılar anlatıldığında yitmez mi?

KAAN

Anılar anlatıldığında acıtır..

METE

Gelip bu akşam kitabı benden alın.

KADIN SES (V.O.)

Olur.

KAAN

Balık mı tercih edersin, kırmızı et mi? Ona göre şarabın rengini belirleyecem.

KADIN SES (V.O.)

Kırmızı Et.

KADIN SES 2 (V.O.)

Neden her konuştuğunuzun ucu sekse dokunuyor?

METE

Hayatta ucu sekse dayanmayan bir şey var mı? Varsa da biz bilmiyoruz.

KAAN

Haftaya kına gecesi yapıyoruz.

ERKEK SESİ 3

Sizin programınıza da size de çok sinir oluyorum aslında.

KAAN

Evet.

ERKEK SESİ 3

Ama yine de aradım.

Tempo daha da hızlanır. Başka bir gün.

Telefon çalar.

ERKEK SESİ 4

Abi her zaman ki gibi çalmamak üzere bir şarkı isteyebilir miyim?

METE

Tabi ki.

ERKEK SESİ 4

Pearl Jam'dan Immortality.

METE

Memuniyetle Pearl Jam'dan İmmortality çalmıyoruz.

KAAN

Kına gecesini açıyoruz?

METE

Fasulyeye yarım kilo şeker koyan herkesi kınıyoruz.

KAAN

Orhan Gencebay'ı sevmeyenleri kınıyoruz.

ERKEK SESİ 4

Siz rockçı değil misiniz? Neden Türkçe çalıyorsunuz.

METE

Sana ne?

KAAN

Gidiyor muyuz Olimpos'a?

Müzik biter. Montaj da sonlanır.

48 DIŞ. OLİMPOS SAHİL - GÜNDÜZ

KAAN ve METE sahilde bir bankın üstünde oturmuş bira içip denize bakıyorlar. Huzurlular.

İkisinin olduğu görüntüye iki güzel kadın girer ve yanlarına otururlar. Kızların ilgileri abartılı. KAAN ve METE çok ilgilenmeden denizi izlemeye devam ederler.

KIZLAR ikisini de bankın üstünden kaldırıp odaya götürürler.

49 İÇ. OLİMPOS PANSİYON - GÜNDÜZ

Bir siyah-beyaz çizgi roman kareleri gibi genel planda tek kare görseller arka arkaya gelir. Sanki film değil de fotoğraf olarak çekilmiş.

Odanın içinde iki ayrı yatakta iki yarı çıplak çift yatıyor.

Çiftlerden biri uyanır ve sevişmeye başlar.

İki çift de uyur...

Diğer çift uyanır ve sevişir...

İki çift de uyur...

İki çift aynı anda uyanır ve sevişirler...

Herkes uyur...

50 DIŞ. OLİMPOS SAHİL - GÜNDÜZ

KAAN ve METE kadınları odada bırakmışlar. Bankta oturup denizi seyrediyorlar. İkisinin de yanında kitapları ve içkileri var.

METE

Dönelim mi?

KAAN

Akşama çıkarız yola.

51 İÇ. 6.45 YAYINEVİ - GÜNDÜZ

KAAN ve EROL EGEMEN masada oturmuş bir kitap üzerinde çalışıyorlar. EROL'un sesini duyuyoruz ama yüzünü hiç görmüyoruz. Sürekli ya amorsta kalıyor ya da bir lamba ya da bir nesne yüzünü gizliyor. Masanın üstünde bir prova kapak baskısı ve çeviri notları var. EROL onlara uzandığında parmağında çok şık ve farklı bir yüzük olduğunu görürüz.

KAAN

Çok iyi olmuş Erol.

EROL

Sağol.

KAAN

Barkodu biraz sağa kaydırsak olur mu?

EROL

Olur, olur hemen yaparım.

KAAN

Arka kapak yazısının puntosunu biraz küçültüp 6.45 okuru diye başlayan kısmı bir tık büyük bırakalım.

EROL

Tamamdır.

KAAN rahatlar, iş modundan çıkar biraz. EROL çantasından bir barbunya reçeli kavonozu çıkarır ve masaya koyar. KAAN bakar ve gülümser.

KAAN

Sağol. Funda'ya yemek için çok teşekkür et.

EROL

Davet bekleme oğlum, istediğiniz zaman gelin.

KAAN

Sen de bara gel arada.

EROL

Ajans yoğun...Program nasıl?

KAAN

Takılıyoruz...

EROL tasarım üzerinde yaptığı değişikliği göstermek için KAAN'a kağıdı uzatır.

KAAN kağıda bakar ve gözleri tasarımın altına takılır:

Yakın planda: “Tasarım: Erol Egemen.” KAAN gülümser.

52 İÇ. RADYO STÜDYO - GECE

Programın ortasındalar. KAAN bağırarak:

KAAN

Kim bu Erol Egemen ya?

METE

Hakkaten kim ulan bu Erol Egemen?

KAAN

Sen ne diyosun Dilemma? Kim bu Erol Egemen?

DİLEMMA telefonla bağlanmış.

DİLEMMA (V.O.)

(telefonda)

Kim hakkaten?

KAAN

(sanki sinirlenmiş gibi)

Birisi buna açıklık getirmeyecek mi ya? Barbunyayı reçel olarak yiyen bu Erol Egemen kim?

METE

Harbiden öyle bu. Yani barbunyanın üzerine pudra şekeri serpilmiş gibiydi ya.

KAAN

Kürt barbunyası gibi bişey yani.

METE

Haa neredeyse.

KAAN

Kimdir bu Erol Egemen ya?

DİLEMMA (V.O.)

Ne kim?

METE

Kimse çıksın ya bu ortaya.

DİLEMMA (V.O.)

Öyle birisi mi var?

53 İÇ/DIŞ DİNLEYENLER MONTAJ - GECE

Fatih'teki kız...

DEVRİM...

KAAN'ın salonunda MURAT. MURAT şaşırır.

ASLI...

Taksiciler... hepsi programı dinliyor ve Erol Egemen'in kim olduğunu çözmeye çalışıyorlar.

METEler sanki iyice çaresizleşmiş gibi:

METE (V.O.)

Kim Allah aşkına bu Erol Egemen?

DİLEMMA (V.O.)

Çıksın ortaya, göstersin kendini?

KAAN (V.O.)

Kim bu Erol Egemen?

METE (V.O.)

Sibel Egemen'le alakası var mı?

KAAN (V.O.)

Benim desin çıksın görelim kimdir nedir ya?

KIZ YURDUNDAKİ öğrenciler birbirlerine bakarlar.

KİZ 1

Kim Erol Egemen sen biliyo musun?

KİZ 2

Yo sen?

Programdakiler sanki iyice sinirlenmiş gibiler:

KAAN(V.O.)

Delikanlıysa çıksın ayrıca abi görelim ya?

METE (V.O.)

Sanmıyorum.

KAAN (V.O.)

Delikanlı olduğunu mu sanmıyorsun?

METE (V.O.)

Sanmıyorum tabi ya.

TAKSİCİLER de kendi aralarında girer sohbete.

TAKSİCİ

Oyacaklar bu Erol Egemen’i.

TAKSİCİ 2

Delikanlı olsaydı da oydurmasaydı.

54 İÇ. RADYO STÜDYO - GECE

KAAN

Geçen gün arkadaşlarla poğaça yiyoruz. Ben peynirli poğaça istedim kıymalı çıktı. Bi ısırdım o soğan tadı geldi. O leş soğan tadı geldi.

(aniden bağırarak)

Kim dedim ya bu Erol Egemen. Kim?

METE

Kim sahiden. Kim ulan bu lavuk.

DİLEMMA (V.O.)

Geçen gün karelerden birine İstanbul manzarası çiziyodum. Orda da aklıma geldi acaba Erol Egemen şu evde mi oturuyo diye baktım ama bulamadım.

METE

Neyse Dilemma söyleyeceğin başka bişey yoksa kapatmak zorundayım çünkü hatta-

DİLEMMA (V.O.)

Erol Egemen mi var?

METE

Hayır. Başka bir dinleyen var.

DİLEMMA (V.O.)

Peki.

KAAN

Özletme kendini.

METE potları açar ve hızlı ve canlı bir Rock'n Roll parçası çalmaya başlar.

55 İÇ. BAR - GECE

KAAN barda tek başına oturuyor ve bira içiyor. Ortam kalabalık ama çok itiş kakış değil.

Barın öteki ucunda ama KAAN'ı görebilen bir noktada çok güzel ve alımlı, 25-30 yaşlarında tek başına bir kadın oturuyor. Bu KAAN'ın barda daha önceden gördüğü ZEYNEP.

ZEYNEP birasını içerken yanına bir adam oturur ve sarkmaya başlar. KAAN kızı fark ettiği andan itibaren ona bakar ve olayı izler. ZEYNEP adamı tersler ve adamın yanından kalkarak KAAN'ın yakınındaki bir tabureye oturur. KAAN'a bakar. KAAN bakışına karşılık verir. Bir süre daha bakışırlar. Birbirlerinden etkilendikleri belli ama konuşmazlar.

KAAN yavaşça çerez tabağını ZEYNEP'in önüne doğru iter. ZEYNEP çerez tabağına sonra da KAAN'a bakar. Elindeki biradan KAAN'ın boş bardağına koyar.

Gülümserler.

İKİ SAAT SONRA.

Önlerinde boş şişeler ve kadehler var. ZEYNEP hemen KAAN’ın yanındaki sandalyeye oturmuş. Daha samimiler ve keyifliler.

56 İÇ. RADYO STÜDYO - GECE

METE radyoda tek başına. Saate bakar: 22:25. KAAN’ın sandalyesi boş. Yayına girer.

57 DIŞ. BARLAR SOKAĞI - GECE

Barın önü. KAAN bir taksi çevirmiş, ZEYNEP’i bindiriyor.

KAAN

Bir daha ne zaman görüşecez?

ZEYNEP

Üç gün sonra Beşiktaş iskelesine gelirsen görüşürüz.

KAAN

(şaka yaparak)

Adın neydi senin?

ZEYNEP

Hatırlayamadım. Altı diyelim.

ZEYNEP aniden uzanıp KAAN’ı dudaklarından öper ve taksiye biner. KAAN etkilenir. Taksinin arkasından bakar.

58 İÇ. KAAN EV - SALON - GECE

MURAT yine berjerde oturuyor. KAAN gelir ve yandaki kanepeye oturur.

KAAN

N’apıyosun?

MURAT

Zihnimi dinlendiriyorum. Ara verdim.

KAAN

Ne zaman?

MURAT

Bilmem... Az evvel. Çok olmadı.

KAAN

Oğlum, duman bir kadınla tanıştım. Yıkılıyodu. Dağıttı beni.

MURAT

Adı ne?

KAAN bozulur.

KAAN

Bilmem.

MURAT

Eee nerde?

KAAN

(keyifli)

Üç gün sonra 6’da Beşiktaş iskelesinde buluşacaz.

MURAT

İyi.

(Kaan’a bakmadan)

Beşiktaş’taki Beşiktaş iskelesinde mi? Kadıköy’deki Beşiktaş iskelesinde mi?

KAAN yakın plan. Uçak düşme ve patlama sesleri duyarız. KAMERA KAAN’a yaklaşır.

KAAN HAYAL EDER:

KAAN Kadıköy iskelesinde bekler. ZEYNEP Beşiktaş’ta bekler ve saatine bakar. KAAN da saatine bakar. ZEYNEP sıkılır ve gider.

Tekrar KAAN’a döneriz. KAAN sıkılır, terler.

KAAN

(zorlanarak)

Bilmem.

59 İÇ. RADYO STÜDYO/TELEFON KULÜBESİ / KAAN EV - GECE

BRİT (V.O.)

Alo.

KAAN

Brit ya bir şey soracam. Biri Beşiktaş iskelesi dediğinde Kadıköy’deki Beşiktaş iskelesi mi anlarsın, Beşiktaş’taki Beşiktaş iskelesi mi anlarsın?

METE şaşırır.

BRİT (V.O.)

Benim iskeleyle işim olmaz.

Erol Egemen’e sor.

KAAN

Tamam da. Hangisi?

BRİT kulübedeki telefonda.

BRİT (V.O.)

Ben Kadıköy anlarım.

RADYODA:

METE

Ben de.

DİNLEYEN (KADIN) (V.O.)

Ben Beşiktaş'taki anlarım.

Telefon çalar. Yayında MURAT'ın

sesi duyulur.

MURAT (V.O.)

Alo. Alo.

METE

Buyrun sayın dinleyen.

MURAT (V.O.)

(yorgun, bezgin)

Televizyonda çok güzel bir Robert De niro filmi var.

KAAN

Sağolun sayın dinleyen.

MURAT (V.O.)

Bi de burada Mete'yi bekleyen Ceyda

diye bir kız var.

METE

Geç geleceğim. Beklemesin isterse.

MURAT telefonu kapatır.

60 İÇ. KAAN EV - SALON - GECE

KAAN’ın salonunda MURAT yine berjerde. Yanındaki kanepede çok güzel bir kız oturuyor. MURAT kıza dönmeden:

MURAT

Geç gelecekmiş.

CEYDA gülümser ve radyoyu açarak beklemeye devam eder.

61 İÇ. RADYO STÜDYO - GECE

METE

Geç geleceğim demişken. Geçen gün erken geldim.

KAAN

Nasıl?

METE

Anlatiim.

METE hazırlanır ve son derece yumuşak ve erotik bir tonda hikayesini anlatmaya başlar.

METE

Her zamankinden farksız bir sabahtı... İnanılmaz bir rüzgar vardı dışarıda...İnce de bir yağmur başlamıştı. Hafif bir kahvaltı için oturmuş, kendime kahve koymuş, kibrit kutusu büyüklüğündeki beyaz peynirden yiyordum. Kahve ister misin dedim? İstedi.

62 İÇ. KAAN EV - SALON - GECE

CEYDA kahve alarak kanepeye oturur. MURAT’a bakış atar.

METE (V.O.)

Kahvesini aldı yanımdaki sandalyeye oturdu. Yağmuru ve bir türlü gelemeyen baharı dinliyordu.

63 İÇ. RADYO STÜDYO - GECE

METE

Önümde duran çilek reçeline uzandım. Kaşıkla az bir şey aldım... Yağmur camları dövmeye devam etti. Kaşığı ağzıma götürürken boynuma reçel damladı.

64 İÇ/DIŞ. DİNLEYENLER MONTAJ. GECE

Yurttaki kızların hepsi kendilerinden geçmiş bir biçimde dinliyorlar.

METE (V.O.)

Ben kaşıkla almak için hamle yaptım. Elimi tuttu, kenara itti. Gözlerimin içine baktı... Zamanı bekletti...Yağmur damlaları havada asılı kaldılar.

BRİT de dinliyor. Etkilenmiş.

FATİH'teki kız utanarak dinliyor.

METE (V.O.)

İşaret parmağının ucuyla reçeli boynumdaki çukurdan sıyırdı... Dudağıma götürdü. Yavaşça reçeli dudaklarıma yaydı.

MURAT'ın yanındaki CEYDA'da

tahrik belirtileri var.

DEVRİM heykele ara verir, içkisini yudumlar.

TAKSİCİLER dinlerken yanlarına gelen ve konuşan birine "sus ulan. Sus" diye bağırırlar.

METE (V.O.)

Kalanı yavaşça kendi dudaklarına sürdü... Diliyle dudaklarını ıslattı, reçeli tattı... Yağmur hızlandı... Rüzgara karıştı... Gözlerime baktı. Bana doğru uzandı. Başını bana doğru eğdi. Dudaklarını benimkilere değdirdi hafifçe.

ALPAY odasında dinlerken annesi kapıdan radyoyu duyar ve içeri girer.

ALPAY ANNE

Ne dinliyorsun sen? Utanmaz.

ALPAY panik halinde toparlanır.

65 İÇ. KAAN EV - SALON - GECE

METE (V.O.)

Dudağımdaki reçeli tattı. Ben de onun dudaklarını tattım. Dudaklarını geri çekmeden önce dilinin ucuyla son kez dokundu dilime. Dudaklarımı yaladı.

CEYDA iyice tahrik olmuş durumda. MURAT'a bakmaya başlar. MURAT pek oralı değil. Televizyona bakıyor.

Ekrandaki belgeselde bir leopar avına doğru yaklaşır.

METE (V.O.)

Ayağa kalktı. Beyaz gömleğinin eteği içinde kalan kısmını çıkardı. Düğmelerini açmadan gömleğini göğsüne kadar sıyırdı.

CEYDA MURAT'a yaklaşmaya başlar. Bir temas olur. MURAT CEYDA'ya bakar, umursamaz.

Geyik başını kaldırıp leopara doğru bakar.

METE'nin hikayesi giderek yükselir.

METE (V.O.)

Sütyen giymemişti. Beni kendine doğru döndürdü. Yavaşça tişörtümü sıyırdı. Kucağıma oturdu. Tenini yavaşça, usulca tenime değdirdi. Göğüs uçları göğsüme değdi. Eteğini sıyırdı. Sonra....

CEYDA, artık net bir hareketle ayağa kalkar ve MURAT'a doğru yürür. MURAT tedirgin olur. CEYDA MURAT'ın üstüne atlar ve onu deli gibi öpmeye başlar. Leopar avına doğru atağa kalkar.

CEYDA ve MURAT sevişmeye başlarken leopar da avını parçalara ayırır.

İSTANBUL görseli üzerinde leopar kükremesini duyarız.

66 İÇ. RADYO STÜDYO - GECE

METE'nin erotik hikayesi bitmiş. Toparlıyorlar.

KAAN

Sonra?

METE

Noldu dedi?

KAAN

Noldu?

METE

Erken boşaldım.

67 İÇ/DIŞ. DINLEYENLER MONTAJ. GECE

MURAT ve CEYDA üstleri başları dağılmış biçimde sigara yakarlar...

BRİT...DEVRİM....TAKSİCİLER...hepsi sigaralarını üfler.

Sanki topluca rahatlamışlar.

68 İÇ. ASLI OFIS - GÜNDÜZ

ASLI pek memnun değil. Bağırıyor.

ASLI

Kafayı mı yediniz siz?

KAAN ve METE rahatlar.

KAAN

N’oldu ya?

ASLI

N’olacak? Nerdeyse bütün İstanbul’la telefon seksi yaptınız. Hadi radyoyu kapattırmanızdan vazgeçtim. Hapse attıracaksınız hepimizi.

İkisi de tepkisiz.

METE

Abartmayalım.

ASLI

Söyledim bi daha söyleyeyim. Burası TÜRKIYE. Bu “Amerikan rock’n roll, ben hiç bir şeyi takmam” tavrını yedirirler adama.

KAAN

Bırakalım istersen?

ASLI çaresizce geri adım atar.

ASLI

Ben onu demiyorum. Biraz daha yumuşatın sohbetleri. Programın da sizin de önünüz açık. Kaçırmayın bu fırsatı.

METE

Fırsat kaçırıp kaçırmama derdi değil ki bu.

Tepki yok.

ASLI

Gelin şu işi profesyonelleştirelim. Program başına size telif verelim, siz de rahat edin, ben de...

KAAN

Gerek yok. Biz iyiyiz böyle.

ASLI

Anlamadınız herhalde. Size program için para ödeyeceğim diyorum.

KAAN

Benim keyfim yerinde.

ASLI

Öyle ya da böyle mutlaka bir şey

alacaksınız.

METE ve KAAN aralarında içki, yemek maliyetini konuşurlar. Sonra ASLI'ya dönerler.

METE

İçki, yemek ve ulaşım masraflarımızı ödeyin yeter.

KAAN

Zaten viski, bira maliyeti yeter.

ASLI

(pes eder)

Tamam.

69 İÇ. RADYO BİNA ÖNÜ - GÜNDÜZ

KAAN ve METE radyo binasından çıkıp yürürler.

KAAN

Kuşbeyin kaçta bekliyor?

METE

Sekizde.

Bir kız lisesinin önünden geçerken kızlar onlara tezahürat yaparlar. Selamlaşırlar.

METE

Sence para istemeyerek

salaklık mı yapıyoruz?

KAAN

Yaptığımız şeye sen değer biçebilir misin?

METE cevap vermez. Ama başını sallar.

KAAN

Programı kaybetme korkumuz yok o yüzden bu kadar keyif alıyoruz. Az bir paraya tutsakları olmayalım.

METE

Doğru.

KAAN

Kadıköy'deki Beşiktaş iskelesi olduğundan eminsin değil mi?

METE şaşkınlık içinde KAAN'a döner.

70 İÇ. KUŞBEYİN EV - GECE

Duvarda titreyen ceylân gölgesinden sahne açılır. İçerisi tamamen mum ışığıyla aydınlatılmış. KAAN-METE-KUŞBEYIN bir yer sofrasının etrafında oturuyorlar. Sofranın üstünde yarısı boş bir sürü yemek kabı var. Başörtülü BIR KADIN, tepsisinde üç bardakla gelir. Fincanları KUŞBEYIN, KAAN ve METE'nin önüne bırakır. Siniyi kaldırır.

KUŞBEYİN

Nane çayı. Hazım için.

KAAN

Eyvallah Kuşbeyin. İhtiyaç vardı valla.

METE

Niye bu kadar zahmet ettin. İnfilâk ettik.

KUŞBEYİN

Öyle lâf mı olur? Kusurumuza bakmayın.

Elden geldiğince işte.

KAAN

Hayır alıştıracaksın, 200 kilo olacağım.

KUŞBEYİN

Her zaman gelin yeter ki. Sağ olun,

davetime icabet ettiğiniz için.

METE

Çok güzeldi Kuşbeyin. Ziyade olsun.

Sessizlik. Ancak rahatsız edici değil. Huzurlu. Çaylarından birkaç yudum içerler. Duvarda bir ney duruyor. Onun hemen üstünde Neyzen Tevfik’in ney üflerken bir fotoğrafı, yanında da Jan Garbarek’in saksafon çalarken bir fotoğrafı yan yana duruyor. KAAN ve METE fotoğraflara bakarlar. Kuşbeyin farkeder.

KUŞBEYİN

Dünyanın iki farklı noktasında aynı nefesi üfleyebiliyorlar.

METE

Doğru vallahi.

KUŞBEYİN

Sturgeon'un yeni bastığınız kitabını aldım.

KAAN

İnsandan Öte'yi.

KUŞBEYİN

Müthiş bir metin. Gerçekten.

KAAN

Öyle ama satmıyor. Onu da depoya gömeceğiz.

METE

Zaten Kaan'dan başkası da basmazdı o kitabı.

KUŞBEYİN

Eh, o halde bu bizim şansımız diyelim. Çünkü aksi takdirde ben de okuyamayacaktım.

KAAN

İki şey hiç değişmiyor. Kitapları hazırlarken ki heyecanım. Ve sonrasındaki hayal kırıklığım.

Gülümserler.

KUŞBEYİN

Süleymaniye Camii'nin bir bakıcısı vardır. Yıllardır orada o. Ben ilk ne zaman gördüm hatırlamıyorum.

Vanlı'dır. Babası, o küçükken bir iş için İstanbul'a gelmiş. Dönerken hatıra olarak bir şey götüreyim demiş ve Eminönü'nden bir Süleymaniye Camii fotoğrafı almış.

Bu bakıcı o zaman çok genç daha. Küçük. Babası, fotoğrafı Van'da evinin duvarına asmış. Çocuk, her gün saatlerce bu resme bakmış. Babasının

getirdiği bu fotoğraftan o kadar etkilenmiş ki, tek hayali bu camiyi görmek olmuş artık. 20'li yaşlara geldiğinde kalkıp İstanbul'a gelmiş ve doğruca

Süleymaniye Camii'ne gitmiş.

SÜLEYMANIYE'yi görürüz. Büyüleyici.

KUŞBEYİN

Oturmuş bahçesinde. İçeri girmiş, namaz kılmış. Bir türlü ayrılamamış oradan. Yerdeki yaprakları temizlemeye, çiçeklere bakmaya

başlamış kendi kendine. Hiçbir şey talep etmemiş. Süleymaniye'de banklarda uyuyup, her gün böylece camiye bakmaya başlamış. Cami'nin imamı bir süre onu izledikten sonra, işe almaya karar vermiş ve caminin bakıcısı yapmış.

KAAN ve METE dikkatle dinlerler. KUŞBEYİN çayından bir yudum alıp devam eder.

Caminin altındaki camlardan birini yakından görürüz.

KUŞBEYİN (CONT'D)

Süleymaniye Camii'nin içinde üst katlarda bakıcı için yapılmış gizli bir oda vardır. O odanın yerini imam ve bakıcı dışında kimse bilmez. Ona o odayı vermişler. Rivayete göre, o oda İstanbul'un en güzel manzarasına sahipmiş. Ve o eşsiz manzaraya bakmaya nail olmak, büyük bir tutkuyla mümkün olmuştur.

Tekrar gülümserler. KAAN ve METE dikkatle KUŞBEYİN'e bakarlar. O da sakin, gülümseyen yüzüyle onlara bakar.

KAAN

Kuşbeyin. Biz fazla geç kalmayalım.

Yolumuz uzun. Kadıköy'e geçeceğiz.

Ceylânın duvardaki gölgesini yine görürüz. KUŞBEYİN gülümser.

KUŞBEYİN

Geçersiniz. Aceleye gerek yok. Bu arada Kaan, adı geçmişken, bence o iskele, Kadıköy'deki Beşiktaş iskelesi. Öyle olmalı, değil mi?

Gülerler. Karşıdaki Kadıköy

ışıklarını görürüz.

71 DIŞ. KADIKÖY RIHTIMI - GÜNDÜZ

KAAN Kadıköy iskelesine doğru yürür. Kalabalık içinde bakınıyor birini arıyor. Göremez. İskeleye doğru yürür. İskeleye geldiğinde dağılan kalabalık arasında ZEYNEP'i görür. ZEYNEP ona doğru yürür. KAAN gülümser. ZEYNEP karşılık verir.

72 DIŞ. KADIKÖY LOKANTA - GECE

KAAN ve ZEYNEP, orta halli bir Kadıköy mekanında (bistro tarzı bir yer) yemek yiyorlar. Karşılıklı bir ilgi var masada.

KAAN

Doğru iskeleye geleceğimi nerden biliyordun?

ZEYNEP

Bilmem. Bir şekilde geleceğini tahmin ettim herhalde.

KAAN

Bu kadar emindin yani?

ZEYNEP

Senin emin olmanı istedim. Gerçekten beni bir daha görmek isterse bir yolunu bulur gelir dedim.

KAAN

Bir tür test yani?

ZEYNEP

Kesinlikle.

KAAN

Ne yapıyorsun? Genel anlamda yani?

ZEYNEP

Ne iş yaptığımı falan sormaya çalışıyorsun sanırım. Mimarım ben. Berk and Smith diye uluslararası bir mimarlık

şirketinde çalışıyorum.

KAAN

Güzel. Mimariyle ilgiliyim.

ZEYNEP

Öyle mi? Ne zamandır?

KAAN

Dört gündür.

ZEYNEP güler. İçkisinden içer. Küçük bir sessizlik olur.

ZEYNEP

Peki… sen ne yapıyorsun?

KAAN

Benim bir yayınevim var.

ZEYNEP

Ne güzel! Hangisi?

KAAN

Altıkırkbeş Yayın.

ZEYNEP

Sahi mi? Birkaç kitabım var

Altıkırkbeş Yayınları’ndan.

KAAN

Hangileri? Merak ettim.

ZEYNEP

Enis Batur, “Sütte Ne Çok Kan.” Bir de Oruç Aruoba var. “Ne ki hiç.”

Birkaç tane daha olması lazım.

KAAN

“Yavaş rüzgarı altına alıp, denize gitti martı.” Çok güzel kitaptır. Nerede oturuyorsun?

ZEYNEP, alıntıya bir iki saniye belirsizce dalar. KAAN fark etmez.

ZEYNEP

Göztepe’de. Minibüs caddesinde oturuyorum.

KAAN

Yalnız mı yaşıyorsun?

ZEYNEP

Ablamla oturuyorum. Üniversiteden beri birlikteyiz. İkimiz de burada okuduk.

KAAN

Nerelisiniz?

ZEYNEP

Edirne.

KAAN

Ablan ne yapıyor?

ZEYNEP

Eczacı. Başka? Başka soru?...

Sen başka neler yapıyorsun?

KAAN, biraz yemek ve içkiyle oyalanır. ZEYNEP'e bakar. Gözlerini dikmiş dikkatle KAAN'a bakar.

KAAN

Biraz fotoğraf çekiyorum. Vakit buldukça. Bir de ufak bir radyo programım var.

ZEYNEP

Ne güzel şeylerle uğraşıyorsun ya! Seninkiyle kıyaslandığında hayatım çok sıkıcı göründü birden.

KAAN

Rutine dönüşen her şey sıkıcıdır aslında. Dolayısıyla komşunun çimeni her zaman daha yeşildir. Takma yani.

ZEYNEP

Rutine dönüşmeyen hiçbir şey de kalıcı olamaz ki hayatında. Mimarlık benim için rutin sayılabilir ama en büyük hayalim 200 yıl sonra da ayakta kalacak bir bina tasarlamak. Başka şeyler de var yapmak istediğim. Hepsi beni heyecanlandırıyor.

Sessizlik. Garson gelir tabakları toplar.

KAAN

Kahve?

ZEYNEP

Evet. Orta.

KAAN

İki orta kahve.

GARSON

Hemen.

Sessizlik. Gülümseyerek bakışmalar.

ZEYNEP

Böyle çok çıktığın oluyor mu?

KAAN

Hiç.

ZEYNEP, gülerek bakar KAAN’a. KAAN ona bakarak bir sigara yakar. Garson kahve servisini yapar. Kahvelerini içerler.

73 DIŞ. LOKANTA OTOPARK - GECE

KAAN’ın motoruna doğru yürürler. Motor başka bir aracın önünü kapatmış. Adam KAAN’a seslenir. KAAN motora oturur ve arabaya yol verir. Motorla ZEYNEP’in yanına gelir. Bakışırlar.

ZEYNEP üzerinde uzun bir etek olmasına rağmen motora doğru hareketlenir. KAAN merakla izler. ZEYNEP eteğini sıyırıp motorun arkasına biner.

ZEYNEP

Daha erken. Dolaşalım biraz.

KAAN gülümser, motoru çalıştırır. ZEYNEP KAAN’ı önce belinin kenarından tutar. Sonra, sanki karar vermiş gibi tam sarılarak KAAN’ın karnında ellerini birleştirir. KAAN hafifçe geriye bakar. Gülümser.

Uzaklaşırlar.

74 İÇ. KAAN EV - SALON - GECE

KAAN gülümseyerek salona girer. Başını kaldırınca şaşırır. MURAT ve CEYDA beraber belgesel izliyorlar ve önlerindeki büyük tastan patates salatası yiyorlar.

MURAT’ın boynunda ve yanaklarında morluklar ve ruj izleri var.

MURAT KAAN’ın keyifli halini görünce:

MURAT

Doğru iskeleye gittin herhalde.

KAAN

Evet. Dondurma var mı?

MURAT

Ayırdım sana. Dolapta.

KAAN odadan çıkar, bir süre sonra mutfaktan küfürler gelir. KAAN sinirli bir şekilde salona döner.

KAAN

Bu mu lan ayırdığın?

MURAT

Yetmedi mi?

Kasenin içinde ancak çay kaşığını dolduracak kadar var.

KAAN

Bi kerede de sen al da ben yiyeyim.

MURAT çok umursamaz ama konuyu değiştirir.

MURAT

Kız nasıldı?

KAAN’ın siniri hemen geçer.

KAAN

İyiydi. Çok iyiydi. Çok farklı. Uzun zamandır onun gibisini tanımadım.

KAAN sehpanın üstündeki kitabını alarak kalkar.

KAAN

Ben yatıyorum. Sakın halıya dökmeyin.

KAAN salondan çıkar. CEYDA o çıktıktan sonra ağzına bir kaşık patates salatası götürür.

CEYDA

Seninki aşık olmuş, farkında değil.

75 DIŞ. İSTANBUL MANZARALARI - GECE

Programın sesi İstanbul'un gece görselleri üzerine düşer.

DINLEYEN (KADIN) (V.O.)

Galiba en çok düşündüğüm konulardan biri bu. Kaybedecek bir şeyinin kalmaması özgürlük galiba. Ama bunu kim elde edebilir, kim başarabilir onu bilmiyorum.

76 İÇ. RADYO STÜDYO - GECE

KAAN

1917-18 Viyana'dayız. Karl var bizim.

METE

Kral mı?

KAAN

Karl.

METE

Kral diyoruz işte ona.

KAAN

Sakallı, Frederick var. Frederick babasının fabrikalarını falan bırakmış, Viyana’ya gelmiş bizimle. Orda teorisyenlik yapıyoruz çatı katında. Hiç unutmuyorum, kahve içiyoruz, ay çöreği yiyoruz. Ne olcak bizim halimiz Karl dedim ya. Yani her sabah ay çöreği, her sabah kahve.

77 DIŞ. TAKSİ DURAĞI - GECE

Taksiciler dinliyorlar ama pek anlamış değiller konuşulanları.

KAAN (V.O.)

Karl’a döndüm. Daha neyimiz var kaybedecek dedim ya. Karl inanır mısın ne dedi bana?

TAKSİCİ 1

Karl kim abi ya?

TAKSİCİ

Alman futbolcu mu?

ÇAKAL YİLMAZ

Karl Marx. Açın da bir iki kitap

okuyun arada.

78 İÇ. RADYO STÜDYO - GECE

KAAN

“Zincirlerimizden başka kaybedecek birşeyimiz yok Kaan” dedi. Fuck off dedim ya, sen bu yüzyılı mahvedersin bu zihniyetle dedim. Bu yüzyılı alt üst edersin, Rusya’da devrim olur yarın dedim ya. Nitekim öyle oldu.

DİNLEYEN (KADIN) (V.O.)

Neyse.

Dinleyen kapar. Telefon çalar.

METE

İyi geceler sayın dinleyen. Mübarek Christmas bayramınız kutlu olsun.

KAAN

Hadi eyvallah. Allah Bismillah.

Ufak bir sessizlikten sonra tereddütlü ve çizik bir ses duyulur.

DİNLEYEN

Alo.

KAAN

Erol Egemen?

Sessizlik.

DİNLEYEN

Dinliyo musunuz?

KAAN

Buyrun sayın dinleyen.

DİNLEYEN

Ne konuştuğunuza dikkat edin. Efendi olun.

METE

Nasıl sayın dinleyen?

DİNLEYEN

İnsanların dinini, adetlerini ağzınıza sakız yapmayın.

KAAN ve METE şaşırırlar. Soğuk bir hava eser.

DİNLEYEN

Haddinizi bilin yoksa bildireceğiz.

KAAN

Nasıl bildireceksiniz?

DİNLEYEN

Şüphen mi var?

METE

Var tabi.

DİNLEYEN

Şüphen olmasın. Bugün radyoya motorsuz gelmişsiniz zaten.

Kapatır. Sessizlik. KAAN ve METE konuşmadan birbirlerine bakarlar. Endişelenmişler.

METE

Dallama.

Kendilerini toparlarlar.

KAAN

Bi parti yapalım ya Mete.

METE

Fena fikir diil. Yapalım.

KAAN

Yalnızlar Partisi yapalım. Kanımız kaynasın. Kuruduk be.

METE

Ayın 16'sında yapalım. Trip'te. Üç beş arkadaş gelir. Rahatlarız.

KAAN

Tamam be.

79 DIŞ. RADYO BİNA ÖNÜ - GECE

KAAN ve METE radyodan tedirgin çıkarlar. Sokağın iki ucunda bekleyen birileri ve karanlık içinde takılan bazı tipler var.

Onlara doğru hareketlenirler.

Tedirgin olurlar ve dikkatlice sağa-sola bakarlar.

İleriden iki taksi gelip önlerinde durur.

Arabaların içini görünce rahatlarlar. Öndeki arabada ÇAKAL YILMAZ arkadaki arabada da radyoyu dinleyen taksicilerden ikisi var. Selam verirler.

KAAN ve METE onları görünce rahatlarlar. ÇAKAL YILMAZ'ın aracına binerler.

ÇAKAL YILMAZ

Bu aralar sizi ben alıyım.

80 İÇ. SİNEMA - GECE

KAAN ve ZEYNEP sinemada, onları pek açmayan bir film izliyorlar. ZEYNEP KAAN'a kaçamak bir bakış atar. KAAN fark etmez.

ZEYNEP yavaşça KAAN'ın elini tutar. Bakışırlar. ZEYNEP KAAN'ın elini bacaklarına götürür. KAAN okşamaya başlar. ZEYNEP'in hoşuna gider, derin soluk alıp vermeye başlar. ZEYNEP KAAN'ı kendine doğru çeker ve tutkulu biçimde öpüşmeye başlarlar.

81 İÇ. KAAN EV - SALON

KAAN ve ZEYNEP paldır küldür, öpüşerek eve girerler. Üzerlerindekileri çıkarmaya başlarlar.

MURAT ve CEYDA sigara içip belgesel izliyor. KAANLARIN gelişine tepki vermezler.

KAAN öpüşürken nefes nefese bir biçimde herkesi tanıştırır.

KAAN

Murat. Ceyda. Zeynep. Zeynep. Murat. Ceyda.

ZEYNEP

(gülümseyerek)

Merhaba Murat. Ceyda.

MURAT VE CEYDA

Selam.

Soyunarak içeri, yatak odasına doğru devam ederler.

82 İÇ. KAAN EV - YATAK ODASI - GECE

KAAN'ın yatağının üstüne düşerler. Hırslı sevişmeleri yatağın üzerinde kendini daha sakin, romantik, birbirlerinin gözlerine baktıkları bir sevişmeye bırakır.

DAHA SONRA.

Zeynep uyuyor. KAAN onu seyreder.

DAHA SONRA.

KAAN uyuyor. ZEYNEP onu seyreder.

83 İÇ. KAAN EV - YATAK ODASI - GÜNDÜZ

Birbirlerine sarılmış biçimde uyuyorlar. KAAN dönünce ZEYNEP uyanır, yüzünü iyice KAAN'a yaklaştırır. Sanki gözlerini değdirmek ister gibi yakından bakıyor KAAN'a.

KAAN

Kahvaltı edelim mi?

ZEYNEP

Hadi.

84 İÇ. KAAN EV - SALON - GÜNDÜZ

Ellerinde tabak ve çaydanlıkla salona geçtiklerinde MURAT’ın salonda berjerde uyuduğunu görürler.

ZEYNEP

Berjerden kalktığı oluyor mu?

KAAN

Ben uzun zamandır görmedim. Murat hadi gel kahvaltı et.

85 DIŞ. KADIKÖY SOKAK - GÜNDÜZ

METE tek başına sokakta dükkanlara bakarak yürüyor. Boş bir dükkanın önünden geçerken kiralık levhasını görür ve durur.

Dükkana bakmaya devam eder. Düşünür. Yüzünde hafif bir tebessüm oluşur.

86 DIŞ. ZEYNEP OFİS ÖNÜ - GÜNDÜZ

KAAN motoruyla ZEYNEP’i işine bırakır. ZEYNEP motordan iner ve kaskın içinden KAAN’ı öper.

ZEYNEP

Dönünce ararım seni.

ZEYNEP diğer kurumsal tiplerin arasından geçerek binaya girer. KAAN ZEYNEP’in arkasından kısa bir süre baktıktan sonra gider.

87 İÇ. ZEYNEP OFİS. GÜNDÜZ

ZEYNEP ofisine doğru yürürken patronuyla karşılaşır. ZEYNEP neşeli, PATRON biraz bozuk gibi.

PATRON

Nerdesin Zeynep? Seni bekliyoruz.

Amerika ofisi de haber bekliyor.

ZEYNEP

Kusura bakmayın Cemal Bey. Aşık oldum. Sabaha kadar uyuyamıyorum.

PATRON cevap veremez. ZEYNEP toplantı odasına doğru yürür.

88 İÇ. METE ANNE EV - GECE

Pikapta güzel bir jazz plağı var.

METE ve ANNESI masada birbirlerine yakın oturmuş kahve içiyorlar. METE'nin önünde bir de içki kadehi var.

METE ANNE

Program bayağı konuşuluyor.

METE

Galiba. Anlamıyorum, yaptığımız şey sonuçta popüler kültürlük değil--

METE ANNE

(gülerek)

Orası kesin.

METE

Ee? Ne diyorsun? Bu kadar tutulması saçma di mi?

METE ANNE

Bilmem. Geçen akşam dinlerken ben de düşündüm. Kimsenin açık açık konuşmaya cesaret edemediğini konuşuyorsunuz. Bence herkese samimi geliyor anlattıklarınız. Anlamasalar da, saçma gelse de samimiyetiniz yakalıyor herhalde.

METE

Olabilir. Ben çözemedim.

ANNE, kahvesinden içerken sevgiyle METE'ye bakar. METE de karşılık verir.

METE ANNE

O tehdit edenlerden bir şey çıkmadı değil mi?

METE geçiştirmeye çalışır.

METE

Yok ya. Ne çıkacak? Bir kaç manyak arayıp duruyor arada.

METE ANNE

Çok üstlerine gitmeyin. Belli olmaz. Dikkat edin.

METE

Merak etme.

METE ANNE

Benim işim merak etmek...

METE

Bir şey soracam? Sence çok mu boş yaşıyorum?

METE ANNE

Sen ne düşünüyorsun?

METE

Bilmem. Yooo.

METE ANNE

Ben dilediğim gibi yaşadım. Zamanı geldi İngiltere’ye gittim. Zamanı geldi evlendim. Zamanı geldi doğurdum. Hepsini istediğim zaman istediğim şekilde yaptım. Bazen bedel ödedim ama hep istediğimi yaptım.

METE

Herkes o bedeli göze alamıyor.

89 İÇ. 6.45 YAYINEVİ - GECE

KAAN ve ŞENOL yayınevinde oyuncak tabancayla oyuncak figürlere ateş edip vuruyorlar. SELIN hiçbir şey demeden onlara bakıyor.

KAAN

Cassady çevirisi bitti mi?

ŞENOL

Haftaya göndereceğini söyledi.

KAAN

Otranto Şatosu?

SELİN

Onu basmayalım bence. Satmaz.

KAAN

Gotik Edebiyatın ilk eseri. Basmamız lazım.

İkisi de oyuncaklara ateş ederler.

SELİN

Parti kaçtaydı?

KAAN

Sekiz mi neydi?

ŞENOL

Sekiz buçuk gibi orada olsak iyi olur.

KAAN

Çıkarız birazdan.

Ateş eder.

ŞENOL

Yenge gelmiyo mu?

KAAN

Ailesinin yanına Edirne'ye gitti.

ŞENOL

Bizim çocuklar da geliyor. Bayağı kalabalık olur.

KAAN

Ne kalabalığı ya?

90 DIŞ. BARLAR SOKAĞI - GECE

METE, KAAN, ŞENOL ve SELİN barlar sokağında ilerlerler. Yürürlerken yol git gide kalabalıklaşır. Bara yaklaştıklarında inanılmaz bir kalabalığın bardan taştığını fark ederler.

ŞENOL

Hassiktir.

KAANLAR şaşırır. İçeri girerlerken bar kapısının yanına asılmış "Yalnızlar Partisi" posterinin yanından geçerler.

91 İÇ. BAR - GECE

Daha önceden gördüğümüz sakin barın içi tıklım tıklım. Adım atacak yer yok. KAAN ve METE'ye olağanüstü ilgi var. İlgi karşısında şaşkına dönerler. Kalabalığı yararak, selamlaşarak köşedeki bir masaya ulaşıp otururlar. Hayranlar etraflarını sarmış.

Bir köşede bazı gençler: "naber?" "standart" "çok yalnızım" "ölüyorum yalnızlıktan" "kim bu Erol Egemen?" gibi sohbet ederler.

Yurt öğrencileri de bara girerler.

DEVRİM de kız arkadaşıyla gelir ve beraberce içki alırlar.

Bir köşede genç bir adam bir kıza yaklaşır.

GENÇ

Merhaba. Sizinle yatmış mıydık?

Diyerek KAAN ve METE'yi taklit etmeye çalışır. KIZ çocuğu bozarak uzaklaşır.

METE DJ kabinine gider. Plakları ve CDLeri ayırır.

BRIT bir köşede yalnız dururken bir kız gelir ve onunla konuşmaya başlar. Adını duyunca şaşırır ve gülümser.

Başka bir köşede iki kız bir erkekle konuşuyorlar.

KIZ 1

Çok hoşuma gidiyor. Herşeyi çekinmeden konuşuyorlar.

KAAN masada otururken bir sürü kadın uzaktan ona el sallar.

Bir kadın DJ kabinindeki METE'ye yaklaşır.

KADIN

Mete, sen misin?

METE

Bazen.

KADIN gülümseyerek METE'yi süzer.

Epey beğenmiş.

92 İÇ. BAR-TUVALET - GECE

KADIN METE'yi duvara yapıştırır ve çılgınca öpüşmeye başlarlar. METE KADIN'ı döndürüp duvara yasladığında duvardaki yazıyı görür: "Erol Egemen was here."

Gülümser.

METE

Erol Egemen.

KADIN

Kim?

METE

Erol Egemen.

KADIN anlamaz, METE'yi döndürür ve gömleğini sıyırırken, arzulu bir biçimde...

KADIN

Erol Egemen mi?

Bir taraftan çılgınca öper, sanki Erol'un adından tahrik oluyor gibi..

KADIN

Kim bu Erol Egemen?... Kim Bu Erol Egemen?

93 İÇ. BAR-TUVALETİN ÖNÜ - GECE

Tuvalet kilitli olduğu için önünde kuyruk oluşmuş. Tuvaletin kapısına içerden bir şey çarpıp duruyor ve yükselerek çıkan bir kadın inlemesi duyuluyor:

KADIN (V.O.)

Kim bu Erol Egemen? Aaah. Kim bu Erol Egemen?

KAMERA tuvaletten uzaklaşırken sıranın sonundaki biri arkadaşına döner:

GENÇ ADAM

Duydun mu Erol Egemen burdaymış?

ARKADAŞI

Hayatta gelmez.

GENÇ ADAM

Hayır oğlum burdaymış. Tuvalette bir hatun götürüyor.

KAMERA tuvaletten iyice uzaklaşır ve kalabalığın içine girer. Bir masada bir kadının karşısında oturan adamın sırtında durur. ADAMIN yüzünü görmeyiz ama birasına uzandığında parmağındaki yüzükten EROL EGEMEN olduğunu anlarız.

94 İÇ. BAR - GECE

Herkes eğleniyor. İngilizce bir rock parçasına dans ederek eşlik ediyor herkes. KAAN DJ kabininde Türkçe bir plak çıkarır. Çalan şarkıyı kapatıp plağı titizlikle pikaba koyar. Neşeli, eski bir parça çalmaya başlar.

İkinci dizede elektrikler gider. Bar karanlığa gömülür.

Barda bir çakmak yanar. Bir tane daha. Bir tane daha. Bir iki kişi şarkıyı müziksiz söylemeye devam eder. Artık pek çok çakmak yanıyor ve barı aydınlatıyor.

Hep bir ağızdan şarkıyı söylemeye devam ederler...

Onlar söylerken plaktaki seste yükselerek onlara eşlik eder.

95 İÇ/DIŞ. MONTAJ - GECE/GÜNDÜZ

Müzik devam ederken:

FATİH'teki kız evinde şarkıya dans eder....

TAKSİCİLER durakta içki içip tokuştururlar...

KAANLAR programda dans ederler...

KAAN ve ZEYNEP motorla yolda giderler...

ASLI programı dinler...

ÇAKAL YILMAZ Boğaz'a karşı park ettiği taksisinin paneline kurduğu çilingir sofrasındaki rakısını yudumlar.

KAYBEDENLER KULÜBÜ'yle ilgili gazete haberleri gençlerce grafitili duvarlara asılır. Bir başlık: “”edebiyat radyoda tekrar yazılıyor.”

KAAN ve ZEYNEP bir sahil meyhanesinde içki içerler...

BAZILARI telefon kulübelerine gider ve jeton atarak numara çevirirler.

Program telefonlarının ışıkları artar, header durmadan telefonları cevaplar.

BRİT evine telefon bağlatır. Evde biraz daha eşya var. Eski boş ve depresif hali yok.

Programa gelen fakslar çoğalır...

Evde KAAN kanepede kitap okurken ZEYNEP kucağına uzanmış çalışır....

ALPAY (20) evinin çatısında devasa bir anten kurmaya çalışır. Annesine sinyali alıp almadığını bağırarak sorar.

KAYBEDENLER KULÜBÜ kasetleri etiketlenir, elden ele dolaşır. Bir haritada Türkiye'nin değişik yerlerine gönderildiğini görürüz.

Bir sınıfta gençler KAAN ve METE'nin isimlerini sıralarına kazırlar.

KAAN, METE ve ZEYNEP gruplarıyla barda sohbet ederler.

ALPAY anteni monte ederken antene yıldırım düşer....

ASLI elindeki RTÜK ceza bildirimini okur....

KAAN ve METE programı sunarlarken ZEYNEP ofisinde dinler....

KUŞBEYİN çay içerek programı dinler...

Yurtta kızlar gizlice şarap içerler ve şişeyi dolaştırırlar, bazıları Karl Marx’ın “Das Kapital”ını okur.

KAAN ve METE bir duvarın önünden geçerler. Duvardaki “6.45”, “Kaybedenler Kulübü” yazılarını fark etmezler.

ALPAY kafasından duman çıkarken radyosundan yayını yakalar ve sevinir.

DİLEMMA’nın fanzinini görürüz.

96 İÇ. ASLI OFİS - GÜNDÜZ

Fakstan son reytingler çıkar. Listenin en üstünde Kaybedenler Kulübü var. BUKET listeyi alır ve ASLI’nın ofisine gider.

BUKET

Aslı Hanım.

ASLI

Efendim. Yine mi ceza yediler?

BUKET

Kaybedenler Kulübü bir numara çıktı.

ASLI başka bir işle ilgileniyor.

ASLI

Normal. Kendi saatlerinde son aylarda zaten ikinci oluyorlardı.

BUKET ASLI’ya kağıdı uzatır.

BUKET

Kendi saatlerinde değil sadece. Gün birincisi çıkmışlar.

ASLI şaşırır.

ASLI

Yandık.

97 İÇ. RADYO STÜDYO - GECE

KAAN ve METE programı bitiriyorlar. ASLI da stüdyoya bakan camın önüne gelir ve onları izler. KAAN ve METE'nin bu akşam ki tavırları çok faklı. TRT spikeri gibi konuşuyorlar.

KAAN

Evet sayın dinleyenler. Kaybedenler Kulübü'nün bu akşam ki bölümünü de tamamlamış bulunuyoruz. Bizi dinlediğiniz için sonsuz teşekkürler. Hepinize sağlıklı, mutluluk ve neşe dolu bir hafta diliyoruz. Esen kalın.

METE

İyi geceler değerli dinleyiciler.

ASLI şaşırır. ASİSTAN kıza döner.

ASLI

Napıyo bunlar?

ASİSTAN

Müzik aralarında sahte RTÜK denetim kasedi dolduruyorlar.

Stüdyoda. METE kasedi alır yayın tarihini ve RTÜK ibaresini yazar.

METE

Tamamdır Usta.

KAAN

Okey.

(gerçek tonunda yayına girer)

Aklıma ne geldi Mete biliyor musun?

METE

Ne geldi?

KAAN

Sansür. Bence herkes sansürlenmeli. Devlet sadece televizyonları, radyoları, gazeteleri değil, dergileri ve hatta düşünceleri bile sansürlemeli ya... Ne gerek var ya istediğin gibi düşünmeye ve konuşmaya... Manyak mıyız biz?... Hatta otosansür ajanları salsınlar etrafa.

ASLI panik olur. KAAN'a susmasını işaret eder.

ZEYNEP ofisinde çalışırken dinler.

METE

Bence radyo cezaları yetmez. Düşünce cezası da kesmeliler. Kadın mı düşündün? Bin dolar. O kadınla seks mi düşündün iki bin dolar.

KAAN

Biz zengin ederiz o zaman RTÜK'ü be...

KAAN'ın sözünü duyunca ZEYNEP bozulur.

ASLI pes etmiş bir halde. Ama telefonlar ardı ardına çalıyor. METE yayın telefonunu açar. Hatta bir kadın var.

METE

Alo.

DİNLEYEN (V.O.)

Alo! Merhaba!

KAAN

Merhaba sayın dinleyen sizinle

yatmış mıydık?

DİNLEYEN (V.O.)

Hayır! Ne kadar gereksiz bir soru bu.

KAAN

Peki, bana gereksiz olmayan bir soru sorar mısınız sayın dinleyen?

DİNLEYEN (V.O.)

Öyle bir soru yok ki.

KAAN

Cevabı olmayan herhangi bir şeyin sorusu da olmaz zaten, sayın dinleyen. Sorular sadece cevabı duymak isteğiyle var olurlar. Tek bir soru hariç. Bu soru sizi derin bir suskunluğa ya da ölçüsüz bir neşeye boğarak, buradan anladığım kadarıyla zaten çekilmez olan varlığınızı çevrenizdekiler için iyice katlanılmaz hale sokabilir. Hazırsanız sorayım.

DİNLEYEN (V.O.)

Evet?

KAAN

Ölümün olduğu yerde daha ciddî ne olabilir?

Sessizlik. KAAN telefonu kapar. ASLI da etkilenir.

98 İÇ. HAKAN EV - GECE

Bir resim tuvali ve çalışma masasının yanında oturan 25-30 yaşlarındaki bir adam telefona uzanır. Numarayı çevirir.

99 İÇ. RADYO STÜDYO - GECE

Müzik arası var. ASISTANIN masasında telefon çalar.

KAAN

Oğlum galiba aşık oldum.

METE

Ne güzel. Ben hala çok yalnızım ya.

KAAN

Dalga geçme. Sahiden, allak bullak oldum.

Yayına girerler. ASISTAN telefonu bağlar.

METE

İyi geceler sayın dinleyen.

HAKAN EV ve RADYO STÜDYO arasında kurgu:

HAKAN

Alo. İyi Geceler.

Sakin ve yumuşak bir tonu var.

KAAN

İyi geceler sayın dinleyen. Buyrun.

HAKAN

Adım Hakan. Uzun zamandır aramayı düşünüyodum ama bu gece sizin söylediklerinizi duyunca cesaretlendim.

METE

Buyrun sayın dinleyen.

HAKAN

Nasıl başlasam? Ressamım ben. Annemle oturuyorum....daha doğrusu oturuyordum... 1 yıl evvel kaybettim annemi. Çok yakındık. Resme o başlatmıştı beni.

HAKAN konuşurken zorlanır.

HAKAN

Böyle bir üzüntü, böyle bir acı yok. Anlatamam size. Aylarca yiyemedim, uyuyamadım,

Çizemedim...

Stüdyoda sessizlik olur. ASLI da dikkatli dinliyor.

HAKAN

Sonunda dayanamadım. Bitiriyim, kurtulayım bu acıdan dedim. Nasıl olsa kimse farketmez yokluğumu dedim. Hatta güzelce de ayarlamıştım, ne zaman, nasıl yapacağımı.

KAAN ve METE birbirlerine bakarlar.

HAKAN

Size belki saçma gelecek ama yapmadan bir gece önce sizin programa rastladım. Oturdum sonuna kadar dinledim. Yalnızlıkla öyle güzel dalga geçiyordunuz ki...

Programın diğer müdavimleri de ses çıkarmadan dinliyorlar.

HAKAN

Sonra ertesi akşamkini de dinleyim ondan sonra yaparım dedim. Farkında olmadan baktım ki devamlı sizin programı bekler oldum. Beklerken de baktım ki ölmeyi unutmuşum.

Bazıları ağlıyor.

HAKAN

Programları kaydedip gündüzleri

de dinliyorum.

METE

Her programı değil herhalde?

GENEL görüntüde HAKAN'ın arkasındaki dolabın boydan boya Kaybedenler Kulübü kasetleriyle dolu olduğunu görürüz.

HAKAN

Eee biraz var. Size teşekkür etmek için aradım aslında.

KAAN

Eyvallah sayın dinleyen. Nerden arıyorsunuz?

HAKAN

Pendik.

KAAN

O zaman size de bir Pendik Bedlik amirliği verelim kabul ederseniz.

HAKAN

Çok sevinirim.

METE

Tamamdır o zaman. Aralarda raporlarınızı bekliyoruz.

HAKAN

Herşey için sağolun.

METE

İyi geceler sayın dinleyen.

Telefon kapandıktan sonra KAAN'ın yüzünde hüzünlü bir ifade belirir. METE'yle bakışırlar. Hemen toparlarlar.

KAAN

Erol Egemen aradı mı ya?

METE

Kim ki o arasın?

KAAN

Neyse. Köfte yemeye gidelim mi?

METE

Hadi gidelim ya.

KAAN

Kaybedenler kulübünün bu nüshası da sona erdi sayın dinleyenler...

Çıkarlarken ASLI'nın onları

beklediğini görürler.

ASLI

Ben de gelebilir miyim?

100 DIŞ. KADIKÖY RIHTIMI/HAKKI USTA BÜFE - GECE

KAAN, METE ve ASLI programdan sonra Hakkı Usta'da köfte ekmek yiyorlar.

ASLI

Her akşam geliyor musunuz buraya?

METE

Haftada bir en az.

KAAN

Beğendin mi?

ASLI

Çok güzel.

ASLI iştahlıca yer.

ASLI

Neden arayan o çocukla daha fazla konuşmadınız?

KAAN

Konuştuk ya? Daha ne var ki konuşmadığımız?

ASLI

Size içini açtı, teşekkür etti. Daha sıcak davranabilirdiniz.

METE

O sana göre.

ASLI

Anlamıyorum? Neden elinizdekinin değerini hiç bilmiyorsunuz? Neden hiç bir şeyi ciddiye almıyorsunuz?

KAAN

Neden sürekli bize bir misyon yüklemeye çalışıyorsun?

METE

Biz radyoda konuşan, birbirinin muhabbetinden keyif alan iki adamız. O kadar.

ASLI

Bu söylediğine gerçekten inanmadığınızı bal gibi biliyorum.

KAAN

Kimseye dinleyin demedik. Kimseye programı sevin demedik. Kimseye bizi ciddiye alın demedik.

ASLI

Aldılar ama. Şimdi ne yapacaksınız?

METE

Köftemizi bitirip eve gideceğiz.

101 İÇ. 6.45 YAYINEVİ - GÜNDÜZ

KAAN masasında çalışır. ŞENOL odaya girer.

ŞENOL

Abi bankadan aradılar. Bu ayki kredi ödemesi yatmamış da---

KAAN'ın yüzü ekşir.

KAAN

Tamam. Hallederim.

ŞENOL

Bi de ev sahibi aradı.

KAAN arkasına yaslanır. Düşünür. ŞENOL çıkar ve sekreterin yanına gelir.

Yayınevine iki genç girer.

GENÇ KİZ

Burası 6.45 mi?

ŞENOL

Evet.

GENÇ KIZ

Mete ya da Kaan burda mı?

ŞENOL

Nerden buldunuz burayı?

GENÇ KIZ

Arkadaşımız söyledi. Burdalar mı?

ŞENOL

N’apcaksınız Kaan’la Mete’yi?

GENÇ ERKEK

Kaybedenler Kulübü’ne üye olacaz.

ŞENOL

Yok ya.

GENÇ ERKEK

Evet.

ŞENOL

Kaan’ın işi gücü var. Çalışıyor.

GENÇ KIZ

İçerde mi? Nolur ya bir merhaba desek?

GENÇ ERKEK

İki dakika görsek n’olur ya? Kulübe

üye olmak istiyoruz.

ŞENOL

Ne kulübü, ne üyeliği be. Manyak mısınız nesiniz be?

Siktirin gidin işinize.

GENÇLERI kovar.

KAAN kendi odasında tartışmayı duyar. Sıkılır. Telefonu çevirir.

102 İÇ. ZEYNEP OFİS. GÜNDÜZ

ZEYNEP masasında çalışırken telefon çalar.

ZEYNEP

Alo.

KAAN

N’apıyorsun?

ZEYNEP, KAAN’ın sesini duyunca gülümser.

ZEYNEP

Çalışıyorum.

KAAN

Hadi gel Olimpos’a gidelim.

ZEYNEP

Ne zaman?

KAAN

Şimdi.

ZEYNEP

Şaka yapıyosun herhalde?

KAAN

Yapmıyorum. Bir saate alırım seni.

ZEYNEP şaşkın.

ZEYNEP

Çok isterdim ama çıkamam.

KAAN

Çıkamaz mısın? Çıkmaz mısın?

ZEYNEP

Çıkamam. Çok işim var. İyi misin sen?

KAAN

İyiyim. Gel gidelim kafa dinleyelim, takılalım. Çalış çalış nereye kadar?

ZEYNEP düşünür.

KAAN

En kötü nolur?

ZEYNEP

Kovulurum.

KAAN

Başka iş bulursun. Hadi.

ZEYNEP ikna olmaz.

ZEYNEP

Gidemem. Yetiştirmem gereken projeler var. Ama kahve için çıkarım istersen.

KAAN

Boşver. Akşam evde görüşürüz.

103 İÇ. METE EV - GÜNDÜZ

METE kalkmış, plaklarını, kitaplarını ve diğer koleksiyon parçalarını düzenliyor ve envanterlerini çıkarıyor.

METE koleksiyonuyla ilgili çalışırken odadan don-atlet bir kız gelir. METE’nin yanında durur ve boynuna sarılır. METE önündekilerle daha fazla ilgilenir. KIZ masadaki eski evraklardan birini alır.

METE

Dikkat et. Yırtılmasın.

KİZ

Ne bu?

METE

Madalya beratı.

KIZ

Kahvaltıya gidelim mi?

METE kızın belgeyi bırakmadığını görünce belgeyi elinden alır. Kız bozularak odadan çıkar.

104 İÇ. 6.45 YAYINEVİ DEPO - GÜNDÜZ

KAAN depoda SELIN ve ŞENOL'la yürüyor.

SELİN

Aradığın özel bir şey var mı?

KAAN

Zeynep'e bir set yapacağım.

Biraz yürür ve naylonu neredeyse hiç açılmamış bir yığının önünde durur. Kitapların kenarında "Otranto Şatosu" yazıyor.

KAAN

Bu hiç kıpırdamadı mı?

KAAN bozulur.

ŞENOL

Nerdeyse hiç.

KAAN

Bunu anlamıyorum. Hadi diğerleri alternatif de özel kitaplar de. Bu neden satmaz anlamıyorum. En azından kütüphanelerin arşiv için birer kopya istemesi gerekirdi. Nasıl bir ülke bu ya?

GENEL planda üçünü kitap yığınının arasında görürüz.

105 İÇ. RADYO STÜDYO - GECE

KAAN

Boyunuz kaç? Yani tezgaha yetişebiliyor musunuz?

DINLEYEN (V.O.)

1.75

METE

1.75 biraz yüksek olur.

KAAN

Tezgah için mi?

METE

Hıhı.

KAAN

Kasaya çıkmak lazım.

METE

Ya da iki Brittanica cildinin üstüne.

KAAN

En sevdiğiniz pozisyon ne mutfakta?

DINLEYEN (V.O.)

Hepsi.

KAAN

(şaşırır)

Efendim.

DINLEYEN (V.O.)

Hepsi.

KAAN

Fark etmez mi, hepsi mi?

DINLEYEN (V.O.)

Hepsi.

KAAN

Bu çok karaktersiz bir yaklaşım.

106 İÇ. ZEYNEP OFİS. GECE

ZEYNEP ofisinde yalnız çalışıyor. Programı dinlerken konuşmalardan rahatsız olur.

METE (V.O.)

Peki hiç seks yaparken yumurta

pişirdiniz mi?

DINLEYEN (V.O.)

Evet.

KAAN (V.O.)

Peki hiç lavaboya doğru uzandığınız oldu mu?

DINLEYEN (V.O.)

Evet.

METE (V.O.)

Ben tahrik oluyorum.

KAAN (V.O.)

Ben de.

DINLEYEN (V.O.)

Başka ne yapayım mutfağın koordinatlarını mı vereyim?

KAAN (V.O.)

Yok vermeyin.

107 İÇ. RADYO STÜDYO - GECE

KAAN

Peki kolay gelsin size. Iyi orgazmlar

diliyorum bundan sonraki hayatınızda.

METE müzik koyar. Jan Garbarek tarzı bir saksafon solo çalmaya başlar. KAAN ve METE aralarında konuşurlar.

METE

Bi yer buldum.

KAAN

Nerde?

METE

Çarşıda. Çok güzel.

KAAN

Sordun mu kirasını?

METE

Daha biriktirmem lazım. Bara geliyo musun?

KAAN

Eve gidiim. Zeynep gelecek.

METE mikrofonları açar yayına girerler.

Saksafon solo devam ediyor.

KAAN

Istanbul'un eski, masum halini özlüyorum Mete.

METE

Ben de.

KAAN

Masumiyet özlenmez mi? Çok küçükken okuduğum bir masal vardı, nerde okudum, kim yazmış belki de çok mühim bir adam yazmıştı. Bilmiyorum, hatırlamıyorum. Bir kız çocuğu vardı. Odasında bir de penceresine konan serçeler vardı. Serçelerle konuşabiliyordu o kız çocuğu, onların dilinden anlıyordu, onlara bir şeyler söyleyebiliyordu.

KAAN'ın sesi ISTANBUL'un gece görüntülerinin üstüne düşer.

108 İÇ. KUŞBEYİN EV - GECE

KUŞBEYIN programı dinlerken, hikaye onu etkilemeye başlar.

KAAN (V.O.)

Tabi ailesi bunun farkında değildi. Çıkarttığı acayip seslerin aslında kuşlarla kurduğu iletişimin gereği olduğunun farkında değildi.

KUŞBEYIN duvardaki neyini indirir ve telefonun yanına oturur ve numaraları çevirir.

109 İÇ. RADYO STÜDYO - GECE

Saksafon solo da hikaye de devam ediyor. Çalan telefonu METE açar.

KAAN

Sonra bir gün ilk kelimesini söyledi annesinin ve babasının anlayabileceği. Ilk kelimeyi sarfetti ve o gün kuşlarla anlaşabilmeyi, kuşların dilinden anlayabilmeyi yitirdi. Masumiyet de böyle birşey. Bir kere yitirdin mi artık sahip olmadığın bir şey...

KAAN hikayesini bitirince METE ile bakışıp onaylaşırlar.

METE

Kaybedenler Kulübü gülümsemeksizin sunar: Kuşbeyin.

NEY SESI DUYULUR. Duygulu, hüzünlü ve insanı sarsan bir melodi bu.

110 İÇ/DIŞ. DİNLEYENLER MONTAJ. GECE

Müzik çalanı da dinleyenleri de beklemedikleri manevi bir yolculuğa çıkarır:

KUŞBEYİN kendinden geçmiş bir biçimde neyini çalıyor.

Stüdyoda KAAN ve METE dikkatlice dinliyorlar. Melodi etkilemiş onları.

BRİT evindeki minderde oturmuş, içkisini yudumlayarak dinliyor. Gülümsüyor.

FATİH'teki KIZ odasında camdan dışarı bakar. Müzik sanki almış uzaklara götürmüş onu.

KUŞBEYİN'in evinde daha önceden gördüğümüz Neyzen Tevfik ve Jan Garbarek fotoğraflarını görürüz.

DEVRIM çizdiği ilüstrasyona ara verir. Gözlerini kapayarak dalar gider.

YURTTAKİ kız öğrenciler çıt çıkarmadan, dikkatlice dinlerler.

ALPAY ve annesi bu sefer beraber dinliyorlar.

MÜZİK sanki tüm İSTANBUL'u birleştirir. Kadıköy, Sultanahmet, rockçılar (bir konser), zenginler, köfteciler, taksiciler.

KUŞBEYİN üflemesini bitiriyor.

111 İÇ. RADYO STÜDYO - GECE

Son notaları duyarız. KAAN ve METE hala müziğin etkisi altındalar.

KUŞBEYİN (V.O.)

İyi geceler bayım.

METE kendini toparlar ve mikrofona yaklaşır.

METE

Çok değerli bir dostumuzun dediği gibi: “dünyanın iki farklı noktasında aynı nefesi üfleyebiliyorlar”.

112 İÇ. KAAN EV - SALON

ZEYNEP kanepede dondurma yiyip kitap okuyor.

KAAN ve MURAT televizyonda “Hititler” belgeselini izliyorlar. Ekranda dönen antik bir vazo var.

KAAN

Şu vazo bir daha dönerse bileklerimi kesecem. Kaç defa izledin bunu sen?

MURAT

AAAAA....

MURAT düşünmeye başlar ve takılır.

KAAN bu arada ZEYNEP’in dondurma yediğini ve halıya damlatmak üzere olduğunu fark eder.

KAAN

Zeynep. Dikkat et, halıya damlatma.

ZEYNEP

Merak etme.

MURAT hala düşünüyor.

KAAN

Insan bir defa zor katlanır bu belgesele.

MURAT kendi kendine sayıyor.

KAAN’ın dikkati ZEYNEP’te.

KAAN

Zeynep dikkat et.

MURAT

3, 4....

ZEYNEP yanlışlıkla ufak bir parça damlatır halıya.

KAAN

(sinirlenir)

Ya söyledim sana dikkat et diye.

Özel bir halı o.

KAAN’ın son sözü biraz yüksek çıkar. ZEYNEP konuşmadan KAAN’a bakar ve elindeki tüm kaseyi bilerek halıya boşaltır.

ZEYNEP

Pardon.

KAAN tam sinirlenecekken gülümser.

Hoşuna gider.

MURAT

Ya sekiz ya 12. Tam hatırlayamadım.

113 İÇ. KAAN EV - YATAK ODASI - GÜNDÜZ

ZEYNEP uyuyor. KAAN hayran gözlerle onu seyrediyor. Yanağını okşarken ZEYNEP uyanır. Gözlerini ovuşturur.

ZEYNEP

Saat kaç?

KAAN

10.

ZEYNEP

10 mu?

ZEYNEP yataktan fırlar, hızlıca giyinmeye başlar.

KAAN

N’oldu?

ZEYNEP

Annemleri karşılamam lazım. Edirne’ye giderken günü birlik uğrayacaklar.

KAAN

Ara söyle gecikeceğini.

ZEYNEP

Ayıp olur.

KAAN da kalkar, giyinmeye başlar.

ZEYNEP

N’apıyosun?

KAAN

Motorla bırakayım seni. Daha çabuk olur.

ZEYNEP panik olmuş gibi.

ZEYNEP

Boşver. Ben giderim.

KAAN

Bırakırım ben. Harem'de mi karşılayacaksın?

ZEYNEP

(sertçe)

Ben giderim dedim.

KAAN şaşırır.

ZEYNEP

Çıkıyorum. Akşam radyoda görüşürüz.

KAAN

Radyo mu?

ZEYNEP

Arkadaşım gelmek istiyo demiştim ya.

KAAN'ı hızlıca öper ve çıkar.

114 DIŞ. BAR - GÜNDÜZ

KAAN ve METE barın arka bahçesinde oturmuş sokağa bakıyorlar. Sokaktan orta YAŞLI BIR ADAM geçer. KAAN ona doğru seslenir.

KAAN

Bol şans.

ADAM duraklar. Onlara doğru bakar. Adama gülümserler. ADAM ifadesizce başını çevirip yürümeye devam eder.

GENÇ BIR KADIN yaklaşır diğer taraftan.

METE

Bol şans.

KADIN başını kaldırıp bakar. Anlayamaz. Sonra ikisini süzer, gülümser. Devam eder. Üç kişilik bir grup yaklaşır.

KAAN

Bol şans.

METE

Bol şans.

Bakarlar. Hiç tepki vermeden kendi aralarında konuşmaya devam ederek ilerlerler. O anda garson iki bira bırakır masaya.

METE

Burak Bol şans.

BURAK

Bol şans abi.

Burak tepki vermeden gider. KAAN güler. Birasından bir yudum alır.

KAAN

Aslı, yine bir dergi röportajı yapmamızı istiyor...

METE

Ne diyorsun?

KAAN

Saçma. Gereksiz.

METE

Aslı haliyle cash’e çevirmek istiyor programı. Bize kıl oluyor ama-

KAAN

Ben iyice bayılmaya başladım ama. Fazla yük olmaya başladı bu iş.

METE

Zeynep napıyor?

KAAN

Iyi.

METE

Şu Levent’te takıldığım hatun-

KAAN

Evet. Hatırlıyorum.

METE

O evde bir kız var.

KAAN

Ee?

METE

Tam senin kalemin.

KAAN

Yok sağol. Iyiyim ben.

Ne yaptın dükkan işini?

METE

Tuttum.

KAAN

Güzel.

115 DIŞ. LOKANTA - GÜNDÜZ

ZEYNEP, annesi ve babasıyla bir lokantada oturmuş yemek sonrası çay içiyorlar. Anne ve baba gayet mütevazı, geleneksel görünümlü insanlar.

ZEYNEP ANNE

Avukat bir ay sonra tekrar gelin dedi. Allah'tan uzun sürmedi. Ondan korkuyordum ben.

ZEYNEP BABA

Evet, evet. Bu kadar hızlı halletmesi çok iyi oldu. Biz de vakitlice gideriz.

ZEYNEP

Kalsaydınız baba.

ZEYNEP BABA

Yok kızım, dönelim.

ZEYNEP ANNE

Duramaz kızım, bilmiyor musun?

ZEYNEP

Doğru.

ZEYNEP BABA

Sen niye üç haftadır gelmiyorsun kızım?

ZEYNEP

Arka arkaya birkaç zor proje geldi Baba. Hafta sonları da çalışıyoruz.

ZEYNEP BABA

Iyi iyi. Ne yaptın Amerika’dan

gelen teklifi?

ZEYNEP

Daha cevap vermedim baba. Düşünüyorum.

ZEYNEP BABA

Sen bilirsin kızım ama iyi düşün.

Böyle fırsatlar her zaman çıkmaz insanın karşısına.

ZEYNEP

Biliyorum. Ay sonuna kadar karar vermem lazım zaten.

116 DIŞ. ISTANBUL MANZARALARI - GECE

İstanbul görüntüleri üzerinde METE’nin sesini duyarız. Gayet ciddi ve dokunaklı konuşur. Duygusal müzik çalıyor.

METE (V.O.)

İnanmak istediğim herşeye inandım bugüne kadar Kaan. Sonunda öleceğimi,sonunda kanayacağımı bildiğim halde. İstediğim her şeye inandım. Birşeyleri elde etmeye çok

yakın hissettiğimde de kaybettim.

Sessizlik. KAAN biraz daha ruhsuz:

KAAN

Angutsun yani.

117 İÇ. RADYO STÜDYO - GECE

METE

(gülümseyerek)

Evet.

KAAN

O zaman bir şiir okuyalım.

METE bir piyano parçası koyar.

METE

“Angut kuşu şehir pisliği. Angut kuşu toz ve hüzün durur gölgesinde balkıların. Yıka, biricik, damlaları, gözyaşlarının. Haykır, göm, kutsa dalgaları şarkınla.”

DINLEYENLER kafaları karışmış bir biçimde şiiri anlamaya çalışırlar.

KAAN

(yorum yapar)

Vay canına be.

METE

“Kuzu budu gözün, dalgalı sular.”

KAAN

Vay canına.

(Mete’ye eşlik eder)

“Yamaçların şaha kalktığı nehir. Uza, derin kuyuda.” da. da. da.

METE

Hayda...

KAAN’ın sesi yükselir, yorumu güçlenir.

KAAN

“Yerden ve gökten gül... Mavişin hisseden gözlerinle baktım tuzağa.” ğa. ğa. ğa.

METE

Haydaaa.

KAAN

(iyice coşkulu)

“Yüreğim, içinde yılkı, sevi güncesi.” si. si. si. “Angut kuşu ah, ahuyu bile tanımadan, yankısı beynimde titremesi, göğsümün, yaralı sularla.” hayda breh.

KAAN ve METE ayağa kalkarlar. Kalktıklarında ikisinin de üstünde sadece boxer olduğunu görürüz. Pantolonları atmışlar. Halk oyunu oynayarak ve mikrofona doğru bağırarak okurlar şiiri. İyice coşmuş durumdalar.

METE

Hoppa.

KAAN

Hop hop hop hop hop.

Stüdyonun içinde dönerek oynuyorlar, divanın üstüne çıkarlar. Bağırıyorlar. ASISTAN KIZ hayretler içinde onları izliyor.

ZEYNEP ve kız arkadaşı radyoya gelirler ve camın önünde dururlar. KAANlar onları fark etmez.

METE

“Istençsiz ölüm.”

KAAN

(haykırıyor)

“Angut kuşu ah! ahuyu bile tanımadan, yankısı gözünde, göl titremesi.”

METE

“Angut kuşu!”

MÜZIK yükselir. Iyice coşkulu dans ederler.

KAAN

“Göğsümün, kanlı sularla!”

METE

“Toz ve hüzün durur gölgelerde...”

ZEYNEP şaşkın bir biçimde izler.

KAAN

“...Su! aysız gece kum taneleri titrer! barbunu ve dağ zakkumunu can bilip, doğacaktı, gelecek piçi.” haydaa...haydaa.

KAAN şiiri nefes nefese bitirir. Ama stüdyonun içinde halay çekmeye devam ederler.

METE başka bir müzik girer.

Cama doğru dönerler.

Üç kadın hayretler içinde onlara bakıyor.

Donlu iki adam onlara gülümser.

118 İÇ. RADYO STÜDYO/15 DAKİKA SONRA - GECE

Program bitmiş. KAAN ve METE toparlanıyorlar. METE ZEYNEP’in arkadaşına stüdyoyu tanıtıyor.

ZEYNEP’IN ARKADAŞI

Akşamları sizden başka kimse olmuyor mu?

METE

Bi de header oluyor o kadar.

Yüzün yabancı değil. Tanışmış mıydık?

Başka bir köşede KAAN ve ZEYNEP

konuşuyorlar. ZEYNEP biraz bozuk.

ZEYNEP

Neden programı öyle sunuyorsun?

KAAN

Neden sunmiyim?

ZEYNEP

Biraz garip değil mi?

KAAN

Yemekten sonra kemerim sıkıyor. Pantolonu çıkarınca daha rahat ediyorum.

ZEYNEP

Ilginç.

KAAN

Abartılacak bir durum yok.

Yürüyerek çıkarlar.

119 İÇ. KAAN EV - YATAK ODASI - GECE

ZEYNEP yatakta uyukluyor. KAAN bilgisayarda bir kitap önsözü yazıyor.

ZEYNEP

Yatmıyor musun?

KAAN

Şu KTN'yi bitirmem gerek.

ZEYNEP

Hadi gel sabah bitirirsin.

KAAN bilgisayarı kapatır, ZEYNEP'in yanına sokulur. Sarılırlar ve uyurlar. Ama ilişkilerinin başındaki gibi tutkulu bir

sarılma değil bu.

120 İÇ. BAR - GECE

Kamera mekanın içinde geziniyor. Barda BRİT, SELİN ve ŞENOL var.

Onlara yakın bir masada KAAN ve ZEYNEP oturuyorlar.

METE, KAANların masasına yakın bir yerde, evde en son gördüğümüz kızla beraber oturuyor.

KAMERA önce BRİTlerin arasında gezer. Hepsi bardaki kızların KAAN ve METE'ye bakışlarını fark ederler.

ŞENOL

Program o kadar popüler anasını satiim, biz hala kitap satamıyoruz. Bize de bir faydası olsa.

SELİN

Kaan istemiyor ki programı kullanmayı.

BRİT

Ben onu bunu bilmem. Hayatımı değiştirdi bu program, beni kurtardı.

SELİN

Hiç kimse tahmin etmedi ki buralara geleceğini.

BRİT

Bu var ya bu. Bu yaşadıklarımız bir gün bitecek. Arayacaz bu günleri.

SELİN

Bilmem. Belki başka şeyler başlar.

BRİT

Bizim 68'imiz de bu herhalde.

KAAN ve ZEYNEP masada otururlarken ilerdeki masadaki bir KIZ KAAN'a gülümser. KAAN da hafifçe gülümser. ZEYNEP fark eder ama bir şey demez. Sadece KAAN'a bakar.

KAAN

Bira ister misin?

ZEYNEP

Olur.

KAAN içki almak için bara doğru yürür. ZEYNEP onu gözleriyle takip eder. Barda başka bir kadın KAAN'a yaklaşır ve asılır.

KAAN kadını uzaklaştırır.

KAMERA ZEYNEP'e yaklaşır. Durumdan iyice rahatsız olmuş.

121 İÇ. METE ANNE EV - GECE

METE ve ANNESİ camın önünde oturup, karşılıklı içki içiyorlar.

ANNE yerinden kalkar.

METE ANNE

Sana bir şey vereceğim.

ANNE çok güzel bir deri çantayla döner. Çantayı METE'ye uzatır. METE çantayı açar. Içinde 40-50 tane çok eski plak var.

METE ANNE

Bunlar sende yoktur.

METE şaşırır. Konuşamaz.

METE

Anlamadım.

METE ANNE

Çoğu orijinal, birinci baskı.

METE

Acayipler. Nerden buldun bunları?

METE ANNE

İngiltere’den almıştım.

Yıllardır saklıyorum.

METE etkilenmiş bir biçimde hepsini inceler.

METE ANNE

Dükkanına koyarsın.

METE

Dükkan mı?

METE ANNE

Öğrenmeyeceğim sanmadın herhalde.

ANNE METE’nin saçlarını okşar.

122 İÇ. RADYO STÜDYO - GECE

Eğlenceli bir program yapıyorlar.

Her zamanki dinleyici grubu yine dinliyor.

KAAN

Sayın dinleyen. Bir soru sormamız gerekiyor size. Kitabı kazanmak için. Superball finalini oynayan Tenessee takımının tam ismi nedir?

DİNLEYEN (KADIN) (V.O.)

Ya, bilmiyorum dersem kaybedicem, n'olur sormayın.

METE

İyi bir yöntem. Bak bunu sevdim.

DİNLEYEN (KADIN) (V.O.)

(yalvarır gibi)

Lütfen.

KAAN

Olur, olur. Legal bu.

METE

O zaman başka bir soru soralım.

DİNLEYEN (KADIN) (V.O.)

Sormasın, kaybetmek istemiyorum bunu. Ya da başka bir zaman sorsanız? Bu akşam kitabı verseniz bana.

KAAN

(çok doğal bir tavırla)

Biz sizinle yattık mı ya? Sesiniz yabancı gelmiyor bana.

123 İÇ. ZEYNEP OFİS - GECE

ZEYNEP ofisinde dinliyor. KAAN kıza takılmaya başlayınca bozulur.

DİNLEYEN (KADIN) (V.O.)

Gelmez.

METE (V.O.)

Biz bir türlü yatamadık ya.

KAAN (V.O.)

Yatmadınız mı sahiden?

METE (V.O.)

Konuştuk ama yatamadık.

KAAN (V.O.)

İyi ya ikimizden biri yatacak demek ki. Neden büyütüyorsun? Gerginim zaten.

DİNLEYEN (KADIN) (V.O.)

Alo. Alo. Nereye gelecem?

ZEYNEP bozulur ve ofisten çıkar.

124 DIŞ. RADYO BİNA ÖNÜ - GECE

KAAN ve METE radyodan çıkarlar. Karşı kaldırımda onları bekleyen iki güzel kız var.

Bakışırlar. Kızlar onlara doğru yürürler.

125 İÇ. KAAN EV - YATAK ODASI - GECE

KAAN eve geldiğinde ZEYNEP uyuyor. KAAN üstünü çıkarırken ZEYNEP uyanır.

ZEYNEP

Nerdeydin?

KAAN

Mete’yle Hakkı Usta’ya gittik.

ZEYNEP

Çok mu önemliydi Hakkı Usta? Eve geleceğimi biliyordun bu gece.

KAAN

Geldim ya işte. N’oluyoruz Zeynep?

ZEYNEP

Bir şey yok.

ZEYNEP konuyu kapatmaya çalışır ama yapamaz.

ZEYNEP

Neden durmadan programda arayan her kıza yazıyorsunuz?

KAAN

Saçmalama.

ZEYNEP

Ben mi saçmalıyorum. Sürekli, her akşam seks muhabbeti yapan ben miyim?. Yok sizinle yatmış mıydık? Yok bize gelin...Yok yalarım...

KAAN

Bu mu sence program? Ondan başka bir şey konuşmuyor muyuz yani?

ZEYNEP

Konuşuyor musunuz?

KAAN

İyi tamam konuşmuyoruz.

ZEYNEP

Ya babamla tanıştırsam seni, sonra adam seni radyoda duysa ne derim ben?

KAAN

Tanıştırma o zaman babanla. Niye kasıyorsun?

ZEYNEP

Ya. Tanıdığım en akıllı, en bilgili adamsın. Neden bunu harcıyorsun? Neden adam gibi kendini sağlama alacak şeyler yapmıyorsun?

KAAN

Hayda. En başta yaptıklarımın hepsi çok heyecanlı gelmişti sana.

ZEYNEP

Kitapların satmıyor, radyodan para almayı reddediyorsun, fotoğraf arada bir çekiyorsun. Neden sağlam bir şey yapmıyorsun. 19 yaşında falan değilsin artık.

KAAN

Ben buyum. Hiç saklamadım, hiç değişmedim. Memnun değilsen, senin için yeterli değilsem, siktirip gidersin.

ZEYNEP cevap veremez.

Eşyalarını toparlar ve evden çıkar.

126 İÇ. 6.45 YAYINEVİ - GÜNDÜZ

KAAN dalgın bir şekilde çalışıyor. Kafası işte değil.

127 İÇ. ZEYNEP OFİS - GÜNDÜZ

ZEYNEP de dağınık; onun da morali bozuk. PATRONU ZEYNEP'e yurtdışından gelen bir dosya getirir. Faks ZEYNEP'e hitap edilmiş, bir iş kabul pakedi.

128 İÇ. KAAN EV - YATAK ODASI/ZEYNEP EV ODA - GECE

KAAN da ZEYNEP de kendi yataklarında dönerler ve uyuyamazlar. ZEYNEP telefona uzanır ama çevirmeden geri koyar.

129 İÇ. 6.45 YAYINEVİ DEPO - GÜNDÜZ

KAAN depoda sıra sıra kitaplarının arasında tek başına dolaşıyor. Kitapların arasında kaybolmuş gibi. Yürürken kitaplara bakar, düşünür.

130 DIŞ. CADDEBOSTAN SAHİL - GÜNDÜZ

ZEYNEP sahilde tek başına yürür.

KAAN sahilde tek başına duruyor. Uzun sahilde tek, yalnız bir silüet. ZEYNEP uzaktan görüntüye girer ve KAAN'a doğru yürür.

131 İÇ. RADYO STÜDYO/CADDEBOSTAN SAHİL - GECE

Stüdyo normalden daha loş. Ağır bir hava var. KAAN durgun.

METE

Sonra?

KAAN

Hiç gülümsemedi. Hiç gülümsemeyecek gibiydi.

ZEYNEP sahilde KAAN'ın yanına gelir.

Bakışırlar.

Tekrar stüdyodayız.

KAAN sigarasından bir nefes çeker. Devam eder.

KAAN

İyi bir gün batımından beklenebilecek her şey vardı gökyüzünde. Tüm sıcak renkler, hafif bir esinti ve parfümünün kokusu.

132 DIŞ. CADDEBOSTAN SAHİL - GÜNDÜZ

ZEYNEP ve KAAN bankta yan yana oturuyorlar.

KAAN (V.O.)

O sırada bir örs düşse gökyüzünden dokuz gün dokuz gece sonra varabilirdi yeryüzüne…

ZEYNEP ve KAAN konuşmadan oturuyorlar. Bakışırlar. ZEYNEP sakince konuya girer:

ZEYNEP

Amerika'dan uzun zamandır beklediğim bir iş teklifi aldım.

KAAN

Tebrikler.

ZEYNEP

Gidip gitmemek konusunda kararsızım.

KAAN

Neden?

ZEYNEP

Biraz da sana bağlı.

Bakışırlar.

ZEYNEP

Gitme dersen gitmem. Deneriz burda.

Ama senin demen lazım.

KAAN tepkisiz; konuşmadan bakıyor.

ZEYNEP

Gitme de. Diyebilir misin? Gitme de.

KAAN diyemez. ZEYNEP anlar. ZEYNEP kalkar ve gider. KAAN yalnız başına kalır.

133 İÇ. RADYO STÜDYO - GECE

KAAN aslında kendi ayrılığını anlatıyor şiirle. Üzgün.

KAAN

....ve tunçtan bir örs düşse yeryüzünden ancak dokuz gün dokuz gece sonra varabilirdi gözlerine. Uzun, ışıksız ve soğuk bir andı. Gerçekten öyleydi.

METE de KAAN'ın ne kadar üzüldüğünü fark eder ama bir şey demez. KAAN bitirdiğinde potları açar ve bir parça girer: "Melancholy Man."

134 İÇ/DIŞ. MONTAJ - GÜNDÜZ/GECE

KAAN tek başına Kadıköy'de ve Moda'da dolaşır...

KAAN 6.45'te masasında çalışır...

ZEYNEP çantalarıyla taksiye biner...

KAAN mezarlıkta fotoğraf çeker...

Barda başka kadınlarla konuşur ama kendini çok veremez...

Şehirde zamanın geçtiğini, gündüzün geceye, gecenin gündüze dönüştüğünü; bir ağacın yapraklarının time-lapse ile döküldüğünü görürüz.

METE dükkanını açar, KAAN'a içeriyi gezdirir.

KAAN tek başına depoda kitapların arasında dolaşır....

Barda konuştuğu hatunla yatar... KTNlerini yazar...

Radyoda METE'yle beraber gülümsedikleri bir skeç yaparlar...

Programla ilgili daha fazla gazete haberi çıkar...

135 İÇ. KAAN EV - SALON

KAAN salona girer ve şaşırır. Berjer boş. MURAT yok. Salonun diğer köşesine baktığında MURAT'ı salon masasını yemek için hazırlarken bulur.

KAAN

Hayrola.

MURAT

Ceyda ayrıldı benden.

KAAN

Beraber miydiniz ki?

MURAT

Büyük aşk yaşıyorduk farketmedin mi?

KAAN

Kusura bakma.

MURAT

Şöyle sap sap, baş başa yemek yiyelim dedim. Dondurma da aldım. Çeviriyi de bitirdim.

MURAT'dan beklenmeyecek bir düzende ve şıklıkta bir dosya duruyor masanın üstünde.

KAAN

Iyi misin oğlum?

MURAT

Dediğin gibi. Gerçekten çok yalnızız.

136 İÇ. ASLI OFİS - GÜNDÜZ

METE

Aslı Hanım, prodüksiyon zayıf galiba. Her toplantıyı burada yapıyoruz.

ASLI

Çok açık konuşacağım. Size baskı, duygu sömürüsü yapmak gibi bir niyetim yok....

Dinliyorlar.

ASLI

Radyonun deli gibi borcu var. Krediler, ekonomik kriz, faizler, maaşlar vs vs.... Bir de tabi sizden dolayı aldığımız 6 tane nur topu gibi kapatma cezası var.

KAAN

İyi ki duygu sömürüsü yapmıyosun.

ASLI

Şu anda bu radyonun en çok para getirecek programı, istesek de istemesek de Kaybedenler Kulübü. Reklam vermek ve sponsorluk için arayan bir sürü şirket var.

KAAN

Biz reklam ya da sponsor alma demiyoruz ki.

ASLI

Onu biliyorum. Sponsor alırsam, o sponsora yayında yapacaklarınızdan korkuyorum.

METE

Naparız ki?

ASLI

Geçen hafta araba reklamlarından sonra, motorsiklet varken arabaya binen salaktır dediniz ya. Adamlar hemen reklamı çektiler.

KAAN ve METE gülümserler.

ASLI

Bakın. Böyle giderse ya radyoyu kapatacağım ya da satacağım. Düşünün.

KAAN ve METE stüdyonun önünden geçerken stüdyoya bakarlar.

137 DIŞ. OLİMPOS - GÜNDÜZ

KAAN daha önceden gördüğümüz bankta oturuyor. METE yanına gelir ve ona bira uzatır. Bir süre konuşmadan otururlar.

METE

İyi misin?

KAAN

Artık daha iyiyim.

METE

Zeynep'ten haber aldın mı?

KAAN

Bi kere konuştuk. Amerika'ya yerleşmiş.

METE

Boşver be usta.

KAAN

Rock'n roll hayatı, o bu derken ne kadar aşık olduğumu, hatunu ne kadar önemsediğimi fark etmemişim.

(düşünür)

Ama olmazdı zaten.

METE

Kadınların özelliği ne biliyor musun? Seni sen yapan özelliklere aşık olup, sonra o özellikleri senden almaya kalkıyorlar.

KAAN gülümser.

KAAN

Dükkan nasıl?

METE

İyi.

KAAN

Ben de yayınevine yüklenecem artık. Bir sürü basmak istediğim kitap var. Bence değişiklik zamanı.

METE

Aslı'ya ne diyecez?

KAAN

Düşünürüz bir şey.

138 İÇ. KAAN EV - SALON

KAAN hazırlanmış çıkıyor. MURAT çay alıp berjere oturur.

KAAN

Ben çıkıyorum birazdan. Bu akşam programı dinle.

KAPI çalar. KAAN kapıyı açar. CEYDA salona girer. MURAT gülümser. CEYDA ona doğru yürür.

139 İÇ/DIŞ. DİNLEYENLER MONTAJ. GECE

Genel İstanbul görüntüleri eşliğinde programı duymaya başlarız.

KUŞBEYİN, BRİT, FATİH'teki KIZ, DEVRİM, YURTTAKİ ÖĞRENCİLER, ALPAY, MURAT ve CEYDA ve ASLI hepsi programı dinliyor.

KAAN (V.O.)

Hak mı bu ya? Adalet mi bu ya? Bir adalet mesajı ver ya.

METE (V.O.)

Ne adaleti ya? Adalet var mı ya? Adalet olsa, bugün ne diyorlar, halimiz nice olurdu be Kaan.

KAAN (V.O.)

Ver mesajı ya. Sevgi, kardeşlik olsun içinde. Öyle bir mesaj ver ki-

METE (V.O.)

Adaletli sevelim ya. Ya bizi seveni sevelim diyorum, bizi isteyeni biz de isteyelim diyorum. Istemesek de istiyormuş gibi yapalım. En azından o gece sesimizi çıkartmayalım diyorum ya.

140 İÇ. RADYO STÜDYO - GECE

KAAN

Bayağı şey diyorsun, pompasına katlanalım diyorsun.

METE

Katlanalım ya diyorum. Belki severiz, zamanla belki severiz diyorum ya.

KAAN

(ağlar gibi yapar)

Güzel söylüyorsun. Güzel söylüyorsun bak gözlerim yaşardı.

METE

Adalet istiyorum ya.

KAAN

Bak gözlerim yaşardı ya durduk yerde bak, bak. Bak.

METE

Adalet istiyorum ya. Bir sevgi ve adalet mesajı da sen ver Kaan'cım ya.

KAAN

Ben tüm insanlık için, tüm halklar için, tüm hayvanlar için, kurtlar için, kuşlar için, kuzular için, menekşeler için, dağ çiçekleri için....

Ayağa kalkar ve bağırarak konuşur. Sanki parti meclisinde nutuk atıyor.

KAAN

...kardelenler için, herşey için, BU DÜNYAYI YARATAN, BU DÜNYADA VAR OLAN HERŞEY IÇIN, AMA HERŞEY IÇIN, ADALET VE SEVGI ISTIYORUM! TEŞEKKÜRLER TÜRKIYE!

Nefes nefese. KAAN ve METE bakışırlar. Bu sefer kapanışı METE yapar.

METE

Kaybedenler kulübünün bu sayısını her zaman olduğu gibi değerli Kent dinleyenleri, Montana çetesi'ne, şehrin kötü çocuklarına, tıp dünyasında büyük bir çalkantı yaratan, son günlerin en gündemdeki konusu Erol Egemen sendromuna, bu şehrin tüm kötü ruhlarına, hayatı ve kadınları halen daha öğrenmekte olduğumuz Kadıköy sokaklarına adadık hem de hiç tereddüt etmeden.

KAAN

Önümüzdeki Salı gecesi ve ondan sonraki diğer gecelerde de burada olmayacağız. Kaybedenler Kulübünün bu ve tüm nüshaları sona erdi.

DİNLEYENLERİN hepsi şokta.

METE

Hepinize iyi geceler diliyoruz değerli Kent dinleyenleri tabi eğer böyle birşey mümkünse. Hoşçakalın. Kaybedenler Kulübü bitti.

METE ve KAAN son sözlerini söylerken hafifçe kameraya bakarlar. Görüntü donar.

DİNLEYENLERİN hepsi donmuş vaziyette. Kimse kıpırdamıyor.

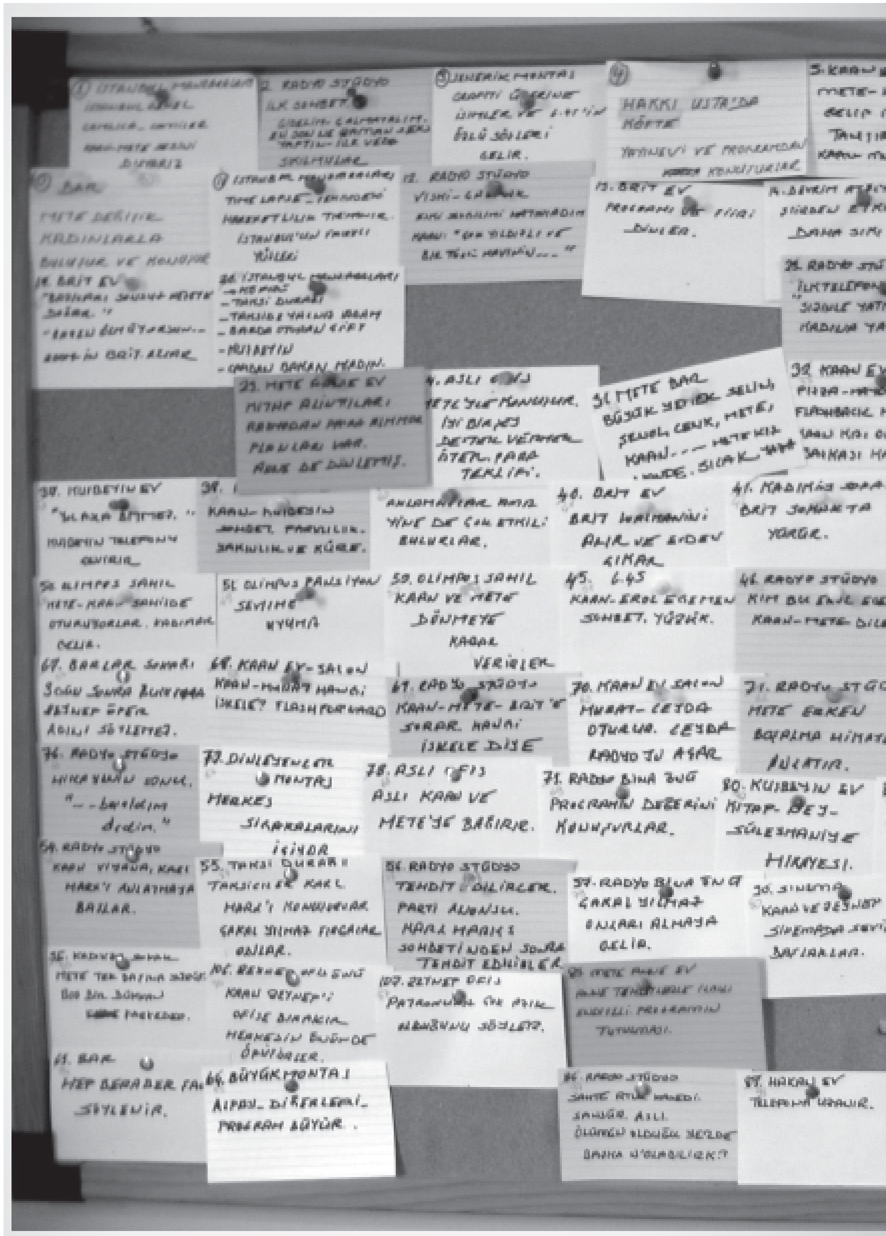
KAAN ve METE çantalarını alırlar; ışıkları kapatıp stüdyodan çıkarlar.

BOŞ STÜDYO. Telefonlar ardı ardına çalıyor.

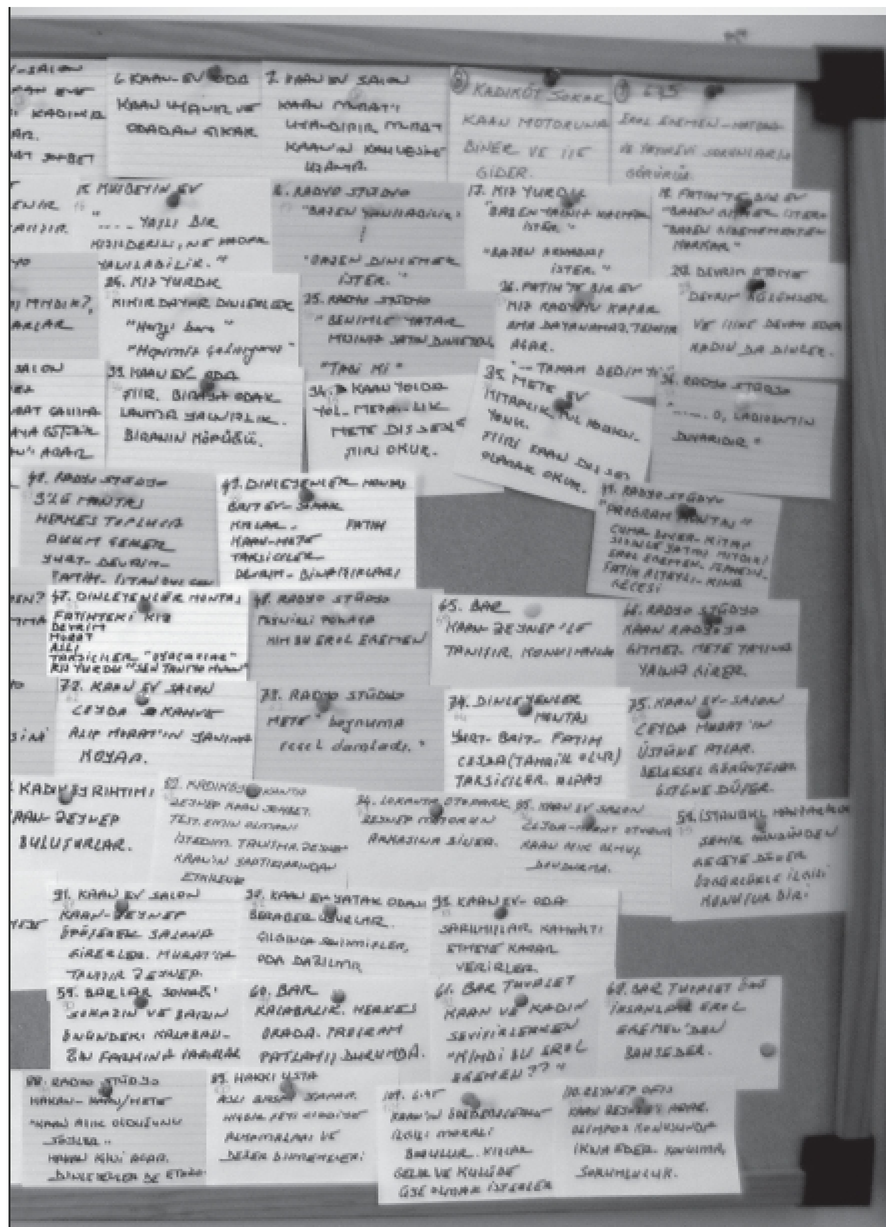
YÖNETMENİN

ÇEKİM NOTLARI VE

ÇİZİMLER

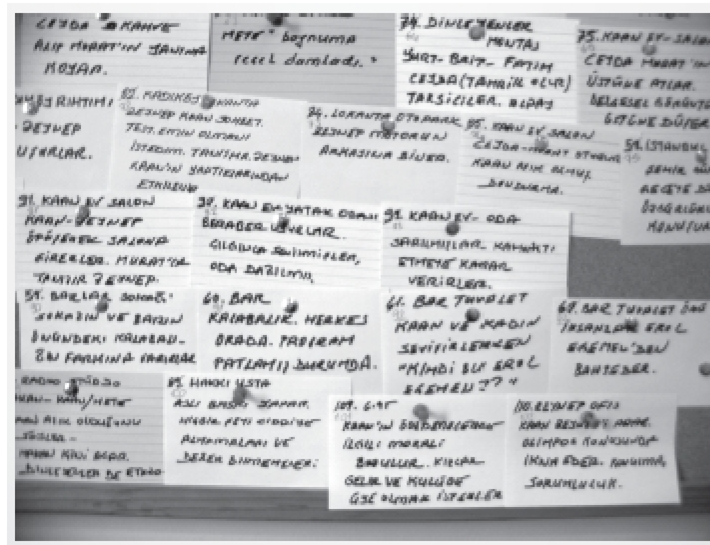
Yönetmenin Senaryo Notları

KADIKÖY SOKAK
KAAN MOTORUNA BİNER VE İŞE GİDER.
17. KIZ YURDU
35. METE EV
65. BAR
KAAN ZEYNEP'LE TANIŞIR.
75. KAAN EV-SALON
CEYDA MURAT'IN ÜSTÜNE ATLAR.
60. BAR
KALABALIK. HERKES ORADA. PROGRAM PATLAMIŞ DURUMDA.
89. HAKKI USTA

44. BRIT EV
BRIT İNATINI
45. 6.45
KAAN-EROL EREMEN
SOHBET. YÜZÜK.
46. RADYO STÜDYO
KİM BU EROL EREMEN?
70. KAAN EV SALON
MURAT- CEYDA
OTURUR. CEYDA
RADYOYU AÇAR.
71. RADYO STÜDYO
METE ERKEN
KOYAR.
81. KADIKÖY RIHTIMI
KAAN-ZEYNEP
BULUŞURLAR.
SAVIRLAR.
64. BAR

5. KAAN EV-SALON
6. KAAN-EV ODA
7. KAAN EV SALON
KADIKÖY
BİNER VE
GİDER.
26. KIZ YURDU
25. RADYO STÜDYO
"TABİ Kİ"
32. KAAN EV-SALON
33. KAAN EV ODA
BİRANIN KÖPÜĞÜ.
METE DIŞ SESLE
ŞİİRİ OKUR.
48. RADYO STÜDYO
HERKES TOPLUCA
49. DİNLEYENLER
FATİH
KAAN-METE

50. OLİMPOS SAHİL
KAAN VE METE
DÖNMEYE
KARAR
VERİRLER.
78. ASLI OFİS
ASLI KAAN VE
METE'YE BAĞIRIR.

Kaybedenler Kulübü Senaryo
Süreci

13/07 18 sayfa yazıldı. (sabah)
14/07 21 sayfa yazıldı. (sabah)
15/07 20 sayfa yazıldı. (sabah)
16/07 26 sayfa yazıldı. (sabah)
17/07 22 sahne yazıldı. (sabah)
18/07 18 sahne yazıldı

Toplam 125 sahne
Sonradan iki sahne atıldı.

19/07 Düzeltmeler [illegible]
20/07 " [illegible]

SENARYO DÜZELTME NOTLARI.

1.) Kaan'ın kimsenin dinlemediğini söylediği bölümü biraz daha öne alabiliriz.
2) Sevgilisiyle buluşma sahnesi daha belirgin olabilir.
3) 45-47 sahnesi arasındaki geçiş çok önemli.
4) Kaan ve Mete'nin motivasyonları ve hikayedeki amaçlarının çok net olması gerek.
5) Zeynep'in karakteri, motivasyonu ve hikayesi önemli. Dünyanın en güzel kadını [illegible] olabilir.
6) İlk uzun programı gerekirse parçalayabiliriz.
7) Mete Bodaki grup yarışmasındaki sohbete tekrar bakmalıyız.
8) Kutbeğin aradığındaki derin sohbete bakalım. Daha çarpıcı nasıl olabilir.
9) Aslı-Mete ilk konuşmasına bir daha bakalım.
10) Karl Marx sohbetinde diğer öğrencilerin ve dinleyicilerin tepkisini görelim.
11) Kaan'ı kitap deposunda tek başına dolaşırken görelim.
12) Aslı'nın Mete'yle ilk konuşmasını bazı bölümlerini ikinci sahneye taşıyabiliriz.

13) Zeynep danışma ve
taksiye binme sahnelerine
bakalım. Daha çarpıcı, daha
etkileyici nasıl yaparız!
14) Meke'nin annesinin de programı
dinlediğini gösterelim.
15) Meke'nin annesi Abdul ile
ilgili Meke'yle konuşur
ve onu arar.
16) Meke'nin eve gelmeyeceğini
söylediği sekans (Ahmed'e Meke'nin
telefonu kapatması sırasına)
bakabiliriz.
17) Zeynep Kaan tanışması çok
önceye alınabilir.
18) Aslı-Kaan-Meke'ye yapılanlara
bir daha bakalım.
19) Kurbeyin söylemediği hikayesine
bir daha bakıp belki biraz
kısaltabiliriz.
20) Zeynep ve Kaan'ın beraber geçtikleri işlerden biri de Kaan'ın
KTN yaşarken Zeynep'in yanında
olmaması olabilir.
21) Bulaşık deneyimine bakmak
gerek.
22) ZEYNEP motivasyonunu iyi
gösteremiyoruz ve belirlememiz
gerek.
23) Meke ve annesinin ikinci sahnesi

24) Zeynep'in ilk kez dinlediği
program kısaltılabilir ya da
atılabilir.
25) Suratlar'ın hikayesine geçişi
daha uygun, daha çarpıcı yapmalıyız.
26) Kurbeyin rüya hikayesi
hikayesinden sonra da gelebilir.
27) Zeynep'in programa aşık
olduğunu söylediği sahneye bakalım
tekrar. Önemli bir sahne.
26) Kaan'ın Zeynep'i Olimpos
konusunda ikna etmesini
daha da başlatalım. Bunun
montajını da kontrol edelim.
Montaj görselleri etkileyici olmalı.
27) Kaan aşık olduğunu iki ayrı
yerde söylüyor. Radyoda Meke'yle
konuşurken. Bunlardan birini çıkarabiliriz.
28) İlk sahnedeki radyo programları biraz
yeniden kullanılabilir.
29) Zeynep-Kaan yataktaki (radyo
programında sonra) biraz daha
bozuk biçimde geçebilir. Yani
Zeynep bozuk, hala alışamamış.
30) Öğrencilerin Karl Marx
okumaları, kendilerini
geliştirmeye çalışmaları.
31) Meke ve annesinin ilişkisi,
konuşmaları ve ilişkinin
gelişimi:

TIME LAPSE

2. köprü neiken ozon (gece bölümü için)

Gece yol 1 – Gece yol 2 – Gece yol 3 birlikte montajlanacak

⋆ Köprü Gece (harika plan gece için kullanırız) ⋆⋆

Köprü_yakın_gece (Köprü geceyle arasında geçiş yapalım) ⋆⋆

Nerih 1 13 (başta sonunu bağlamak gerek)

Nerih_2 (Kadıköy sabah) ikisi arasında geçiş.

Sefer Gece (4 saniye) ⋆⋆⋆⋆

Sefer trafik_gece 2 (⋆⋆⋆)

Sefer trafik_gece 26 (⋆⋆⋆⋆⋆)

26 pm 4 (Kadıköy) (⋆⋆⋆)

Gece yol 1 (arkası trafik) ⋆⋆⋆
Gece yol 2 (" ") ⋆⋆⋆
Gece yol 3 (" ") ⋆⋆⋆
} birlikte

Gece yol 6 (sonra trafik) ard. yüksek olan çift taraflı trafik var.

Haydarpaşa ozon 2 (⋆⋆⋆)

Halic (⋆⋆⋆) geceyarısı dönmeye

Kadıköy gece cal 10 (⋆⋆⋆)

" " " " (⋆⋆⋆⋆)

01:05:13:00 deki kızın divanda
örn gelme planıyla 01:05:15:00
deki aslan planını yer
değiştirdim. (devamsızlığı da
bitirmiş oluruz)
01:05:[illegible]3 kız Hursi'nin üstünde
dikildiği anda aslan sebeğe
doğru hamlesini yapar. O
planı birer böldüm.

Sahne 68
Kaan ve Melek'in kendi
aralarında konuştukları
paralel yaptıkları bölümü kısalt-
abiliriz?

Sahne 70
atılacak bazı cümleler ve
replikler var. → 1:06 ...
Sahne 76 Gidebilir

Sahne 75
Kadı Hanı dediğinde ekranda
pencereyi bölüp Kadı Hanı'nın
fotoğrafını yerleştir.

Sahne 78
01:21:12:07
kadın kapattıktan sonra
diğer adamların aramasını
hemen geçtim. Direkt bağlansın
Zaman kaybolmasın

Sahne 79
sonunda Fikri'nin Kaan'ı
araması ve birinciden çok
daha hızlı olabilir.

Sahne 92
Ekranı bölerek, değişik
yerlerdeki kameramanları
verebiliriz.

Sahne 95
25-30 saniye kısaltılabilir...

Sahne 96
30 saniye (gidebilir)

Sahne 97
RTÜK yayın kesildi kaldırmayı
atalım.
Asliye arada cevap verdikten
hemen sonra kameralara kesilip
"Tamamlandı Vahi"yle devam
ediliyor. Telefon ve
sonunu alabiliriz. (Genel planla
bitirelim)

Sahne 99
Programın sonunu kesebiliriz
35 saniye. (Kağıt yırtmaya
geldim mi?) dan sonrayı
atabiliriz.

130-134

01:13:46 – 01:13:51:22 1 saniye at

01:14:05 → Kaan bakmadan 1 saniye at

01:14:17 – 01:15:02:00 arasındaki Kaan elindeki eşleri alıp en azından 5-6 saniye atabiliriz

01:18:03:11 → Ahu bankta. Baştan 1 saniye at

01:18:13:00 → sonrasını at Ahu'nun kalkışı görünsün 6 saniye atılık

Ahu masada iki kere 01:19:00:00 1 saniye başından ya da sonundan at

01:19:25:00 Kaan dapada ekrandan 2 saniye başından at

01:19:30:15 Dükkana girenlerin gerilerinin başından 3 saniye at

01:19:41:08 Kadında barda konuşan Kaan baktığı 4-5 saniyeyi at

01:19:50:00 Yedek pan baktığı 1 saniyeyi atalım

01:20:03:19 Radyodan bar kaçan görüntüleri aynı ekrana getirelim. 10 saniye oradan atabiliriz.

11-29
30
31
47
48-49.50
32
33
34
35
36-42
43
44
45
55-57
58
59-62

68
69
70
71
72
73
75-79
80-82
83
85
86 87
89
90-91
92-93
97-95

92
100
101
102
116-117
118
112
121
120
105-107
124
125
126-127
130-134
137
135
133-140

01:26:29:22 – 01:26:32:03
4 sn

seyircide Anı'nın geçişi
tam detayı.

01:27:13:19
01:28:30:27

TIMELAPSE VE
MİMAR SİNAN
GÖRSELLERİNİN OTURTULMASI

– SAHNE 2 –

1. MVI_1911 5 saniye
2. MVI_3698 2 saniye
3. MVI_0450 3 sn
4. MVI_4341 2 sn
5. MVI_1913 3
6. MVI_8168 4
7. MVI_9817 2
8. MVI_9829 2
9. MVI_3709 3
10. MVI_9863 4
11. MVI_7465
12. MVI_9359
13. MVI_9153
14. MVI_7184
15. MVI_7462
16. MVI_4363
17. MVI_9839 4383 Ayşe Sultan ... timelapse

18. MVI_9827
19. MVI_1907
20. MVI_9822
21. MVI_9816 ...
Kadıköy (akşam timelapse)
Avrupa'dan Kadıköy timelapse
+ Avrupa'dan Kadıköy gece
+ 26'ya gece (5 sn)
+ haliç manzara (5 sn) gece
+ ... 2 gece
22. MVI_7192
Hadımağası binasındaki ... ile

– Sahne 6 –

MVI_9823'den MVI_38856
dissolve.
MVI_9823'ün son 4:16'sını
alıp dissolve yapıyoruz
01:07:50:00 – 01:5
(01:07:50:00 – 01:07:59) arası

– Sahne 44 –

01:12:20:00'yi geçip bu ile
projenin arasına aşağıdaki
timelapseleri alıyoruz. Toplam
12-15 saniye arasında olacak.
Mimar Sinan'ın ilk ...
kurgu bu görseller üzerine
düşünebiliriz.

1) Akköprü şirket (sonda binaya yaklaşıyor. Gündüz'den geceye)
2) Taksim meydanından (gündüz gece)
3) HSBC
HSBC dabaklar olduğu için orayı
bu ... ilk ... gece ...
dönüşümü devam eder.
ekranı da bölebilir.
4) gündüz gece şirket / tabela (Hilal görüntüler)
5) gece yol 4
6) İstiklal 2 ayrılan
7) sağa dönük gece 2

7) Hale Erotik hikayesini anlatırken paralel kurgu çok önemli. H.H.L. sözleri ve görüntüler iyi örtüşsün.

8) Kaan'ın çektiği bazı fotoları siyah beyaz olabilir. İstanbul'un bazı semtleri olabilir. Kaan şiir okurken okudukları şiirin bazı bölümleri siyah beyaz olabilir.

9) "KOYISOY" montajında Tanju Okan montajında şarkıyı burada kullanıp orada bitirip daha sonrasında başka bir parçaya geçebiliriz.

10) Zeynep ve Kaan dolaşmaya başladıklarında belki genel binaların görüntüsü görebiliriz. 2. ekip çekebilir. (Sarılmada Kaan profilden arkada Zeynep'i görelim).

11) Karakterlerin isimlerini görelim alt yazıyla

12) Kaan Zeynep buluşmada flashback sahnesinin diğer sahneyi çekerken çekelim. İki iş olmasın. Parkta değişen gecesine ilişkin kaldırmasın.

13) İstanbul manzaraları, İstanbul resimleri de bu filmin bir parçası olmalı. 2. ekip dönerek değişik açılar çeksin.

14) İlk Türkçe parçaya kadar mutlaka ~~bir~~ üç tane rock parçası duymalıyız

15) Kızılbeyin NEJ sahnesi bir rock konserinin bile üstüne düşebilir.

16) Angut küpüne altına güçlü bir müzik gerek.

17) Deste program sıradaki sahnenin sonrada gerilimi biraz daha tırmandırabiliriz.

18) Kaan'ı yazı kitap yazarken görelim. Bilgisayarının önünde KİN'i yazıyor. Kaan ayrıca şiirini de bilgisayarda yazar

~~[illegible]~~ MONTAJ NOTLARI

Erol Egemen'in → Dilemma'ya son birkaç data geç gelsin. Önce akışında birkaç data.

Sahne 6. Kaan göz açma planı var. Onu da kullanalım.

Sahne 12'nin başına on-air tabelasını koyalım. Ya da karakterlerin sonda olduğunu, yorgun olduğunu görelim.

Sahne 32. İkili Murat-Şebnem'den profil genişe geçişte bir sıçrama var.

Sahne 35. Daha fazla Nihal yüzü görelim.

Sahne 40. Olimpos (parça tam Teknik'in bitlendiği bölümde) prazgadaki seks sahnesinin üstüne düşebilir.

Sahne 45'ti çıkıp Karaköy'den İstanbul görsellerine dönelim.

47. sahne Aslı'nın karşısında Mithat'ın olması için kanıtlı planlarla olmalı

119. sahnenin ve diğerlerinin CK bilgisayarlarını montajda yapalım. KTN'leri eşli görelim.

Ayrıca montajında mutlaka Zeynep'in vapurdaki planlarını kullanmalıyız.

83. sahnede kadın vokal.

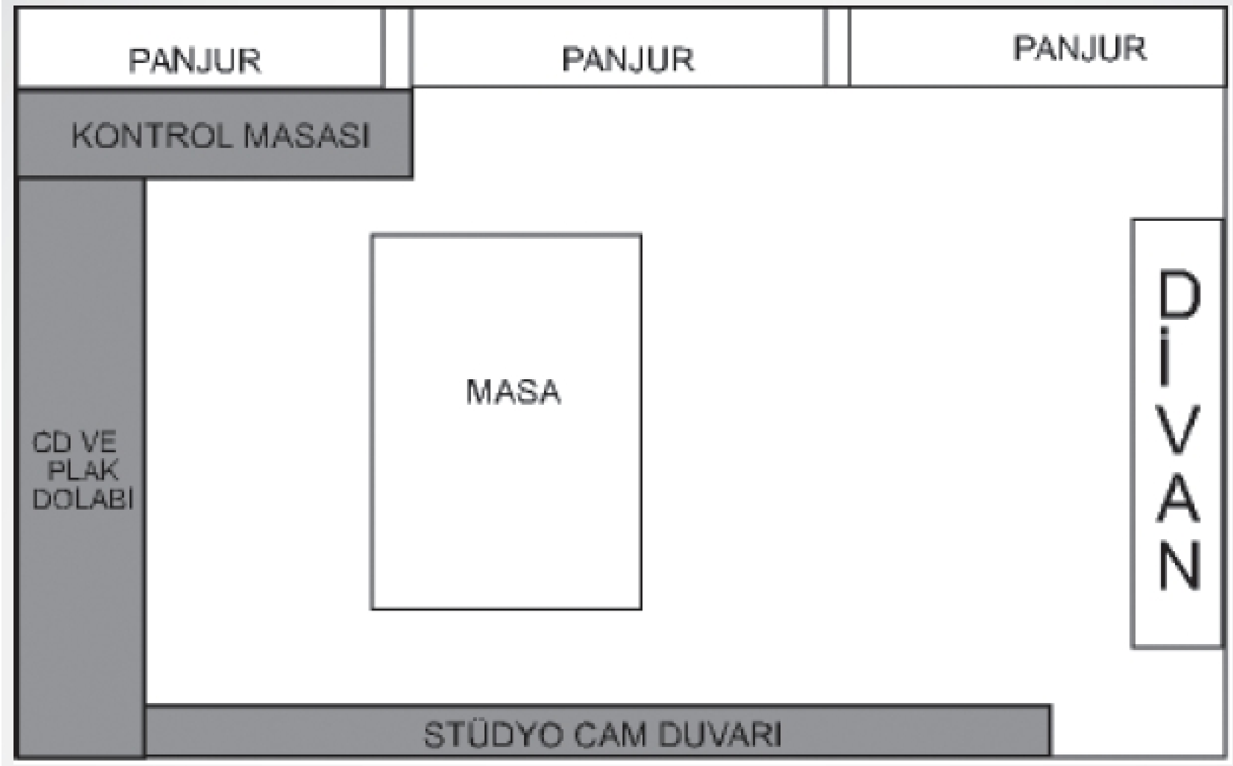
Kaan-Zeynep flashback şekline grafik ve stencilla yapılacak.

Ayda-Murat düşmesinin Zeynep'le kesmesi.

Kesintisiz tek plan dandal: panlarda ışığı düzeltip, onun planların altına değişik şarkılar koyup, kullanalım. Hem ses hem renk farklılıkları olsun.

Taksi plakaları değişecek. Taksi durağındakilerde, Zeynep/Kaan'ın arabaya binmesi sahnesindeki planlar.

Partideki gebermeler düzeltmesini yap.

PANJUR
PANJUR
PANJUR
KONTROL MASASI
CD VE PLAK DOLABI
MASA
DİVAN
STÜDYO CAM DUVARI

HAKKI USTA (Sahne 4)

Sahne 4

Hakkı

4/5

4/3

4/2

4/1

Sahne 9

8/1

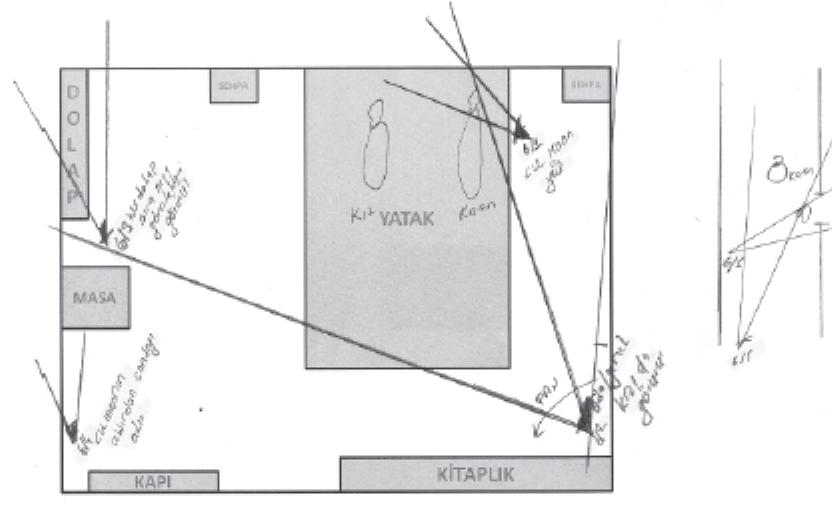
ASLI OFİS

Sahne 31

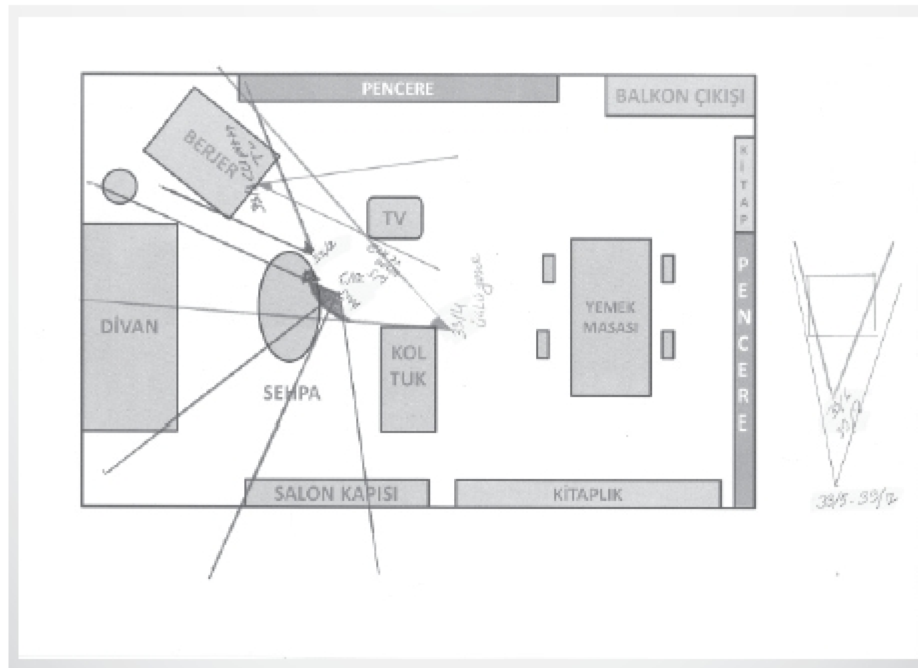
31/4

31/2

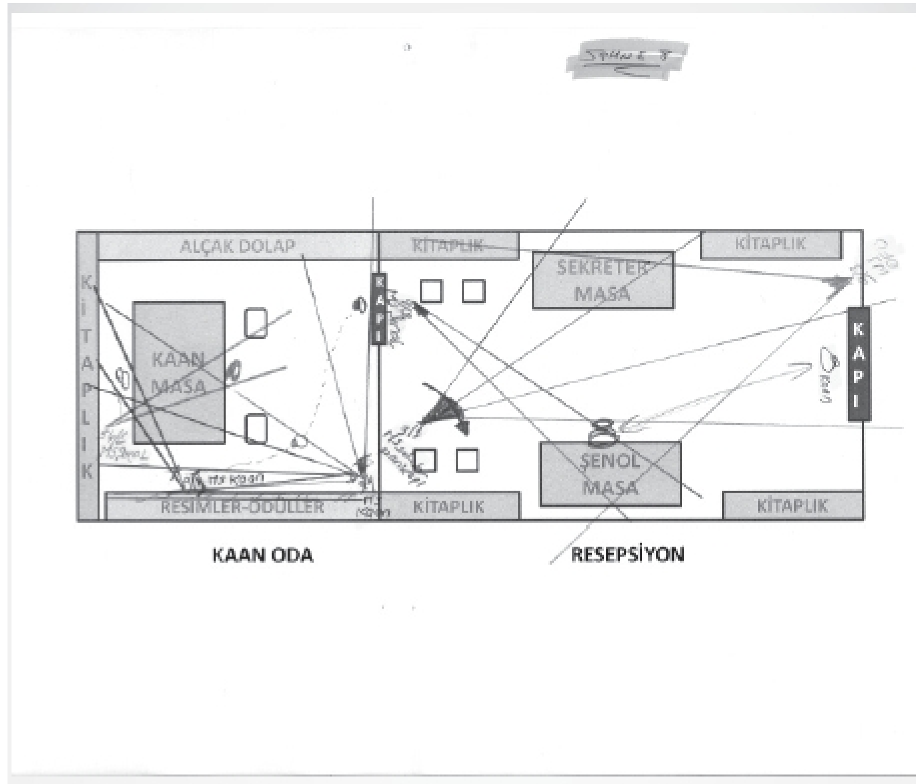
ASLI

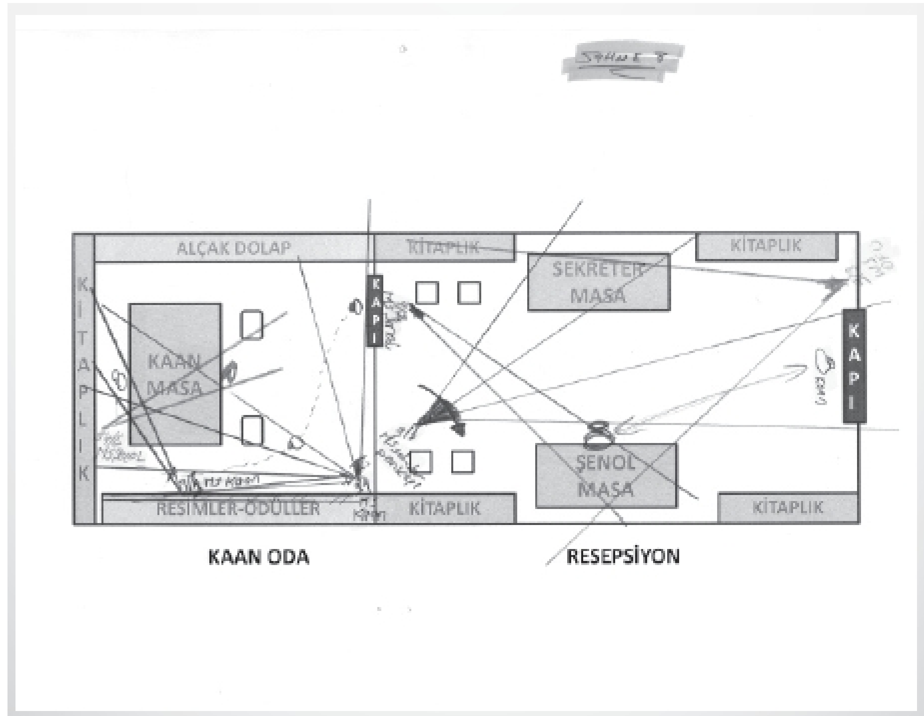

DOLAP
YATAK
MASA
KAPI
KİTAPLIK

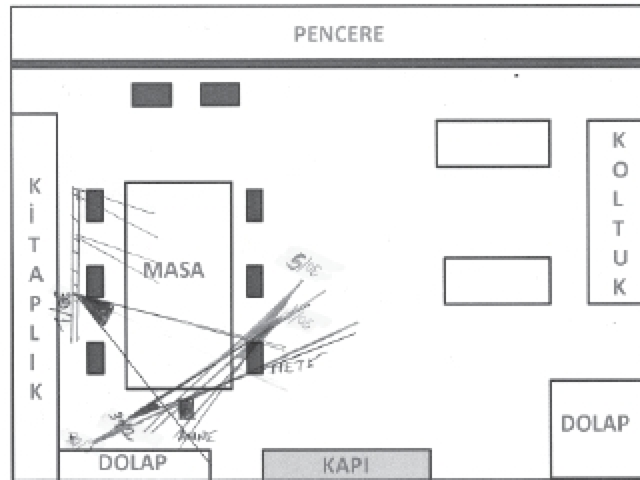

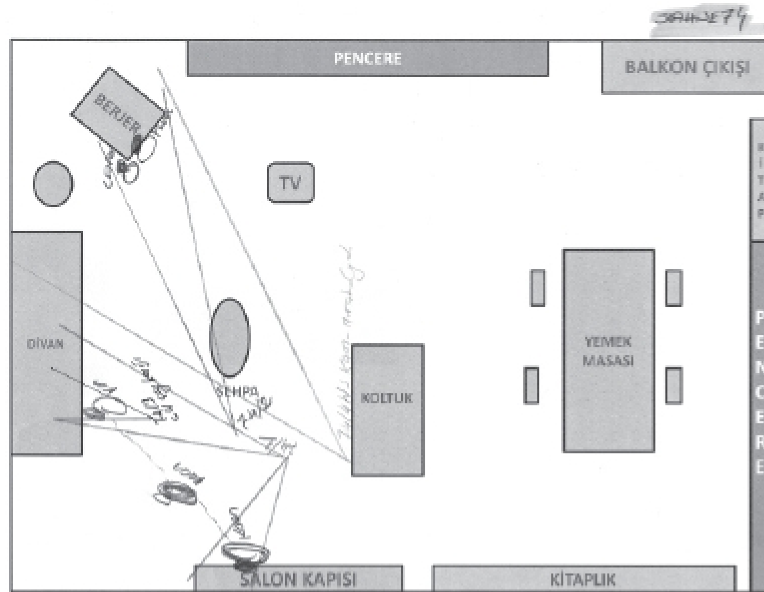
PENCERE
BALKON ÇIKIŞI
KİTAP
BERJER
TV
DİVAN
SEHPA
KOL
TUK
YEMEK
MASASI
PENCERE
SALON KAPISI
KİTAPLIK

ALÇAK DOLAP
KİTAPLIK
KİTAPLIK
SEKRETER MASA
KİTAPLIK
KAAN MASA
KAPI
KAPI
RESİMLER-ÖDÜLLER
KİTAPLIK
ŞENOL MASA
KİTAPLIK
KAAN ODA
RESEPSİYON

ALÇAK DOLAP
KİTAPLIK
KİTAPLIK
SEKRETER MASA
KİTAPLIK
KAPI
KAAN MASA
KAPI
ŞENOL MASA
RESİMLER-ÖDÜLLER
KİTAPLIK
KİTAPLIK
KAAN ODA
RESEPSİYON

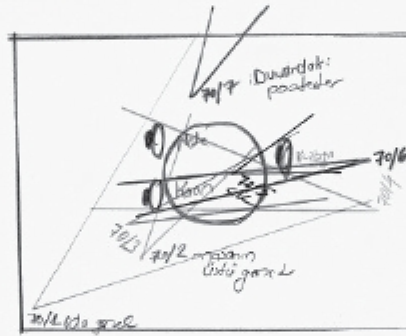
SAHNE 30

PENCERE
BALKON ÇIKIŞI
BERJER
TV
KİTAP
DİVAN
SEHPA
KOLTUK
YEMEK
MASASI
PENCERE
SALON KAPISI
KİTAPLIK

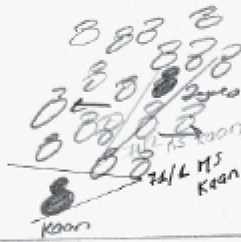
KUYBEJIN EV

Sahne 70

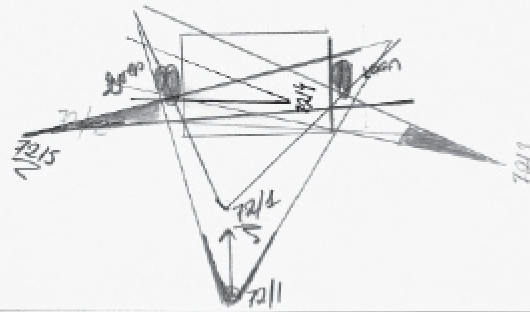
KADIKÖY RIHTIM

Sahne 71

KADIKÖY BISTRO

Sahne 72

MÜZİK

CAVİT ERGÜN / CAN GOX / ERDEM TARABUŞ

90’lı yıllar, özel radyo istasyonlarının fütursuzca artmaya başladığı, walkman efsanesinin artık son zamanlarını yaşadığı, diğer bir yandan popüler kültürün memleket sınırları içinde dayanılmaz bir hadde geldiği, hatırı sayılır sayıdaki zevksizlikleri rahatlıkla bir çırpıda sayabileceğimiz o sentetik yıllar..

Yine aynı yıllarda tüm bu gelişmelere eş zamanlı olarak meydana gelen ve tamamıyla öteki ruh hallerine hitap eden tedirgin bir yapılaşma göze çarpar. Hani bir söz vardır, “bilenler bilir” diye.. İşte bu oluşum, genel bir başkaldırı şeklinde nitelendirilebileceği gibi, içten içe hayatla dalga geçme şeklinde de tenezzüh etmektedir. Kimseyi aldırmadan gelişen ve beri yandan tedirginliğide elden bırakmayan bu oluşum, diğer hiç bir oluşuma benzemez...

Kırmızı harflerle Nebraska yazan, siyah-beyaz bir manzara fotoğrafının olduğu bir Springsteen plağı, radyoda çalan Waterboys parçası , -Fisherman’s Blues, her soruya standart yaklaşımıyla verilen cevaplar, sürekli altta devam ediyormuş hissi veren Yeha Noha ve eşsiz yaylıları, ve sonra hayatı paylaşmak için geceleyin ışığı kapatır ve radyonun yanına iyice yaklaşırsın...

Yine o yıllarda, kitap bakınmak için girdiğim Kadıköy’deki Akmar pasajı yakınlarındaki Kelepir kitabevinde, kasaya doğru yürürken, bir ses duydum ve normalde ‘ben bu sesi nerden biliyorum’ diye kendime sormam gerekirken, hiç tereddüt bile etmeden sesin kaynağına “ben bu sesi tanıyorum” dedim, karşımdaki ginger sakallı, gözlüklü adama. Gülümseyerek eyvallah dedi, yüzüne bakarak tam standart diyecektim, bir şey demeden kitaplarımı alıp dışarı çıktım.

Yaklaşık 15 sene sonra, 2010 yılı yazının sonu. Hera’nın ara sokağa bakan tarafındaki masalardan birinde oturuyoruz, daha doğrusu filmle ilgili toplantı yapıyoruz.. Yol eğimli olduğu için herkes hafif yamuk gibi oturuyor. Sonra iki yanımda oturan Kaan’a dönüp ‘Fisherman’s Blues parçasını filmin soundtrack’ine koymak ne güzel olurdu öyle değilmi’

dedim. Gülümseyerek eyvallah dedi...Can Gox'le birlikte Kaybedenler Kulübü filminin müziklerini üstlenme misyonumuz işte o gün başladı. Bir yandan Devrim Arabaları'nın yönetmeniyle çalışmak, bir yandan 6.45 çetesiyle iniltili bir proje yapmak, diğer bir yandan Moody Blues, Otis Redding gibi isimlerin parçalarının yer aldığı bir soundtrack albümünde yer almak, her kaybedene nasip olmazdı.

Bir (nevi) radyo programını anlatan ve sürekli barda geçen bir filmin müzikleri de haliyle çok yoğun ve geniş bir yelpazede olacaktı. Ümit Besen'in hemen ardından çalınan bir Joe Jackson'un tango parçası ve onun üzerine bir Wham şarkısını patlatan, ve sürekli fonda bir kızılderili ezgisi çalan bir programdan bahsediyoruz.. Bir gece yarısı Mazzy Star dinlerken hemen bunu müteakip bir Zeki Müren dinleyebiliyordunuz mesela. Bu açıdan bakıldığında filmin müzikleri de tamamıyla radyo programının çok sesliliğine paralel bir çizgi teşkil etmek durumundaydı.

Kaybedenler Kulübü'nün senaryosunu ilk kez okuduktan hemen sonra müziklerle ilgili fikirler kafamda uçuşmaya başlamıştı. Bazı eski radyo kayıtlarını dinledim, o dönem programda çalan parçaları hatırlamaya çalıştım. Beste sürecinin başladığı ilk günlerde, Tolga Örnek filmde müzik yer alacak sahnelerle ilgili detaylı bir akış şeması belirlemişti. Bu şemaya göre hangi sahneye nasıl bir müzik eşlik edeceği, hangi parçanın nasıl bir atmosferde olacağı, sözlü mü, enstrümantal mi olacağı büyük oranda belirlenmişti. Geriye müziklerin bestelenme aşaması kalıyordu.

Film müziği açısından bakıldığında bu filmde, diğer pek çok filmden alışık olduğumuz bir tema ve onun varyasyonları fikrinden yola çıkmak yerine çok farklı müzik türlerine ulaşan biribirinden farklı temalar kullandık. Rock, blues, jazz, klasik müzik ve hatta tango sedalarında gezinirken bir yandan Türk müziği dokunuşlu atmosferik ambient pasajlara ya da 2000'lerin electroclash sound'una varan yüksek tempolu parçalara yer verdik. Diğer bir yandan bu film rock'n roll yaşantıları üzerine kurulu bir filmdi ve filmde 60'lı ve 70'li yıllara ait çok önemli rock ballad'ları da mevcuttu. Bu kadar farklı türde başka başka müziklerin bir araya gelebilmesi Kaybedenler Kulübü gibi bir filmin dışında çok zor gerçekleşirdi muhtemelen..

4 aylık çok sıkı bir çalışma temposunun sonuna doğru yaklaşırken, Gox'e "biliyosun değilmi" dedim, o eğik masalarda otururkenki günlerimiz iyi

günlerimizdi diye...Bu arada aslında epey şanslıydık çünkü 4 ay bu tip müzikal açıdan çok yüklü bir proje için ayrılmış iyi bir zamandı. Birbirinden farklı hisleri, sesleri ve ruhsal psikolojileri barındıran bir çalışmaydı bu, tıpkı radyo programının kendisi gibi; tamamen bağımsız ve hiçbir emsaline benzemeyen.

Bu projede yer almak inanılmaz mutluluk vericiydi. Tüm tedirgin ruhlara ve tüm görkemli kaybedenlere sonsuz teşekkürler..

Cavit Ergün

14.11.2010

59 bpm.

Jazzy

Piano
Upright bass.
Sax.
(vibes)?

Fmaj7
Fmaj7
Cmaj7
D7
Emin

Fragment: KX

Andantino

(Bm oktav pestar contracade...)

Bridge! (Em B) x4 — strings, aberg glocken

Em (Am — angel pad spelad oktav!

Em D) — cello

Refräng — Em G B C (mellanspel)

F# Bm Em G ⟶ glockenspiel!

B Em

Her Şeyin başı

22.01.204

13

piano

vla.

horns.

FAGOT ?

brass trompet

14

15

piano

viola

horns

strings

shn_59

Andantino

piano

CAN GOX / ERTEM TARABUŞ

Mehmet Ada Öztekin, Tolga Örnek ile senaryosunu yazdıkları Kaybedenler Kulübü projesinden bahsettiklerinde “Müziklerini yaparım zaten işim bu” dedim. Ve uzun yıllar birlikte çalıştığım Erdem Tarabuş’u da yanıma alarak filmin müziklerini (Soundtrack albümünü) ortaya koyduk.

Meran yani

* Süre =>

Erkek vokal Baslar

Evde devam

Mete radyoya çıktığında

Gülce öne (soft

* İki ölçü Piano => GİR

---

* BERKE Gideceğim

Pilot Nesat

m

02-23

My man, got a heart like a rock cast in the sea

My man, my man, got a heart like a rock cast in the sea

My man, my man, got a heart like a rock cast in the sea

→ → my man

→ → my man

→ → my man, my man

Got a heart like a rock, cast in the sea

My man, my man, got a heart like a rock cast in the sea

My man, my man, got a heart like a rock cast in the sea

Gülce Verse 1 :

Touch my heart
Unveil my soul
~~Touch~~ Feel the woman hiding beyond

Can Verse 1 :

~~O'my woman~~ O woman
Just a woman Be my woman
O ~~Be my~~ woman
~~forever~~ ~~forever~~ My woman
Just my woman
Be my woman

Gülce Verse 2 :

Hear my heart
Heal my soul
Kiss my wounds
Till ~~they~~ hurt no more

O WOMAN
BE MY WOMAN
O WOMAN
NOW AND ~~FOREVER~~
FOREVER

Can Verse 2 :

Just a woman
Be my woman
O'my woman

BE MY WOMAN
O'MY WOMAN

PS: " Kiss my wounds Till they hurt no more " cümlesini araştırdık sorun yok.Bana ilk başta tınlamadı Gülce ikna etti.Kullanılan yerler var ve deyim olarak güçlüymüş.

Söz : Gülce Duru
Beste : Erdem+Can
Şarkı Sahibisi : Ekip Film :)

1. WAKE — Vokal
2. RADYO JINGLE-2 ✓ ETNİK
3. SON KARE
   MEZAR YENİ-01 ✓ vokal Gilce CAN) Gilce
4. KOMİK ? ✓ (ARTIK YEMEK SAHNESİ DEMEYELİM!)
5. GRAVEYARD DENEME => AYRILIK ✓
   Vokal CAN
6. FİLM-JENERİK ✓
7. ~~RAIN => [illegible] RUSH~~ MONY ✓ (vokal CAN)
8. BAR YENİ-1 (BAR SAHNESİ) ✓ CAN vokal
9. BAR ilk konuşma KISKANMA (BAR YEMEK) ✓ CAN vokal
10. 70ler-yeniedit-2-Ruvians ✓ Gilce CAN vokal
11. Yemek Müziği => Yiğit tar [illegible] NIGHT LIFE
    Yiğit
12. YEMEK GÜNDÜZ => GİLCE ✓ [illegible]
    YALAN
13. => MY MAN Demir + Tolga EDIT ✓

WAKE
MAKE SOME
NOISE
DON'T WAIT
U KNOW THEM ARE
SLEEPING
HUSHHH AND MAKE A
NOISE
WAIT = AND MAKE
YOU KNOW THEY'RE
NOT SLEEPING

GÖRÜNTÜ YÖNETMENİ

BURAK KAN1

Benim Kaybedenler Kulübü filmi maceram, Mehmet Ada Öztekin'i ve Tolga Örnek'i "Devrim Arabaları" projesinde tanımamla başladı. Filmden sonra Tolga ile pek görüşmek de Mehmet ile ara sıra telefonlaşıp bir kaç kez de görüştük. 2010 yılı içerisinde Tolga'nın bir başka filmi için görüşmeye gittiğimde beni görüntü yönetmeni olarak düşünmemişlerdi ancak hem çalışmak istedikleri malzeme hem ekip açısından üzerine konuşmuştuk. Sonrasında bu proje ileri bir tarihe ötelendi ve beni: "gel bak Kaybedenler Kulübü'nü çekiyoruz" diye aradı. Hikaye tam olarak burada başladı.

2010 yılının yaz başıydı: Tolga'nın ofisinde buluştuk ve filmin senaryosunu aldım, ilk okuma faslı aslında biraz kurudur genelde lakin okudukça kafanızda kendi hikayenizi kurarsınız. Bazı senaryolar sizi görsel olarak da çağırır, renkleri görür, müziği duyarsınız... Kaybedenler Kulübü de öyleydi.

Sonrasında Tolga ile defalarca görüştük ve filmin aslında kücük bağımsız görsel parçaları olabileceğine, kimi sahnelerin tamamen kendi rengi ve hareketiyle başlayıp bitebileceğine karar verdik. Çok fazla efekti, uçtusu kaçtısı yoktu ve eğer buna ihtiyaç varsa da mekanik çözümlerle bunu yapabilmeyi tercih etmemiz konusunda fikir birliğine vardık. Belki kimi yerleri siyah beyaz kimi yerleri stencil olabilecek hale getirmek belki başta konuştuğumuz ama şu an uzağında kaldığımız bir çizgi roman durumunu, kare bölmelerle ve kurguyla yakalanabilecek bir tarz için konuşmaya başladık.

Ben filmde kullanmayı düşündüğü müzikleri istedim, okurken ya da düşünürken fazlaca açıyor bu yöntem önümü. Birde tabii Tolga'nın şehri zaman geçişlerini anlatmakta kullanmak istediği 'time lapse'zaman atlamalı çekim meseleleri vardı ki burada aslında cesurca hatta fazlaca cesurca bir kararla filmin kimi görsel parçalarını hatta kısa sahnelerini başka başka ellere emanet etmeye karar verdik.

Ben mezunu olduğum MSGSÜ Fotograf Bölümü’nden arkadaşım ve halen aynı bölümde hocalık yapan Ozan Bilgiseren’i aradım; fotograf estetiğinin ,temel fotografik yeteneklerin bizim işimize yardımcı olabileceğini daha önce hiç bir şekilde örneği yapılmayan bir işe öğrencilerden doğrudan filme dahil olmalarının mümkün olup olmayacağını konuştum,bölüm başkanı Yusuf Murat Şen, Nihal Kafalı’nın destekleri, araştırma görevlisi Volkan Kızıltunç’un azimli çalışmalarıyla artık fotograf bölümünden bizimle görsel işbirliği yapacak yirmiden fazla genç arkadaşımız vardı. Okulda çeşitli toplantılar yapıldı, özellikle şehrin pek bilmediğimiz yüksek binaları ve buradan seçilen panaromalar ile malzeme seçimi,kullanımı, biraz daha da sonraları fotografçıların pek alışık olmadığı hareketli kamera kullanımı ile ilgili ufak tefek birkaç görüşme de yaptık. Bu görüşmeler gündemde olan yüksek çözünürlüklü video görüntü çekebilen kameraların dünyasına bizi adım adım yaklaştırdı, zaten bizde çekim için HD 4K çözünürlükte bir redone kameraya karar vermiştik. Ozan ve bölümdeki arkadaşlarla envanterimizi çıkarttık, bu safhada Ozan bizi Canon ve Erkayalar ile işbirliği için masaya oturttu, keyifli bir malzeme sponsorluğu aldık, pek çok fotoğrafçının hayalini kurduğu 300mm 2.8, 400mm 2.8, 800mm tele lensler, extenderlar,Canon 5D Mark 2 ve 1D Mark 4 makinaları da envanterimize dahil ederek çekimlerimize başladık. Bir yandan adeta uçak gemisi güvertesindeki hummalı va dakik ve de hata kabul etmeyen çalışmaları andıran bir tempoda MSÜ Fotograf Bölümü’nün çalışmaları ve organizasyonu, prodüksiyon elemanlarının koşturmaları, bizim malzeme testlerimizi, ışık hazırlıklarımız ile filme iyice yaklaştık.

21 günlük çekimin yaklaşık 10 günü stüdyo ve dekor ortamında gerçekleşecekti. Bu hem kontrollü hemde riskli bir durum benim için, ses, ışık zaman gibi kontrolleri sağlayabiliyorsunuz, hava koşulları etkilemiyor zira. Yazı hazırlıkla geçirip ekim ayına ulaşmıştık cekime başlamak için.

Riskli yanı uygun sanat yönetimi, renk seçimi, oran, camların ışık kaynaklarının yeri, tavan gibi dekoru oluşturan teknik elemanları iyi formüle edemezseniz dekorun "dekorum ben" diye basbasbağırıdığı bir filme sahip olmaktır ki bu durum seyircinin filmden uzaklaşmasını dahi sağlayabilir. Neyse ki çok iyi olan sanat ekibimiz bunun üstesinden geldi. Uygun aksesuar, renk, kumaş ve dokunuşlarla yaşanan mekanlar oluşturdular, duvarlardaki prizlerde elektrik vardı ve elektrik anahtarlarından odanın ışığını kontrol edebiliyorduk.

Filmin hazırlığı sırasında okumalarda senaryoyu görsele dönüştürürken Tolga'nın her sahne için tasarladığı renk, müzik, ritm, duygu, hareket belirten notları yönümü bulmam açısından mükemmel bir pusula oldu.

Gereksiz hiçbir kamera hareketinde boğulmadık, evet şaryo da kullandık, steadicam de fakat gerektiği yerde dört tekerlekli bir kameranın üstünde her planı hareketli bir film çekmedik bu proje için. Hatta biraza minimal çalıştık diyebilirim pek çok anlamda. Yaklaşım olarak ben fazlaca ışık içinde boğulmayı sevmiyorum, mümkün olan tek kaynağı kullanmak ne yaktığınız ya da ne miktarda yaktığınız değil de nereden yaktığınızın, ışığın konduğu yerin, yüksekliğinin, konumunun atmosferi sağladığının düşünüyorum. Filmde sadece çıplak bir oda ampülü ile aydınlatılmış iki sahne var ve bir de yüzde doksanı yoğunluğunun mumlarla aydınlatıldığı bir sahne. Işık işi yapılırken tekniğe boğulmadan atmosfere ve o sahnenin durumuna hizmet etmeyi bunu kendim kamera ekibi ve ışık ekibi için yönetmeni,oyuncuyu rahatsız etmeden hızla ve gösterişsizce adeta şeffaflaşarak yapmaktan yanayım.

Zaten o işi yapmak için oradayız bir de çığlık çığlığa "durun herkes kımıldamasın şimdi ışık ölçüyorum" diyerek seti germenin,ya da bir focus pullerin "şimde herkes sessiz olsun net alıyorum" türünden kasıntı hareketlerini asla anlamıyorum ki kendim 13 yıl focus pullerlik yaptım.

Bu ilk filmim olmasına rağmen başardığım önemli işlerden biri bence filmle ilgil bir etüd dosyası diyebileceğim dökümana sahip olmam.

Tolga'nın yazdığı senaryoyu sarı sayfalara basmıştım, sonra filmle ilgili onun yorumları geldi, bu seferde onları beyaz dosya kağıtlarına bastım ve filmde bana çok yardımcı olan bir fotoprinter yardımıyla ki filmde bizim digital aktarmalarmızı yapan Cem bu printlerin doğru basılması konusunda inanılmaz hassas davrandı, filmin kamera görüntülerinden screenshot'lar bastık. Elimde artık senaryo yönetmen yorumları ile sahnenin filme aktarıldığı halini gösteren mükemmel bir çalışma/ders notu var. Bunlar gerek daha sonra post-prodüksiyonda renk yaparken ya da sette herhangi bir ışık devamlılığı kontrölü ya da geriye dönük kontroller için mükmemmel bir kaynak oluşturdular.

Bir görüntü yönetmeninin filmde çalışırken alet edevattan çok daha sık başvurduğu şey tabiidir ki ışık şefidir. Bülent Yavuz işini mükemmellikle ve titizlikle yapan her sahneyi takip eden gerektiği yerde müdahale eden herşeyden önemlisi sahne ile ilgili fikri olan bir arkadaşım.

Bazen ışık şefi ışığın kabasını yapar siz ufak düzeltmelerle yolunuza devam ederseniz ya da bazı durumlarda tamamen siz öngörürsünüz neyin nereye konacağını, bu bir esneklik bence, "ne öyle ne de böyle" diye kesin bir kuralım yok, olmayacak da sanırım. Durumu koklamak, anında karar alabilmek, esnek olabilmek en önemli yapılarından biri bence mesleğimin.

Filmler aynı işi yapan farklı bir sürü meslek adamını bir araya getirir. Uyumla, konuşmadan bir işi olur hale getiriyorsunuz. Focus puller, ışık şefi, grip elemanları, en sık gözgöze geldiğimiz arkadaşlarımız

Biraz da teknik reçete sayıp döküp bu filmin hikayesini de kapatayım: filmde red one kamera kullandık, 24 p frame rate ve 172,8 shutter açısıyla çalıştık, 16/9 ratio çekildi,

Canon Eos Mark2 ve Canon Eos 1D Mark 4 ise kimi sahnelerde ikinci kamera olarak kullanıldı. Özellikle sokak çekimlerinde ve araç için gerçekleştirilen tüm plate çekimlerinde bu iki fotograf makinası/kamera melezi fevkalade sonuçlar verdi. Ama favorim Mark 4 genel olarak elimizde Arri marka ışıklarla ve İstanbul Işık Kamera'nın malzemesiyle çalışıldı.

Set ekibimiz Set Pozitif den geldi. Hafif şaryo film boyunca ihtiyacımızı fevkalade karşıladı

Stedicam’li sahleremizde ise Ercan Yılmaz herzamanki gibi mevcudiyetiyle mükemmeldi.

Son cümle ise şöyle olacak:

Ben öyle ya da böyle neresinde olursam olayım bir filme başlamadan sanki hayatıma yeni tanışacağım bir insanmışçasına yaklaşıyorum. Huyunu suyunu bilmediğiniz bir arkadaşla gününüzü gecenizi hayatınızın birkaç ayını paylaşıyorsunuz, siz ona, o size birşeyler katıyor, çıkarıyor ama bütün bunların en önemlisi keyifle yolları ayırdıktan sonra da hatırlamak.

Üstelik bu sefer filmin bitiminden sonra yeni dostum kulağıma: “pompaya devam” diye fısıldadı...

SANAT YÖNETMENİ

Mekan:Ata Stüdyoları İç - Gece

1.Sahne: Tolga Örnek: Burhan bu dekorlara gerçeklik tadı vereceksin diiii mi?

Burhan Türk: Evet hocam sabahlıcaz.

Beş dakika sonra

2.Sahne: Tolga Örnek: Burhan bu dekorları gerçek gibi eskite bileceğiz diii mi?

Burhan Türk: Evet hocam sabahlıcaz.

....

....

....

180.Sahne: Tolga Örnek: Burhan bu dekorlar gerçek gibi eski görünecek diiii mi?

Burhan Türk: Evet hocam sabahlıcaz.

Mekan: Ata stüdyoları İç - Gün

Ertesi Gün

181. Sahne: Tolga Örnek: Burhan burası gerçekten gerçek olmuş.

Burhan Türk: Evet Hocam sabahladık.

O gün bu cümleler son kez kurulmuştu ve artık hiçbir şey eskisi gibi olmayacaktı, olmadı. Burhan, Tolga Örnek'ten aynı cümleyi tekrar duymayı bekledi, sabırla ama duymadı.

İyi geceler sayın dilenleyen diyerek başladık. Birbirine uyumlu bir ekip ve keyifli bir oyuncu kadrosuyla en berbat günler de bile (sanat ekibi açısından)eylenerek çalıştık. Kaybedenler kulübunun kazanan üyeleri

olduk. Bir gün kaybedenler kulübu bitti, bu gece ve her gece dendiğinde tekrar kaybeden olduk. Hiçbir zaman sorun çıkartmadan arkamda durup işini en iyi şekilde yapan ve beni gururlandıran sanat ekibime teşekkür ediyorum. Tolga Örnek'i tanımama vesile olan İsmail Çağlar'a, kurduğumuz her mekanı sanki filmin tek mekanıymışçasına özen gösterip sergileyen Burak Kanbir'e,filmi teknik ekibiymiş gibi benimseyen oyunculara, işin özeti filme katkısı olan herkesi tedirginlikle kutluyorum. Ve geminin kaptanı, ego, tatminsizlik vs. gibi sektörel hastalılarımızdan arındırılmış ilginç bir şahsiyet.Biz seni tanımaktan ve seninle çalışmaktan müthiş keyif aldık Tolga Örnek.

Keşke bitmeseydi be.....

Bizim ülkemizde film çekmek her zaman sancılı olmuştur. Kaybedenler Kulübü de tabiki zor şartlarda başladı. Başlayamaması gerekse de başladı. Çünkü; Filmciler denilen ırk başlangıçlarda hayt huyt hooop yallah demeyi ve adım atmayı becerebildiğinde devamını şartlar ne olursa olsun getiren ve çözen, durmayan, her sabah toplanıp hallederiz marka yakıtla depolarını doldurup yola çıkan günde iki kez sadece yapılamayacak iş yoktur istasyonunda dinlenip yolunu bitirmeyi başarabilen, diğer kabilelerin aksine türünü her geçen gün artıran üretken bir kabiledir.

Ben her yaptığımız proje için bunları keyifle yaptığımı söylemem. Söylenemez de. Zira bedenin sınırlarını zorlamak keyif alma hissiyatını gebertir. Ama Kaybedenler Kulübü aile şirketimizin bir ürünü gibiydi. Kimse bu işi evet dedik aldık artık yapıcaz diye bir zorunlulukla yapmadı. Sabah ilk çay nasıl hissettirir size? Demlenene kadar beklemenin heyecanı ve çay doldurulur sıfatlar sırıtır ilk yudum sigara yaktıracak kadar keyif salar. Tamda bundan bahsediyorum işte.24 saat çay içince benzetmelerimizde çayla sınırlı kaldı kusura bakmayın.

TAMAM TAMAM YETER BUKADAR BAL KAYMAK SÖZLER. HERNEKADAR DOĞRU OLSADA

--İsmail abi 60'ı bulacak galiba

--Yapma ya napcaz.

-- Buldurmicaz

--Süper olur

Tabiki İsmail abi de ister daha fazla harcamayı ama nerde.Film denen şey batmayı ve kendisi derinlere yol alırken başkasınıda yanına almayı çok sever. Çünkü tek başına hiçbişeydir.

--60 – 1= 59 bile başarıdır. Sizce süpermidir? Bizce öyle. İzlediğiniz filmlerin nekadar ince hesaplarla hazırlayıp size sunduğumuzu özetlemiştir. Muhasebeci gibi mi oldum? Daha neler oldum neler bu neki. Sanat yönetmeni herşeyi bilmeliymiş öğrettiler. Ya anam oğlun ne iş yapıyo diye sorulduğunda sağda solda takılıyo yapıyo bişiler diye özetleyebiliyo düşünün artık. Kadıncaz bi tanım bulamadı.

Neyse biraz başlangıç aşamasından bahsetmeyi istiyorum.Bu filmdeki karakterleri ortaya çıkarmak zor oldu açıkçası.Üfürdüğümüz tipler olsaydı çok rahat olurduk tabi ama burda bu filmde bana anlatılan karakterleri çok iyi anlamam onlarla aynı şeyi düşünmem ve içinde bulunduğu ortamı ortaya çıkartmam gerekti. Çok kişiden yardım aldık. Mekan aksesuar ve giyimlerini doğru verebilmek için Kaan, Mete ve Şenol un beynini yedik. Şenol ve tayfasının yeni yapılan bir tuvaleti 2 saatte nasıl bir harabeye dönüştürdüklerine şahit olduk. Ya herşeyi attım bir kenara da taşıdığımız kamyon kamyon kitabı unutamıyorum. Teessüf ederim 6:45 yayınları 2 ay sırttan tedavi gördüm okadar kitap verdiniz 2 de adam yollasaydınızya. Şakası bir yana yardımlarınız için çok sağolun gerçekten.

Dekorda uyumak: Stüdyoda hazırlamakla yükümlü olduğumuz mekanlar bittiğinde bir huşu sardı bizi. Eve gitmek istemiyordum. Gittiğimde de banyo yapıp gece yarısında olsa geri dönüp plato da uyuyordum. Kullandığımız koltuk ve yatakların rahatlığını sadece oyuncuların yaşamasına gönlüm razı olmadı bencilliğimin esiri oldum.

Sanat ekibi hazırlıkta kendi aralarında konuşurlar:

Yeliz: Burhan sen daha önce stencil yaptın mı ?

Burhan: Evet askerde logar kapaklarına numara basmıştım.

Yeliz: Ya git ondan nolcak bu işte çok lazım.

Burhan: Benim bulunduğum yer Tugaydı ne kadar logar kapağı var biliyor musun sen.

Filmde beni sevindiren küçük ama çok etkili olaylardan biri de aurora marka viski yapmaktı. Aurora yı o yaban ellere gidip çıplak gözle görebilmek için yeterli para balyam olmaması yüzünden hep içimde kalmıştı bu sayede sanırım geçici bir sakinleştirici almış oldum.

Maddelerin ani şekil değişikliği:

-Gece 3 kendimle konuşma: Sponsorum yan çizdi. Ben düzelteyim. Yarının mekanı hazır değil. Ne yapsam acaba.

-Kendimden cevap: Şu yönetim katlarını falan bi gezsem mi acaba belkide her şey gözümün önündedir.

İnanın bana o katlardaki eşyalara o geceye kadar hiç yan gözle bakmamışım. Bunlar bizim mahalleden deyip ağabeylik etmişim. Halt etmişim.

Sonuç: Ağabeylik etmekten vazgeçtim. Ve göremediğim güzellikleri gördüm. Sabaha istemeye gittim. Sağ olsunlar ailen gelsin istesin demediler. Aldım o ana kadar görmediğim güzellikleri ve kurduk yuvamızı.

Çekimimizi yaptık.

Bu alengirli konuşma şekli nerden çıktı bilmiyorum, sanırım bunların bir kitap içinde yer alıcak olması galeyana getirdi beni. Ama yazı yazmak zor işmiş onu hazmettim.

Sende Gel:

Kaybedenler kulübü normale tuhaf, tuhaf olana normal hissettmeyi öğretir. Ya da hiçbiri…

Arızaları tespit eder ama tamiratı sevmez, tamirciye saygıyı borç bilir…

Manava girerse üç elma alır. Ya da hiç. Gökten düşenleri samana yatırır kışa saklar…

Neden başta nefret sonunu görünce keyif aldığımızı özetler. Elden gidenin kıymetini göze sokar…

Ney nerede neden altta üstte gibi durumlarda öküz yerine buzağıya sorar. Genç fikirlere önem verir.

Aşkın ihtiva ettiği bencilliği görmezden gelir ya da görmezden gelir o da olmasa görmezden gelir.

Yapmayı etmeyi düşünmez herşey içinden gelir.

İyi geceler sayın dinleyen…

POST PRODÜKSİYON

POST DÜKKANI

Tolga Örnek ve Ekip Film'le ilk kez Hitit Belgeseli'nde tanışıp, sonrasında yaptığı tüm belgesel ve filmlerinde çalışan ve projeleri bilen kişi olarak, post prodüksiyon çalışmasının başlangıcının tüm post ekibini uyarmak olduğunu düşündüm.

Bu uyarı, basında çıkan "uyarı" haberi değildi tabi. Tolga'nın işine gösterdiği özen, titizlik, çalışırken yaşadığı ve yaşatacağı gerginliklerle ilgiliydi.

Post sürecimiz 4 ay sürdü.

Çekim öncesi testlerle başladı çalışmamız. Üstlendiğimiz post çalışmaları, off line kurgu, online, renk düzeltme, görsel efekt ve grafikler, baş ve son jenerik çalışmalarıydı.

Çekim 3 hafta sürdü, çekim boyunca gelen malzemelerin final cut montaj setine yüklemesi yapıldı.

Ancak bu yükleme çekim gibi 3 haftada bitmedi. Çünkü süreç 3 hafta gibi gözükse de elimize gelen malzeme neredeyse 6 haftalık çekim malzemesiydi :)

Çalışmanın hızlanması gerektiğinden ve Derin Bebek molası vereceğimizi bildiğimiz için Tolga'ya da "mecburi" bir Mac aldırdık ve o makineyi de çalışmalarımıza dahil ettik.

Başlangıçta konuşulan "4 hafta montaj, biraz grafik", ancak gerçekleşen "süresiz montaj, bol grafik" . Ses stüdyosu bölümümüz çalışmanın içinde yok gibi gözükse de hep destekçi oldu çalışmaya. Teaser seslerini yaptılar, filmin müzik kayıtları ses stüdyomuzda alındı.

Yani KAYBEDENLER KULÜBÜ için, tüm ekip (Ares, Leya, Maymun dahil) elinden geleni yaptı, tüm makinelerimiz filmle tanıştı.

Aralık ayında, Bebek molası vereceğimizi düşünmüştü ekip. Tolga'yı, Mac'ine filmi yükleyerek gönderdik Amerika'ya. Bu durum bizim

molamızı iptal etti tabi :). Gidişinden 2 gün sonra, bize göre gece yarısı mailleri, Skype görüşmeleri ve Tolga'nın revizyon notları gelmeye başladı. Yani mola iptal oldu, yokluğunu çalışma tempomuza hiç yansıtmadı Tolga…

Aralık sonu, Tolga'nın tekrar fiziksel olarak aramıza dönüşünü ve Derin Bebek'in dünyaya gelişini kutlayarak devam etti çalışmamız.

Filmin montajini Final Cut'ta, renk düzeltmesini Color 1.5'te, grafik ve jenerik çalışmalarını After Effect'te, müzik kayıtlarını Protools' da yaparak post prodüksiyon çalışmalarını tamamladık.

Post Dükkanı Ekibi artık Tolga Örnek ve Ekip Film'i tanıyor, çalışma temposunu biliyor. Bir sonraki film çalışmasında post ekibini "uyarmak" gerekmeyecek …

OBEN REGGIO

“Kaybedenler Kulübü” benim için özel bir projeydi.

Bundan yıllar önce dinlemeye başladığım, hâlâ daha zaman zaman dinlediğim radyo programının çekilecek olan bu filminde yer alacak olmam, benim için büyük anlam ifade edecekken; aynı zamanda ilk defa tek başıma bir filmin görsel efektlerini üstleniyor olmam bu projeyi benim için daha da değerli hale getirmiştir.

Filmin post aşaması aslında filmin çekimleriyle aynı zamanda başladı diyebiliriz. Çekimlerden gelen görüntülerin her gün bilgisayarlara aktarılması, onların seslerinin eşlenmeye başlanması gibi işlemlerle filmin postuna başladık. Filmin görsel efektler ve jeneriklerini yapacağım için, benim filmle alakalı çalışmam ise; film kurgulanmaya başladıktan sonra başladı. Sanıyorum kasım ayının ortasında kurgu ve görsel efektlerin yapımıyla birlikte filmin post sürecine tam anlamıyla başladık.

Filmde yaptığım görsel efektler genel olarak filmin havasına, dokusuna uygun, bazıları belirgin, bazıları ise seyircinin fark edemeyeceği ancak görsel olarak filme hizmet eden efektlerdi. Genel olarak çalışma yolumuz şuydu; Tolga Örnek görsel olarak istediklerini bana tarif eder, ben bu ilgili sahne (ya da plan) üzerinde çalıştıktan sonra bir kere daha Tolga Örnek’le beraber izleyerek efektlerin üzerinden geçeriz, (eğer varsa) gerekli revizyonları da yaptıktan sonra filme konulması için çıkış alıp, filmin montaj ekibine görüntüleri teslim ederim. Bu noktada Tolga Örnek’in titiz ve detaylı çalışmasının da benim için oldukça yol gösterici ve öğretici olduğunu söylemeden geçemem.

Bu film için kasım ayının ortasından filmin bitişine kadarki geçen sürede (gece çalışmayı tercih ettiğim için) sayısız gecelerce sabahladım. (Bu yazıyı da yine böyle bir gece de yazmaktayım zaten.) Bu sabahlama seansları boyunca Kaybedenler Kulübü programının kayıtlarını dinleyerek kendimi daha da motive ettim; odama her gelene “dön” demedim gerçi ama gecenin kör saatlerinde “Kim bu Erol Egemen?” diye ofisin boş duvarlarına bağırmışlığım vardır. Hatta zaman zaman gözüm filmin afişindeki “pompaya devam” yazısına takıldı ve posteri ilk gördüğümde, posterdeki o pompanın benimle bu kadar alakalı olacağını hiç düşünmemiştim diye

düşünsem de; bu düşünceyi kafamdan hemen silerek kahvemden bir yudum daha aldım. Evet; bu sabahlamalar esnasında gerek sade Türk kahvesi olsun, gerek duble az şekerli Türk kahvesi olsun, gerek sade Nescafe olsun, gerek filtre kahve olsun; yoğun bir kahve ve kafein takviyesi ile oldukça enerjik (yerimden kalkıp, evime gidebilecek kadar) bir ruh haline büründüm.

Sonuç olarak her şey bir yana; bu film benim için eşsiz ve özel bir film oldu. Aradan yıllar geçse bile “Yıl 2011, Kaybedenler Kulübü’nü çekmişiz, görsel efektlerini yapıyorum; ben varım, Tolga var, Haluk var, Erkan var...” diye başlayan onlarca anımın temel konusu da olacaktır bu film. Son olarak her nerede olursak olalım, her daim pompaya devam diyelim; Arrivederçi!

HALUK ARUS

Duygularımı açık edemediği gibi, övgüler yağdırıp methiyeler düzmeyi de pek sevemedim. “Kaybedenler Kulübü” vasıtasıyla “yakinen” tanıma fırsatı bulduğum Tolga Örnek ve dev ekibi, yaptıkları işlerle göz kamaştırıyor. Buna bir de yüreklerinin güzelliği ve anlayış katılınca, çalışmaya doyulmaz ortamlar oluşuyor. İlk sinema filmi çalışmam olacağı için farklı duygulara kapılıyordum ama görüntüler stüdyoya geldikçe ve izledikçe iştahım kabarıyordu. Sahneleri montajlamaya başlayınca da filmin içindeki dünyaya dalıverdim. Kendimce çok yoğun çalışıyordum ve Kurban Bayramının gelmesiyle, Tolga’nın da anlayışıyla ufak bir tatil yapıp dinlenme fırsatı buldum. Bu kaçamak o kadar iyi geldi ki döndüğümde ilk başladığım heyecan ve istek tekrarlanıyordu. Bir solukta kalan sahnelerin kaba kurgusunu bitirip, Tolga Amerika’ya çocuğunun doğumuna gitmeden yetiştirmeyi amaçlamıştık ki görüntüleri onun bilgisayarına yedeklerken doğumun başladığını öğrenip hemen Amerika’ya gitmek zorunda kaldı. Derin bebek krizi atlatıldıktan sonra Skype’la, direktiflerini iletmeye devam etti. Amerika’da bir yandan yeni doğanla uğraşıp, kalan zamanlarında filmin kaba kurgusunu izleyerek, o yokken de filmin ilerlemesini sağladı. İlk kaba kurgu 164 dakika civarındaydı.110 civarına inmemiz gerekiyordu. Bazı sahneleri atarak 130lara inebildik sonra bir revizyon daha 122 oldu. Sahneleri de kendi içlerinde hızlandırarak 114,5 dakikaya ulaşabildik. Filmin zorluk derecesini arttıran ve uykularımızı kaçıran, ekranı karelere bölme karmaşası da çözüme kavuştu. Radyodaki program ile dinleyicileri ilişkilendirecek ve yaşatacak olan bu kurgusal problem de çözüldükten sonra, revizyonda hızlıca ilerleyip filmi finalize ettik.

Bir solukta Senaryoyu okuyup hem çok etkilenip hem de “sıçtık” dediğim bir işi, namusunu bozmadan teslim ettiğimi düşünüyorum. Çünkü filmi 39uncu seyredişimde hala tüylerim diken diken oluyorsa, filmin büyülü bir tarafı var demek ki. Tolga Örnek’e de eşsiz tecrübeleriyle bizleri biraz daha büyüttüğü için sonsuz teşekkürler. (Tolga Hoca demiyorum çünkü kızıyor) Filmin ismine tezat olarak biz kazanan taraftaydık ama sanırım en kazançlı çıkan seyirci olacak.

ERKAN KEZER

Kaybedenler Kulübü filminin sık sık yapılan post toplantılarının en sonuncusuydu ve çekime 5-6 gün kalmıştı. Çekimle pararel gidecek olan post aşamasının ağırlığını kaldıracak, sürekli irtibat içinde olacağı bir kurban istiyordu Tolga Örnek. En azından atlayıp “abi ben yaparım” diyene kadar bunun böyle olacağını bilmiyordum. Pişman değilim bir daha olsa bir daha yaparım.

Artık Kaybedenler Kulübünün içindeydim. Görüntüler geldikçe şirkette bulabildiğimiz her içkiyi tüketip, bir yandan da gerçek kaybedenler kayıtlarını dinleyip, filmin görsel efektlerini yapan arkadaşım, kadim dostum Oben ile dön diye atışıyorduk.

Şu bir gerçek ki gördüğüm en sistemli filmdi. Çekimler şaşmıyor, görüntüler elimize düzenli bir biçimde ulaşıyordu. Tolga Örnek günde yaklaşık abartı olmasın 82 defa arıyor ve ilişkimizin temellerini atıyordu.

Sonra Tolga Örnek prodüksiyon aşamasını bitirip Post’a geldiğinde defterlerlerini görünce şok olmuştum. Neredeyse filmin tüm aşamaları adım adım notlarda vardı. Çekimler, efektler ve hatta kurgu bile kafasında bitmişti aslında. “Dersine bu kadar iyi çalışan bir yönetmenin karşısında elimden geleni yapmalıydım, bu donanımdan ne alabiliyorsam öğrenmeliyim” diyordum ki Haluk ağabey yurtdışına çıkmıştı ve kurgu koltuğuna ben oturmuştum. Yani ben görünümlü Tolga Örnek. İlişkimiz artik baya bir boyut kazanmıştı.

Kurguya başladık adamın Google gibi olduğunu bilmiyorum. Erkan, sevişme sahnesinde yakin plan kullanalım diyordu. Ağabey nerdeydi o planlar diyordum o da “3. gün çekimlerinin 4. tekrarı yakın plan olacak” demişti. O an anladım ki pompaya önem veren bir yönetmenle çalışıyorum. Sadece sevişme sahnelerini değil filmin tamamının tekrarlarını ezbere biliyordu, lütfen yanlış anlaşılmasın.

Bu arada yakın plan demişken bir gün sabahtan aksama hatta geç saatlere kadar puro dumanları ve viski kadehleri çınlamalarıyla kurgu yaparken ben farkında olmadan kendimi kaybetmiştim. Tolga ağabey “yakın plana geç artık” diyor ben de ekrana boş boş bakıyorum. “Erkan hadi” diyor ben de yine bir eylem yok. Arkamdan “eyvaaah diye mırıldanıyor adam. Sonra

döndüm “abi bişe içermisiniz” dedim. Bu sefer o bakıyor bana ateşli ateşli. Aslında ‘yakın’ ne demek unutmuştum, “abi ben yakının kelime anlamını unuttum” diyemedim.

KAYBEDENLER KULÜBÜ
YÖNETMEN-YAPIMCI
TOLGA ÖRNEK
SENARYO
MEHMET ADA ÖZTEKİN TOLGA ÖRNEK
YAPIMCILAR
MURAT DÖRTBUDAK
NESLİHAN DÖRTBUDAK
KEMAL Ş. KAPLANOĞLU
GÖRÜNTÜ YÖNETMENİ
BURAK KANBİR
SANAT YÖNETMENİ
BURHAN TÜRK
ÖZGÜN MÜZİK
CAN GOX
CAVİT ERGÜN
ERDEM TARABUŞ
KURGU
HALUK ARUS
UYGULAYICI YAPIMCI
İSMAİL ÇAĞLAR
YARDIMCI YÖNETMEN
ALPTEKİN BOZKURT
KAMERAMAN
ALİ MURAT ALTINIŞIK
PROJE SÜPERVİZÖRÜ
MEHMET ADA ÖZTEKİN
YAPIM KOORDİNATÖRÜ
TOLGA ŞENTÜRK
SES MÜHENDİSİ
İSMAİL KARADAŞ
SES TASARIM VE MİKSAJ
BURAK TOPALAKÇI
KOSTÜM
ESRA BAYRAM
CAST
LUİZA ALMIZRAK
Kaan NEJAT İŞLER
Mete YİĞİT ÖZŞENER
Zeynep AHU TÜRKPENÇE
Aslı İDİL FIRAT
Murat RIZA KOCAOĞLU
Mete’nin Annesi SERRA YILMAZ
Şenol Kendisi
Selin ŞİRİN KILAVUZ

Brit ŞAFAK BAŞKAYA
Kuşbeyin ERDAL KÜÇÜKKÖMÜRCÜ
Devrim BARIŞ BAĞCI
Çakal Yılmaz CENGİZ BOZKURT
Erol Egemen KİM LAN BU?
Ceyda GÜNEŞ ZAVRAK
Radyo Asistanı DUYGU YILDIRIM
Hakan GİRAY ALTINOK
Ayşe GÜLŞAH FIRINCIOĞLU
Yurttaki Kızlar GÖZDE KOCAOĞLU
GONCA VUSLATERİ
TUĞÇE ALTUĞ
HANDE ÖZÜNLÜ
YAĞMUR ÖZEL
SEMRA ACAR
TÜTEN ŞEN
Buket ZEYNEP DİNSEL
Taksiciler EYÜP BAYŞİ
GÖKHAN BAYLAN
SEÇKİN ÖCEK
Partideki Kadın ALİYE KALMAZ
Alpay KEREM CUMHUR
Hande EMRAY AKIŞIK
Şebnem DENİZ TUNCA
Sinem NİGAR ALKAN
Ayşe BURCU SÜLÜN
Bardaki Kadın BİRCAN DAĞDELEN
Hakkı Usta ERHAN ÖZERK
KONUK OYUNCULAR
ONUR ÜNSAL
LUİZA ALMIZRAK
ASLI TOKALIOĞLU
SEZEN ÇİFTÇİ
KAAN SONGÜN
ÖNDER YAYCIOĞLU
VOLKAN KABATAŞ
BEGÜM ERTUĞRUL
İLKNUR BAY
BURCU KARAKELLE
GÜLÇİN SERT
KORHAN OKAY
KEREM PİLAVCI
UMUT YARAN
HANDE MELEK
CİHAN AKSOY
FEYYAZ KALYA
BORAK GÜN
UĞUR BECEREN
LEVENT CAN
SEÇİL AĞAOĞLU

GÖKÇE EYÜPOĞLU
DOĞUKAN POLAT
RAHŞAN FIRTINA
FUAT MERT BAŞOL
MÜGE KARAGÜLLE
OYA UNUSTASI
ÖZGE AKAY
GÖRKEM MERTSÖZ
LÜTFİYE ÇAVDAR
AÇELYA ÖZCAN
IŞIL AYDIN
MİRAY BEŞLİ
SEZEN GENÇ
TOLGA DEMİRCAN
BURAK ÇAPTUĞ
RENAN KARAGÖZOĞLU
HAYRETTİN ÖZDEMİR
RADYOYU ARAYANLAR
LEVENT CAN
GÖZDE KOCAOĞLU
PEMRA ÖRNEK
KORHAN OKAY
EMEL ALNADY
GÜLŞAH FIRINCIOĞLU
GÖRKEM MERTSÖZ
DERYA KAYA
ALP SUNAOĞLU
LUİZA ALMIZRAK
ECE DİZDAR
CAN GOX
DOĞAN YILDIZ
HANDE MELEK
CİHAN AKSOY
HALE ÇELİK
RAHŞAN FIRTINA
KUBİLAY TOK
RADYO SPİKERLERİ
ALTAN GÖRDÜM
GÖKÇE EYÜPOĞLU
MURAT ATIL
GİRAY ALTINOK
2. YÖNETMEN ASİSTANLARI
LEYLA GÜVER-BECK
KARİN MECELYAN
IŞIK ŞEFİ
BÜLENT YAVUZ
SET AMİRİ
YAHYA DUYMAÇ
PRODÜKSİYON AMİRİ
TOLGA DÜNDAR

SANAT YÖNETMENİ YARDIMCILARI
YELİZ ÇİÇEK
İRFAN TOPRAK
ENES DİNÇ
GÖRSEL DANIŞMAN
OZAN BİLGİSEREN
PRODÜKSİYON ASİSTANLARI
BURHAN ŞINLAK
MUSTAFA AKTAŞ
ÇAĞLAR CANER
FEYYAZ KALYA
FOCUS PULLER
MÜNİR GÜRSOY
ERHAN ERGÜN
RED ONE KAMERA AKTARMA
CEM KADİR PULAN
DEVAMLILIK SORUMLUSU
SİLVA DELİOĞLU
TIME CODE SORUMLUSU
AHMET BURÇİN KILIÇ
STEADİCAM
ERCAN YILMAZ
KAMERA ASİSTANLARI
DENİZ PİŞKİN
ŞEVKET DUVARBAŞI
BARIŞ YILMAZ
KOSTÜM ASİSTANLARI
SERAP KERVANCI
ECE AKTEN
BOOM OPERATÖRÜ
ÖZKAN COŞGUN
KAST ASİSTANI
IŞIL AYDIN
MSGSÜ FOTOĞRAF BÖLÜMÜ TIME-LAPSE VE VİDEO EKİBİ
FIRAT AKSOY
ÖZGÜR AKPINAR
AYSUN GÜNDOĞDU
HAYRİ CENK OĞLAKÇI
OZAN ERAS
MURAT HAN ER
AHMET BİLGİÇ
YRD. DOÇ. OZAN BİLGİSEREN
TUBA KILIÇ
REYHAN AKYOL
CAN YÜCEL
CEM ÖZKAN
BURAK DİKİLİTAŞ
GALİP OLCAYTO
UFUK SERİM ARSLAN
DOÇ. NİHAL KAFALI

RAFET DİKER
OĞUZ DURMAZ
MURAT KARADENİZ
MERT ÇAĞIL TÜRKAY
OSMAN DEMİR
BORA ŞENÇALAR
VOLKAN KIZILTUNÇ
PROF. YUSUF MURAT ŞEN
POST PRODÜKSİYON
TEKNİK SÜPERVİZÖR
FERHAN AKGÜN
PROJE KOORDİNATÖRÜ
ERKAN KEZER
KURGU ASİSTANLARI
MERTCAN KURU
ZEKİ ÖZTÜRK
GÖKHAN COŞKUN
BİLAL BAY
ENGİN BEHLÜL
GÖRSEL EFEKT & GRAFİK ANİMASYON
OBEN REGGIO
CEZMİ KARDAŞ
FRAGMAN KURGU
ERKAN KEZER
JENERİK YAPIM
OBEN REGGIO
RENK DÜZELTME
FERHAT GÖKKAYA
GRAFİK TASARIM
EROL EGEMEN
POST SES
SES EDİTÖRLERİ
MURAT ÇELİKKOL
CODY BILES
DİYALOG VE DUBLAJ EDİTÖRÜ
FATİH RAĞBET
FOLEY SANATÇILARI
GARETH RHYS JONES
MELTEM BAYTOK TOPAKALÇI
FOLEY KAYIT
SERKAN KÖSEOĞLU
PREMİKS
MUSTAFA DURMA
SES KOORDİNATÖRÜ
BUKET TOPALAKÇI
LABORATUVAR
FONO FİLM
LABORATUVAR SORUMLUSU
ERKAN AKTAŞ
SÜPERVİZÖR

AYTEKİN BİRKON
NEGATİF KAYIT
ŞAFAK MIHLAÇ
BASKI RENK KONTROL
EROL ŞAHİN
KOPYA BASKI
ZEKERİYA ŞAHİN
OSMAN YILDIZ
FİLM YIKAMA
YAHYA ÖZTÜRK
M. MUSTAFA ORUÇ
MUSTAFA ŞAHİN
ALİ KOMAZ
TUNCAY KOÇTÜRK
SONA KAYMAKÇI
HAVUZ SORUMLUSU
ŞAKİR ÖZTÜRK
MÜZİK MİKS
DENEYEVİ STÜDYOSU
ERGİN ÖZLER
MÜZİK KAYIT MÜHENDİSİ
ERDEM TARABUŞ
ÇELLİST
DERYA DAVULCU
VİOLİN
BİLGE SURLU
VİOLA
SIRMA GÜLEN
MÜZİK DANIŞMANLIĞI
UNIVERSAL MUSIC TAXIM EDITION
J.J. Cale – I Got The Same Old Blues
Söz & Müzik: J.J. Cale (Audigram Music / Evergreen Copyright Acquisitions / Kobalt Music Publishing /Media Men Group / Pelikan Müzik)
Yapım Şirketi: Universal Music / Topkapı Müzik
Titanic - Ballad Of A Rock’n Roll Loser
Söz & Müzik: Roy Robinson (Ed. Robin Song Music / Peermusic GmbH Hamburg / Media Men Group / Pelikan Müzik)
Yapım Şirketi: Sony Music
The Moody Blues – Melancholy Man
Söz & Müzik: Michael Thomas Pinder (Inner World Music / Bug Music / Media Men Group / Pelikan Müzik)
Yapım Şirketi: Universal Music / Topkapı Müzik
Ferdi Özbeğen – Dilek Taşı
Söz: Ali Tekintüre / Median Music Publishing
Müzik: Gülden Karaböcek
Yapım Şirketi: Yaşar Kekeva Plak
MFÖ – Yalnızlık Ömür Boyu
Söz: Mazhar Alanson / Universal Music Taxim Edition
Müzik: Fuat Güner / Universal Music Taxim Edition
Aranjör: Garo Mafyan / Portal Rights Management

Yapım Şirketi: Ossi Müzik
Otis Redding - (Sittin' On) The Dock Of The Bay
Söz & Müzik: Stephen Lee Cropper (East Memphis Music / Universal Music Publishing Group / Universal Music Taxim Edition)
Otis Redding (Cotillion Music, Inc. / Warner Chappell / İmaj Müzik)
Yapım Şirketi: WEA International Inc. / EMI Müzik Türkiye
Asu Maralman – Bağrı Yanık Dostlara
Söz: Zihni Küçümen
Müzik: Selmi Andak (Ossi Müzik)
Aranjör: Osman İşmen / Median Music Publishing
Yapım Şirketi: Ossi Müzik
Troublemakers – Get Misunderstood
Söz&Müzik: John Barry (EMI / Müzikotek)
WC Handy (Handy Brothers Music)
Philippe Garrel (Why Not Productions)
Gülce Duru – Yalnız
Söz: Can Gox
Beste: Can Gox & Erdem Tarabuş
Can Gox & Gülce Duru – My Woman
Söz: Gülce Duru
Beste: Can Gox & Erdem Tarabuş
Gülce Duru – Reviens
Söz: Gülce Duru
Beste: Can Gox & Erdem Tarabuş
Yiğit Özşener - Nightlife
Söz & Müzik: Can Gox
Can Gox – Angel's Gone
Söz & Müzik: Can Gox
Can Gox – Wake
Söz & Müzik: Can Gox
Can Gox & Gülce Duru – Son Kare
Beste: Can Gox & Erdem Tarabuş
Can Gox – Wrongside of the Road
Söz & Müzik: James Önder
IŞIK ASİSTANLARI
ZAFER ÖZSOY
SERKAN ÇEVİK
ALİCAN YOZGATLI
MURATCAN YOZGATLI
HAKAN KAYIRAN
SET ASİSTANLARI
EMRAH KURUCU
MURAT BAŞ
SİNAN KARAYEL
MAKYAJ
REYHAN OKUMUŞ
SERAP DÖNMEZER
HANDAN GONCAGÜL
KUAFÖR
TARIK KÖDÖRGÜ

RADYO YAYIN EKİPMANLARI
CAN TANCA
GÖKÇE ÖZER
OKTAY KARAOĞLU
BİROL GİRAY
CAN HATİPOĞLU
UĞUR ÖZGÖNÜL
YAVUZ TORAMAN
MURAT UNCUOĞLU
KAMİL YERGE
TEKNİK SÜPERVİZÖRLER
TUNCA N.ESKİYERLİ
EMRE ATILGAN
HUKUK DANIŞMANI
MUSTAFA DUMAN
SET FOTOĞRAFÇILARI
SELİN KOCATOPÇU YÜKSEL
HAYRİ CENK OĞLAKÇI
CAST AJANSLARI
MAYADROM
AKADEMİ 35BUÇUK
FİLM SİGORTALAMA
SPA SİGORTA
MUHASEBE
EMEL TURGUT
STAJYERLER
BURAK YILMAZ
ÖMER TEPEKIRAN
SES TASARIM STÜDYOSU
ZOUND
HALKLA İLİŞKİLER & TANITIM
AYSUN K. GİRESUNLU
PAZARLAMA & İLETİŞİM
DZM/CHANGEMAKER
DİLARA Z. MORAN
KAMERA, DOLLY VE IŞIK KİRALAMA
İSTANBUL KAMERA IŞIK
SET ŞİRKETİ
SET POZİTİF
SES EKİPMANI
ZEPLİN
POSTER VE TANITIM MALZEME TASARIMI
IT IS RED
WEB TASARIMI
RAFİNAJ
ULAŞIM
ADNAN BİLGİN
GÜLTEKİN GALİP
KADİR KAYHAN
BAHATTİN CEYLAN

CATERING
ANTİK CAFE

Kaybedenler Kulübü sundu...

